

St.prp. nr. 8

(2003–2004)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 24. oktober 2003,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Innledning

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 fastsetter regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier (TSE). Forordningen gjaldt fra 1. juni 2001, og skulle gjennomføres i sin helhet i medlemsstatene i EU fra 1. juli 2001. Spongiforme encefalopatier er sykdommer som er forårsaket av et unormalt prionprotein som ødelegger hjernen og gjør den svampaktig. De viktigste er BSE (bovin spongiform encefalopati) eller kugalskap hos storfe, og skrapesyke hos sau.

Det gikk noe tid fra utkastet til forordning ble lagt frem og til den ble vedtatt. Det har vært stor aktivitet når det gjelder å skaffe nyere kunnskaper om disse sykdommene, og allerede kort tid etter at forordningen var vedtatt, ble det gjort utfyllende endringer ved forordningene (EF) nr. 1248/2001, 1326/2001 og 270/2002.

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003 ble det vedtatt å innlemme forordningen, slik den er endret gjennom utfyllende forordninger i Vedlegg I til EØS-avtalen (Veterinære og

plantesanitære forhold). Gjennomføring av rettsaktene i norsk rett vil kreve årlig bevilgningsvedtak som følge av økte utgifter til testing av norske storfe og småfe for BSE og skrapesyke. Beslutningen ble derfor tatt med forbehold om Stortingets samtykke til godkjenning, jf. § 26 andre ledd i Grunnloven og artikkel 103 i EØS-avtalen.

EØS-komiteens beslutning og forordningene følger i uoffisiell norsk versjon som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Om innholdet i forordningene

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med endringer i forordningene (EF) nr. 1248/2001, 1326/2001, 270/2002, 1494/2002, 260/2003 og kommisjonsvedtak 2002/1003 fastsetter regler for forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) hos dyr (bl.a. BSE hos storfe og skrapesyke hos småfe). Rettsaktene samler regelverket om TSE, og innebærer på enkelte områder viderefø-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

ring av allerede iverksatte tiltak, mens det på andre områder iverksettes nye tiltak.

Forordningene viderefører forbudet mot å bruke foredlede animalske proteiner, inkludert fiskemel, i fôr til matproduserende dyr. Videre samler den og delvis utvider bestemmelsene om fjerning og destruering av spesifisert risikomateriale (SRM), de delene av storfe eller småfe som innebærer en spesiell risiko for å overføre eventuell BSE-smitte.

Forordningene krever en betydelig økt overvåkingsaktivitet. Gjennomføring av overvåkingsprogrammene for storfe og småfe er viktig for den nye risikoklassifiseringen som EU skal gjennomføre. Den skal danne grunnlag for det risikobaserte tiltaksnivået som forordningene legger opp til.

Det er påvist sammenheng mellom BSE hos storfe og en ny variant av Creutzfeldt-Jakobs sykdom hos mennesker. I motsetning til klassisk Creutzfeldt-Jakobs sykdom som opptrer hos eldre mennesker, og som særlig synes å være knyttet til visse familier, har den nye variant av Creutzfeldt-Jakobs sykdom vesentlig angrepet unge mennesker. Selv om BSE er en dyresykdom, er hovedhensikten med tiltakene mot TSE å beskytte folkehelsen.

3 Gjennomføring av forordningen i Norge

Norge har allerede gjennomført mye av EUs lovgivning om TSE. I likhet med EU har Norge innført forbud mot bruk av foredlede animalske proteiner som fôr, men til forskjell fra EU har Norge unntatt fiskemel fra dette forbudet. Videre er det innført noen av bestemmelsene om fjerning av SRM, mens det i Norge ikke er krav om at hele ryggraden skal fjernes. Påbud om fjerning av ryggraden fra slaktedyr og forbud mot bruk av fiskemel i fôr til produksjonsdyr vil kreve forskriftsendringer. Landbruksdepartementet vil i samarbeid med kjøttbransjen utarbeide disse forskriftene.

Etter den første risikovurderingen som EU foretok med hensyn til mulighet for BSE i medlemsstatene og en rekke andre land, ble Norge som eneste EØS-stat satt i beste kategori, dvs. land med minimal risiko for BSE. Ut fra en helhetsvurdering har norske myndigheter akseptert at fiskemel ikke kan brukes som fôr til drøvtyggere. EU skal foreta en ny risikoklassifisering av medlemsstatene og EFTA/EØS-statene, samt de tredjestatene som har søkt om det. Resultatet av klassifiseringen vil være bestemmende for hvilke regler som skal gjel-

de bl.a. for fjerning av spesifisert risikomateriale (SRM) i det enkelte land. Norge har sendt søknad om ny vurdering, og ut fra de vurderingene som Statens dyrehelsetilsyn har gjort på grunnlag av den dokumentasjon som er lagt frem, er det sannsynlig at Norge vil bli plassert i kategori 2. Årsakene til at Norge nå kan komme i kategori 2, mot tidligere kategori 1, er at kriteriene for klassifiseringen er justert i forhold til tidligere, og at det på 1990-tallet var import av animalsk protein fra Danmark til Norge til bruk i dyrefôr. Etter forslag til endringer i forordning nr. 999/2001 vil sannsynligvis svært lite materiale bli regnet som SRM for land i kategori 1 og 2, og kostnadene ved fjerning av SRM vil derfor kunne bli mindre for kjøttbransjen enn de er i dag.

4 EØS-komiteens beslutning

Som ledd i samarbeidet i EØS ble det ved EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003 vedtatt å innlemme europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med endringer i kommisjonsforordningene (EF) nr. 1248/2001, 1326/2001, 270/2002, 1494/2002, 260/2003 og kommisjonsvedtak 2002/1003 om regler for forebygging, kontroll med og utryddelse av visse spongiforme encefalopatier, i vedlegg I til EØS-avtalen.

Beslutningen i EØS-komiteen inneholder en innledning og fire artikler.

Innledningen inneholder en henvisning til EØS-avtalen, spesielt artikkel 98 om muligheten for å endre bl.a. vedleggene til avtalen gjennom beslutninger i EØS-komiteen. Deretter blir det slått fast at de fire forordningene om spongiforme encefalopatier skal innlemmes i EØS-avtalen.

Artikkel 1 opplyser om at forordning (EF) nr. 999/2001 med endringsforordninger skal gå inn som nytt pkt. 12 i del 7.1 i vedlegg I kapittel I til EØS-avtalen. Det blir også slått fast at Norge årlig skal teste 42 500 klinisk friske småfe ved slakting og 6 000 risikodyr av småfe (selvdøde dyr og dyr på slakteri der TSE ikke kan utelukkes). Videre at Veterinærinstituttet er norsk referanselaboratorium for spongiforme encefalopatier. Det opplyses også om at forordning (EF) nr. 1326/2001 med endring i forordning (EF) nr. 270/2002 skal gå inn som nytt pkt. 17 i del 7.2 i vedlegg I kapittel I.

Artikkel 2 slår fast at forordningene skal ha samme rettskraft på norsk som på språkene til medlemsstatene i Fellesskapet.

Artikkel 3 bestemmer at beslutningen tar til å gjelde 21. juni 2003, på vilkår av at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter artikkel 103 nr. 1

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

i avtalen. For Norge innebærer det at meddelelse først kan gis etter at Stortinget har gitt sitt samtykke til godkjenning etter § 26 andre ledd i Grunnloven. Fristen for å melde fra til EØS-komiteen om at Stortinget har godkjent beslutningen i EØS-komiteen, er 20. desember 2003.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

5 Administrative og budsjettmessige konsekvenser

De konkrete forordningene øker minimumskravene til overvåking av BSE og skrapesyke. Det stilles krav om betydelig økt testingsnivå både på storfe og småfe. Spesielt når det gjelder småfe, innebærer beslutningen i EØS-komiteen ytterligere testing. I forhold til den overvåkingsaktivitet som ble lagt til grunn i St.prp. nr. 1 (2001–2002), er de årlige merkostnadene for forvaltningen beregnet til vel 32 mill. kroner.

En risikooanalyse foretatt av Veterinærinstituttet konkluderer med at det er svært liten sannsynlighet for at det er BSE-smitte i den norske storfepopulasjonen. Men om det skulle være det, er det viktig å beskytte befolkningen mot eventuell smitte. I påvente av EØS-komiteens beslutning om TSE-forordningene er det derfor fra norsk side allerede fra 2003 satt i verk den økte overvåkingen for BSE og skrapesyke. Det testes ca. 16 500 risikodyr (selvdøde og dyr på slakteri der BSE ikke kan utelukkes) av storfe og 10 000 friske storfe eldre enn 30 måneder ved slakting. Videre er det lagt opp til at det skal testes 6 000 risikodyr av

småfe og 42 500 friske småfe ved slakting. Landbruksdepartementet har innarbeidet kostnadene ved dette, totalt 88,8 mill. kroner, i budsjettet for 2003. Stortinget har gitt sin tilslutning til budsjettet.

Kjøttbransjen har beregnet kostnadene ved fjerning av ryggrad til ca. 9 mill. kroner, forutsatt at alderen på dyr som det kreves fjerning av ryggrad fra, økes slik det nå diskuteres i EU. Kostnadene ved fjerning av ryggrad må dekkes av bransjen.

6 Konklusjon

Som nevnt ovenfor, er TSE-forordningene viktige for å beskytte forbrukerne mot smitte om det skulle være BSE-smitte i den norske storfepopulasjonen. Landbruksdepartementet tilrår at Norge godkjenner beslutningen om å gjøre TSE-forordningene til en del av EØS-avtalen. Utenriksdepartementet er enig i dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer.

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer, i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforord-

ning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopater, med endringer

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg I er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 31/2003 av 14. mars 2003¹.
2. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopater² skal innlemmes i avtalen.
3. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001 av 22. juni 2001 om endring av vedlegg III, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til epidemiologisk overvåking og undersøkelse for å påvise overførbare spongiforme encefalopater³ skal innlemmes i avtalen.
4. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001 om fastsettelse av overgangstiltak med henblikk på overgang til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopater og om endring av vedlegg VII og XI til denne forordning⁴ skal innlemmes i avtalen.
5. Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002 av 14. februar 2002 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til spesifisert risikomateriale og epidemiologisk overvåking av overførbare spongiforme encefalopater og om endring av forordning (EF) nr. 1326/2001 med hensyn til fôrvarer og markedsføring av sauer og geiter og produkter av disse⁵ skal innlemmes i avtalen.
6. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002 av 21. august 2002 om endring av vedlegg III, VII og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til overvåking av bovin spongiform encefalopati, utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater, tilbaketrekking av spesifisert risikomateriale og regler for import av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse⁶ skal innlemmes i avtalen.
7. Kommisjonsvedtak 2002/1003/EF av 18. desember 2002 om fastsettelse av minstekrav for en undersøkelse av prionproteingenotypene hos saueraser⁷ skal innlemmes i avtalen.
8. Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2003 av 12. februar 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater hos sau og geit samt regler for handel med levende sauer og geiter og storfeembryoer⁸ skal innlemmes i avtalen.
9. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001 opphever kommisjonsvedtak 98/272/EF⁹, som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen.
10. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 opphever kommisjonsvedtak 94/381/EF¹⁰ og 94/474/EF¹¹, som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen.
11. Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2003 opphever kommisjonsvedtak 92/290/EØF¹², som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen.

¹ EUT L 137 av 5.6.2003, s. 30 og EØS-tillegget til EUT nr. 29 av 5.6.2003, s. 20.

² EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

³ EFT L 173 av 27.6.2001, s. 12.

⁴ EFT L 177 av 30.6.2001, s. 60.

⁵ EFT L 45 av 15.2.2002, s. 4.

⁶ EFT L 225 av 22.8.2002, s. 3.

⁷ EFT L 349 av 24.12.2002, s. 105.

⁸ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 7.

⁹ EFT L 122 av 24.4.1998, s. 59.

¹⁰ EFT L 172 av 7.7.1994, s. 23.

¹¹ EFT L 194 av 29.7.1994, s. 96.

¹² EFT L 152 av 4.6.1992, s. 37.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

12. Denne beslutning får ikke anvendelse for Island og Liechtenstein –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg I kapittel I gjøres følgende endringer:

1. I del 7.1 nr. 11 (rådsvedtak 2000/766/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32 001 R 1326:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001 (EFT L 177 av 30.6.2001, s. 60).»

2. I del 7.1 etter nr. 11 (rådsvedtak 2000/766/EF) skal ny deloverskrift og nytt nr. 12 lyde:

«**Kontroll med overførbare spongiforme encefalopatier**

12.32 001 R 0999: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier (EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1), endret ved:

- **32 001 R 1248:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001 av 22. juni 2001 (EFT L 173 av 27.6.2001, s. 12),
- **32 001 R 1326:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001 (EFT L 177 av 30.6.2001, s. 60),
- **32 002 R 0270:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002 av 14. februar 2002 (EFT L 45 av 15.2.2002, s. 4),
- **32 002 R 1494:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002 av 21. august 2002 (EFT L 225 av 22.8.2002, s. 3),
- **32 003 R 0260:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2003 av 12. februar 2003 (EUT L 37 av 13.2.2003, s. 7).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

A. I vedlegg III kapittel A del I nr. 2.3 tilføyes følgende etter «Sverige»:
«og Norge»

B. I vedlegg III kapittel A del II nr. 2 tilføyes følgende:

«Norge 42 500»

C. I vedlegg III kapittel A del II nr. 3 tilføyes følgende:

«Norge 6 000»

D. I vedlegg X kapittel A nr. 3 tilføyes følgende:

«Norge: Veterinærinstituttet
Postboks 8156 Dep.
N-0033 Oslo
Norge»»

3. I del 7.2 etter nr. 16 (kommisjonsvedtak 2001/9/EF) skal nytt nr. 17 og 18 lyde:

«17. **32 001 R 1326:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001 om fastsettelse av overgangstiltak med henblikk på overgang til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier og om endring av vedlegg VII og XI til denne forordning (EFT L 177 av 30.6.2001, s. 60), endret ved:

– **32 002 R 0270:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002 av 14. februar 2002 (EFT L 45 av 15.2.2002, s. 4).

18. **32 002 D 1003:** Kommisjonsvedtak 2002/1003/EF av 18. desember 2002 om fastsettelse av minstekrav for en undersøkelse av prionproteingenotypene hos saueraser (EFT L 349 av 24.12.2002, s. 105).»

4. I del 1.2 oppheves nr. 7 (kommisjonsvedtak 92/290/EØF), nr. 26 (kommisjonsvedtak 94/381/EF), nr. 27 (kommisjonsvedtak 94/474/EF) og nr. 78 (kommisjonsvedtak 98/272/EF).

Artikkel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 999/2001, 1248/2001, 1326/2001, 270/2002, 1494/2002 og 260/2003 samt vedtak 2002/1003/EF på norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 21. juni 2003, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1¹³.

¹³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 20. juni 2003.

For EØS-komiteen

Formann

P. Westerlund

EØS-komiteens sekretærer

P.K. Mannes

M. Brinkmann

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse
av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 152
nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen¹,
under henvisning til uttalelse fra Den økono-
miske og sosiale komité²,
under samråd med Regionkomiteen,
etter framgangsmåten fastsatt i traktatens ar-
tikkel 251³, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Flere forskjellige overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) har i flere år forekommet atskilt hos mennesker og dyr. Bovin spongiform encefalopati (BSE) ble først konstatert hos storfe i 1986 og ble i årene etterpå konstatert hos andre dyrearter. En ny variant av Creutzfeldt-Jakobs sykdom ble beskrevet i 1996. Det framkommer stadig flere bevis på likhet mellom BSE-agensen og agensen som forårsaker den nye varianten av Creutzfeldt-Jakobs sykdom.
- 2) Siden 1990 har Fellesskapet vedtatt en rekke tiltak for å verne folkehelsen og dyrehelsen mot risikoen for BSE. Disse tiltakene bygger på vernebestemmelsene i direktivene om dyrehelsetiltak. På bakgrunn av den risikoen som visse former for TSE utgjør for folkehelsen og dyrehelsen, bør det vedtas særlige regler for å forebygge, bekjempe og utrydde disse.
- 3) Denne forordning vedrører folkehelsen direkte og er relevant for det indre markeds funksjon. Den omfatter produkter både i og utenfor trak-

tatens vedlegg I. Traktatens artikkel 152 nr. 4 bokstav b) bør derfor være det rettslige grunnlag.

- 4) Kommisjonen har innhentet vitenskapelige uttalelser om flere TSE-spørsmål, særlig fra Stydingskomiteen for vitenskapelige spørsmål og Vitenskapskomiteen for veterinære tiltak knyttet til folkehelsen. Disse uttalelsene omfatter råd om tiltak for å redusere den mulige risikoen for mennesker og dyr som følge av eksponering for infiserte animalske produkter.
- 5) Disse reglene bør få anvendelse på produksjon og markedsføring av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse. Det er imidlertid ikke nødvendig at de får anvendelse på kosmetiske produkter og legemidler, medisinsk utstyr eller utgangsmateriale eller halvfabrikata til disse som andre særlige regler får anvendelse på, særlig regler som forbyr bruk av spesifisert risikomateriale. De bør heller ikke få anvendelse på produkter av animalsk opprinnelse som ikke utgjør noen risiko for folkehelsen eller dyrehelsen, siden de er beregnet på andre formål enn produksjon av næringsmidler, fôrvarer eller gjødsel. Det er derimot nødvendig å sikre at produkter av animalsk opprinnelse som ikke omfattes av denne forordning, holdes atskilt fra produktene som omfattes av forordningen, med mindre de minst oppfyller de samme helsemessige standardene som disse.
- 6) Det bør fastsettes at Kommisjonen kan treffe vernetiltak i tilfeller der vedkommende myndighet i en medlemsstat eller en tredjestat ikke har truffet tilstrekkelige tiltak overfor en TSE-risiko.
- 7) Det bør fastsettes en framgangsmåte for å bestemme den epidemiologiske statusen i en medlemsstat, en tredjestat eller en region i en av disse (heretter kalt «stater eller regioner») med hensyn til BSE, på grunnlag av risikoen for forekomst (engelsk: «incident risk»), spred-

¹ EFT C 45 av 19.2.1999, s. 2 og EFT C 120 E av 24.4.2001, s. 89.

² EFT C 258 av 10.9.1999, s. 19.

³ Europaparlamentsuttalelse av 17. mai 2000 (EFT C 59 av 23.2.2001, s. 93), Rådets felles holdning av 12. februar 2001 (EFT C 88 av 19.3.2001, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 3. mai 2001.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

ning og menneskers eksponering ut fra de opplysningene som foreligger. Medlemsstater og tredjestater som velger ikke å søke om å få sin status bestemt, bør av Kommisjonen klassifiseres i en kategori på grunnlag av alle de opplysningene den har tilgjengelig.

- 8) Medlemsstatene bør innføre opplæringsprogrammer for personer som deltar i arbeidet med å forebygge og bekjempe TSE, og for veterinærer, gårdbrukere og arbeidere som er beskjeftiget med transport, markedsføring og slaktning av produksjonsdyr.
- 9) Medlemsstatene må hvert år gjennomføre et program for overvåking av BSE og scrapie og underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om resultatene av programmet og om forekomst av alle andre former for TSE.
- 10) Visse drøvtyggervev bør betegnes som spesifisert risikomateriale på grunnlag av TSEs patogenese og den epidemiologiske statusen i den staten eller regionen som det berørte dyret har opprinnelse eller opphold i. Det spesifiserte risikomaterialet må fjernes og destrueres på en slik måte at all risiko for folkehelsen og dyrehelsen unngås. Særlig bør det ikke markedsføres til bruk i produksjon av næringsmidler, fôrvarer eller gjødsel. Det bør imidlertid kunne oppnås et tilsvarende nivå på helsevernet ved hjelp av et kartleggingsforsøk for TSE som gjennomføres på enkelt dyr så snart forsøket er godkjent. Slaktemetoder som medfører risiko for at hjernemateriale kan kontaminere annet vev, bør ikke tillates i andre stater eller regioner enn dem som har lavest risiko for BSE.
- 11) Det bør treffes tiltak for å forebygge at TSE overføres til mennesker eller dyr ved å forby at visse kategorier dyr føres med visse kategorier animalsk protein, og at visse former for drøvtyggermateriale brukes i næringsmidler. Disse forbudene bør stå i forhold til den aktuelle risikoen.
- 12) Enhver mistanke om forekomst av TSE hos et dyr bør meldes til vedkommende myndighet som umiddelbart skal treffe alle hensiktsmessige tiltak, herunder innføre restriksjoner på forflytning av dyret som er under mistanke, i påvente av resultatene av undersøkelsen eller slakte dyret under offentlig tilsyn. Dersom vedkommende myndighet ikke kan utelukke muligheten for TSE, bør den sørge for at hensiktsmessige undersøkelser foretas, og at skroten holdes under offentlig tilsyn til det er stilt en diagnose.
- 13) Dersom forekomst av TSE bekreftes offisielt, bør vedkommende myndighet treffe alle nødvendige tiltak, herunder sørge for at skroten destrueres, gjennomføre en undersøkelse for å finne fram til alle dyr som er i fare for å bli angrepet, og innføre restriksjoner på forflytning av disse dyrene og produktene av animalsk opprinnelse. Eierne bør snarest mulig få erstatning for tapet av dyr og produkter av animalsk opprinnelse som destrueres i henhold til denne forordning.
- 14) Medlemsstatene bør utarbeide beredskapsplaner for de nasjonale tiltakene som skal iverksettes ved et eventuelt utbrudd av BSE. Disse planene bør godkjennes av Kommisjonen. Virkeområdet for denne bestemmelsen bør kunne utvides slik at den også omfatter andre former for TSE enn BSE.
- 15) Det bør fastsettes bestemmelser om markedsføring av visse levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse. Ved de gjeldende fellesskapsreglene om identifikasjon og registrering av storfe er det opprettet et system som gjør det mulig å spore dyrene tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen i samsvar med internasjonale standarder. Det bør innføres tilsvarende garantier for storfe som importeres fra tredjestater. Dyrene og produktene av animalsk opprinnelse som omfattes av disse reglene, og som inngår i handelen innenfor Fellesskapet, eller som importeres fra tredjestater, bør ledsages av sertifikatene som kreves i henhold til Fellesskapets regelverk, eventuelt utfyllt i samsvar med denne forordning.
- 16) Markedsføring av visse produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe i høyrisikoregioner, bør forbys. Dette forbudet bør imidlertid ikke få anvendelse på visse produkter av animalsk opprinnelse som framstilles under kontrollerte forhold, når det kan fastslås at risikoen er lav for at dyrene som produktene framstilles av, er infisert av TSE.
- 17) For å sikre at reglene for å forebygge, bekjempe og utrydde TSE overholdes, bør det tas prøver til laboratorieundersøkelser på grunnlag av en fastsatt protokoll som gjør det mulig å få et fullstendig epidemiologisk bilde av TSE-situasjonen. For å sikre ensartede undersøkelsesmetoder og -resultater, bør det opprettes referanselaboratorier på nasjonalt plan og fellesskapsplan og innføres pålitelige vitenskapelige metoder, herunder særlige hurtigprøver for TSE. Hurtigprøver bør brukes i størst mulig grad.
- 18) Det bør foretas EF-inspeksjoner i medlemsstatene for å sikre en ensartet gjennomføring av kravene om å forebygge, bekjempe og utrydde

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

TSE, og det bør også innføres bestemmelser om gjennomføring av kontrollordninger. For å sikre at tredjestater ved import til Fellesskapet av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse gir garantier som tilsvarer garantiene som gjelder i Fellesskapet, bør det gjennomføres fellesskapskontroller og -inspeksjoner på stedet for å kontrollere at de eksporterende tredjestatene overholder importvilkårene.

- 19) Handelsregulerende tiltak for TSE bør bygge på internasjonale standarder, retningslinjer eller anbefalinger dersom slike finnes. Vitenskapelig begrunnede tiltak som gir et høyere helsevernivå, kan imidlertid vedtas dersom det hensiktsmessige helsevernivået ikke kan oppnås ved tiltak som bygger på de relevante internasjonale standardene, retningslinjene eller anbefalingene.
- 20) Denne forordning bør gjennomgås på nytt når det foreligger nye vitenskapelige opplysninger.
- 21) I forbindelse med denne forordning bør det treffes nødvendige overgangstiltak, særlig med hensyn til reglene for bruk av spesifisert risikomateriale.
- 22) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁴.
- 23) For å kunne gjennomføre denne forordning bør det fastsettes framgangsmåter for et nært og effektivt samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene innenfor Den faste veterinærkomité, Den faste komité for fôrvarer og Den faste komité for næringsmidler.
- 24) Ettersom bestemmelsene om gjennomføring av denne forordning er allmenne tiltak som fastlagt i artikkel 2 i beslutning 1999/468/EF, bør de vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 5 i nevnte beslutning –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning fastsetter regler for å forebygge, bekjempe og utrydde overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) hos dyr. Den får

anvendelse på produksjon og markedsføring av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse og i visse særlige tilfeller på eksport av disse.

2. Denne forordning får ikke anvendelse på:
 - a) kosmetiske produkter, legemidler eller medisinsk utstyr eller utgangsmateriale eller halvfabrikata til disse,
 - b) produkter, eller utgangsmateriale eller halvfabrikata til disse, som ikke er beregnet på bruk i næringsmidler, fôrvarer eller gjødsel,
 - c) produkter av animalsk opprinnelse beregnet på utstilling, undervisning, forskning, særlige undersøkelser eller analyser, forutsatt at disse produktene ikke senere blir konsumert eller brukt av mennesker eller av andre dyr enn dem som holdes med sikte på de aktuelle forskningsprosjektene,
 - d) levende dyr som brukes i eller er beregnet på forskning.

Artikkel 2

Atskillelse av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse

For å unngå at levende dyr eller produkter av animalsk opprinnelse nevnt i artikkel 1 nr. 1, krysskontamineres eller erstattes med produkter nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a), b) og c), eller med levende dyr nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d), skal de alltid holdes atskilt, med mindre slike levende dyr eller produkter av animalsk opprinnelse blir avlet eller framstilt under minst de samme helsevernivilkår med hensyn til TSE.

Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
 - a) «TSE»: alle overførbare spongiforme encefalopatier, unntatt dem som forekommer hos mennesker,
 - b) «markedsføring»: enhver aktivitet med det formål å selge levende dyr eller produkter av animalsk opprinnelse som omfattes av denne forordning, til en tredjepart i Fellesskapet, eller enhver annen form for levering, mot betaling eller gratis, til en slik

⁴ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

tredjepart, eller lagring med henblikk på senere levering til en slik tredjepart,

- c) «produkter av animalsk opprinnelse»: ethvert produkt som er framstilt av eller inneholder et produkt som er framstilt av et dyr som omfattes av bestemmelsene i direktiv 89/662/EØF⁵ eller direktiv 90/425/EØF⁶,
- d) «utgangsmateriale»: råstoffer eller andre produkter av animalsk opprinnelse som produktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b) er framstilt av eller ved hjelp av,
- e) «vedkommende myndighet»: den sentrale myndigheten i en medlemsstat som har myndighet til å sikre at kravene i denne forordning overholdes, eller enhver annen myndighet som den sentrale myndigheten har delegert denne myndigheten til, særlig med hensyn til kontroll av fôrvarer; definisjonen skal, når det er hensiktsmessig, også omfatte tilsvarende myndighet i en tredjestat,
- f) «kategori»: en av klassifiseringskategoriene nevnt i kapittel C i vedlegg II,
- g) «spesifisert risikomateriale»: vevet nevnt i vedlegg V; med mindre annet er angitt, omfatter denne definisjonen ikke produkter som inneholder eller er framstilt av slikt vev,
- h) «dyr som er mistenkt for å være angrepet eller infisert av TSE»: levende, slaktede eller døde dyr som har tegn på eller har hatt tegn på nevrologiske forstyrrelser eller at-

ferdsforstyrrelser eller en gradvis svekkelse av allmenntilstanden som følge av forstyrrelser i sentralnervesystemet, og som det er innhentet opplysninger om på grunnlag av en klinisk undersøkelse, reaksjon på behandling, kontroll post mortem eller laboratorieanalyse ante mortem eller post mortem som ikke gjør det mulig å stille en annen diagnose. Storfe som har gitt positivt resultat ved en egen hurtigprøve for BSE, skal mistenkes for å være angrepet av bovin spongiform encefalopati (BSE),

- i) «driftsenhet»: ethvert sted der dyr som omfattes av denne forordning, holdes, oppdrettes, håndteres eller utstilles,
 - j) «prøvetaking»: når det tas prøver av dyr eller deres miljø eller av produkter av animalsk opprinnelse slik at det sikres en statistisk riktig representasjon, med det formål å diagnostisere en sykdom, fastslå slektskap, overvåke dyrehelsen eller kontrollere at det ikke forekommer mikrobiologiske agenser eller visse materialer i produkter av animalsk opprinnelse,
 - k) «gjødsel»: ethvert stoff som inneholder produkter av animalsk opprinnelse, og som brukes på jorden for å fremme planteveksten; det kan omfatte fordøyelsesrester fra biogassproduksjon eller kompostering,
 - l) «hurtigprøver»: analysemetodene nevnt i vedlegg X kapittel C nr. 4 som gir resultater i løpet av 24 timer,
 - m) «alternative prøver»: prøvene nevnt i artikkel 8 nr. 2 som brukes som alternativ til å trekke tilbake spesifisert risikomateriale.
2. De særlige definisjonene fastsatt i vedlegg I, får også anvendelse.
 3. Når betegnelsene i denne forordning ikke er definert i nr. 1 eller i vedlegg I, får de relevante definisjonene i forordning (EF) nr. 1760/2000⁷ og definisjonene i eller i henhold til direktiv 64/432/EØF⁸, 89/662/EØF, 90/425/EØF og 91/68/EØF⁹ anvendelse så langt det er vist til dem i denne teksten.

⁵ Rådsdirektiv 89/662/EØF av 11. desember 1989 om veterinærkontroll ved handel innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 395 av 30.12.1989, s. 13). Direktivet sist endret ved rådsdirektiv 92/118/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).

⁶ Rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29). Direktivet sist endret ved rådsdirektiv 92/118/EØF.

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1).

⁸ Rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet (EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/20/EF (EFT L 163 av 4.7.2000, s. 35).

⁹ Rådsdirektiv 91/68/EØF av 28. januar 1991 om krav til dyrehelse ved handel med sau og geit innenfor Fellesskapet (EFT L 46 av 19.2.1991, s. 19). Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 94/953/EF (EFT L 371 av 31.12.1994, s. 14).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Artikkel 4

Vernetiltak

1. Med hensyn til gjennomføringen av vernetiltak får prinsippene og bestemmelsene i artikkel 9 i direktiv 89/662/EØF, artikkel 10 i direktiv 90/425/EØF, artikkel 18 i direktiv 91/496/EØF¹⁰ og artikkel 22 i direktiv 97/78/EF¹¹ anvendelse.

2. Vernetiltakene skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og Europaparlamentet skal samtidig underrettes om tiltakene og begrunnelsen for dem.

Kapittel II

Bestemmelse av BSE-status

Artikkel 5

Klassifisering

1. BSE-statusen i en medlemsstat, en tredjestat eller en av deres regioner (heretter kalt «stater eller regioner») kan bestemmes bare på grunnlag av kriteriene fastsatt i vedlegg II kapittel A og resultatene av en risikoanalyse som identifiserer alle potensielle faktorer for forekomsten av BSE som definert i vedlegg II kapittel B, og hvordan de utvikler seg over tid.

Medlemsstater og tredjestater som ønsker å bli stående på listen over tredjestater som er godkjent for eksport til Fellesskapet av levende dyr eller produkter som omfattes av denne forordning, skal framlegge for Kommisjonen en søknad om å få sin BSE-status bestemt, ledsaget av relevante opplysninger om kriteriene nevnt i vedlegg II kapittel A, de potensielle risikofaktorene fastsatt i vedlegg II kapittel B, og hvordan de utvikler seg over tid.

2. Det skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og idet det tas hensyn til kriteriene og de potensielle risikofaktorene nevnt i nr. 1, gjøres et vedtak om hver søknad for å klassifisere medlemsstaten eller tredjestaten eller regionen i medlemsstaten eller tredjestaten som framla søknaden, i en av kategoriene fastsatt i vedlegg II kapittel C.

Dette vedtaket skal gjøres innen seks måneder etter at søknaden og de relevante opplysningene

nevnt i nr. 1 annet ledd, ble framlagt. Dersom Kommisjonen finner at underlagsmaterialet ikke inneholder opplysningene fastsatt i vedlegg II kapittel A og B, skal den be om at ytterligere opplysninger framlegges innen en frist som skal fastsettes. Det endelige vedtaket skal deretter gjøres innen seks måneder etter at alle opplysningene er framlagt.

Etter at Det internasjonale kontor for epizootier (OIE) har fastsatt en framgangsmåte for å klassifisere stater i kategorier, og dersom OIE har klassifisert søkerstaten i en av disse kategoriene, kan det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, eventuelt gjøres vedtak om en ny vurdering av Fellesskapets kategorisering av den berørte staten i samsvar med første ledd i dette nummer.

3. Dersom Kommisjonen finner at opplysningene som en medlemsstat eller tredjestat framlegger i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II kapittel A og B, er ufullstendige eller uklare, kan den etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, bestemme BSE-statusen i den berørte medlemsstaten eller tredjestaten på grunnlag av en fullstendig risikoanalyse.

En slik risikoanalyse forutsetter at det utarbeides en fullstendig statistisk oversikt over den epidemiologiske situasjonen med hensyn til TSE i søkermedlemsstaten eller -tredjestaten på grunnlag av bruken av hurtigprøver i en kartleggingsrutine. Kommisjonen skal ta hensyn til klassifiseringskriteriene som OIE bruker.

Hurtigprøvene skal godkjennes for dette formål etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og oppføres på listen som er fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 4.

Slike kartleggingsrutiner kan også brukes av medlemsstater eller tredjestater som ønsker at Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, skal godkjenne klassifiseringen de har foretatt på dette grunnlaget.

Kostnadene ved en slik kartlegging skal dekkes av den berørte medlemsstaten eller tredjestaten.

4. Medlemsstater eller tredjestater som ikke har framlagt en søknad i samsvar med nr. 1 innen seks måneder etter 1. juli 2001, skal med hensyn til forsendelse fra sitt territorium av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse, anses som stater i kategori 5, som nevnt i vedlegg II kapittel C, til de har framlagt en slik søknad.

5. Medlemsstatene skal snarest mulig underrette Kommisjonen om alle epidemiologiske eller andre opplysninger som kan føre til at BSE-statusen endres, særlig resultatene av overvåkingsprogrammene fastsatt i artikkel 6.

¹⁰ Rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56). Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 av 1.7.1996, s. 1).

¹¹ Rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestater (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 9).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

6. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, fastsettes det som vilkår for at en tredjestat skal bli stående på en av listene som er fastsatt i fellesskapsreglene for det formål å kunne eksportere til Fellesskapet levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse som denne forordning fastsetter særlige regler for, at den berørte stat – på grunnlag av de opplysningene som foreligger eller når det antas at TSE forekommer – framlegger opplysningene fastsatt i nr. 1. Dersom tredjestaten ikke gir de nevnte opplysningene innen tre måneder etter at Kommisjonen har bedt om dem, får bestemmelsene i nr. 4 i denne artikkel anvendelse til disse opplysningene er framlagt og evaluert i samsvar med nr. 2 eller 3.

Tredjestatens rett til å eksportere til Fellesskapet levende dyr eller produkter av animalsk opprinnelse som denne forordning fastsetter særlige regler for, på de vilkårene som er knyttet til den kategorien Kommisjonen har klassifisert dem i, er betinget av at de forplikter seg til straks å underrette Kommisjonen skriftlig om alle epidemiologiske eller andre opplysninger som kan føre til at BSE-statusen endres.

7. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, kan det gjøres vedtak om å endre BSE-klassifiseringen til en medlemsstat eller tredjestat eller en av dens regioner på grunnlag av resultatene av kontrollen fastsatt i artikkel 21.

8. Vedtakene nevnt i nr. 2, 3, 4, 6 og 7, skal bygge på en risikovurdering som tar hensyn til de anbefalte kriteriene fastsatt i vedlegg II kapittel A og B.

Kapittel III

Forebygging av TSE

Artikkel 6

Overvåkingssystem

1. Hver medlemsstat skal gjennomføre et årlig program for overvåking av BSE og scrapie i samsvar med vedlegg III kapittel A. En kartleggingsrutine med bruk av hurtigprøver skal inngå i dette programmet.

Hurtigprøvene skal godkjennes for dette formål etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2 og oppføres på listen fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 4.

2. Hver medlemsstat skal i Den faste veterinærkomité underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om forekomsten av andre tilfeller av TSE enn BSE.

3. Alle offisielle undersøkelser og laboratorie-

undersøkelser skal registreres i samsvar med vedlegg III kapittel B.

4. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen en årlig rapport som minst skal omfatte opplysningene som er nevnt i vedlegg III kapittel B del I. Rapporten for hvert kalenderår skal framlegges innen 31. mars følgende år. Innen tre måneder etter at de nasjonale rapportene er mottatt, skal Kommisjonen framlegge for Den faste veterinærkomité et sammendrag av de nasjonale rapportene som minst skal omfatte opplysningene nevnt i vedlegg III kapittel B del II.

Artikkel 7

Forbud vedrørende fôrvarer

1. Det er forbudt å bruke protein fra pattedyr i fôrvarer til drøvtyggere.

2. Videre skal forbudet nevnt i nr. 1, utvides til å omfatte dyr og produkter av animalsk opprinnelse i samsvar med vedlegg IV nr. 1.

3. Nr. 1 og 2 får anvendelse med forbehold for bestemmelsene i vedlegg IV nr. 2.

4. Medlemsstater eller regioner i medlemsstater som er klassifisert i kategori 5, har ikke tillatelse til å eksportere eller lagre fôrvarer beregnet på produksjonsdyr som inneholder protein fra pattedyr, eller fôrvarer beregnet på pattedyr, unntatt hunder og katter, som inneholder bearbeidet protein fra pattedyr.

Tredjestater eller regioner i tredjestater som er klassifisert i kategori 5, har ikke tillatelse til å eksportere til Fellesskapet fôrvarer beregnet på produksjonsdyr, som inneholder protein fra pattedyr, eller fôrvarer beregnet på pattedyr, unntatt hunder og katter, som inneholder bearbeidet protein fra pattedyr.

5. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel, særlig reglene for å forebygge krysskontaminering og for prøvetakings- og analysemetodene som kreves for å kontrollere at denne artikkel overholdes, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 8

Spesifisert risikomateriale

1. Spesifisert risikomateriale skal fjernes og destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 2, 3, 4 og 8.

Dette spesifiserte risikomaterialet eller materiale bearbeidet av dette, kan markedsføres, eller om nødvendig, eksporteres bare med henblikk på endelig destruksjon i samsvar med vedlegg V nr. 3

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

og 4 eller eventuelt nr. 7 bokstav c) eller nr. 8. Det kan ikke importeres til Fellesskapet. Forsendelse av spesifisert risikomateriale gjennom Fellesskapets territorium skal finne sted i samsvar med kravene i artikkel 3 i direktiv 91/496/EØF.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på vev fra dyr som har gjennomgått en alternativ prøve som er godkjent for dette særlige formålet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, er oppført på listen fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 5, og utført på vilkårene oppført i vedlegg V nr. 5, dersom resultatene av prøven er negative.

Medlemsstater som godkjenner denne alternative prøven, skal underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om dette.

3. I medlemsstater eller i regioner i medlemsstater som er klassifisert i kategori 2, 3, 4 eller 5 nevnt i vedlegg II kapittel C, skal sentralnervevev ikke ødelegges ved at et avlangt stavformet instrument etter bedøving føres inn i kraniet på storfe, sauer eller geiter hvis kjøtt er beregnet på konsum eller fôr.

4. Dataene om alder nevnt i vedlegg V, skal tilpasses regelmessig. Denne tilpasningen skal foretas på grunnlag av de siste sikre vitenskapelige opplysningene om den statistiske sannsynligheten for at det forekommer TSE hos de berørte aldersgruppene i populasjonen av storfe, sauer og geiter i Fellesskapet.

5. Som unntak fra nr. 1–4 kan det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, gjøres vedtak om den datoen da artikkel 7 nr. 1 skal gjennomføres, eller om nødvendig, i tredjestater om den datoen da forbudet mot å bruke protein fra pattedyr i fôrvarer til drøvtyggere, skal tre i kraft i de stater eller regioner som er klassifisert i kategori 3 eller 4, for å begrense anvendelsen av denne artikkel til dyr som er født før denne datoen i disse statene eller regionene.

Tilsvarende kan det som unntak fra nr. 1–4 etter samråd med den aktuelle vitenskapskomiteen og på grunnlag av en vurdering av risikoen for forekomst og spredning av sykdommen og at mennesker eksponeres for den, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, gjøres vedtak om å tillate at virvelsøyler og nerveknuter i ryggmargen fra storfe i eller som kommer fra de stater eller regioner som er klassifisert i kategori 5, brukes til næringsmidler, fôrvarer og gjødsel.

6. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 9

Produkter av animalsk opprinnelse som er framstilt av eller inneholder materiale fra drøvtyggere

1. Produktene av animalsk opprinnelse oppført i vedlegg VI, skal ikke framstilles av materiale fra drøvtyggere fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 5, med mindre de framstilles i samsvar med produksjonsprosessene som er godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

2. Hodeknokler og virvelsøyler fra storfe, sauer og geiter fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 2, 3, 4 eller 5, skal ikke brukes til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.

3. Når det gjelder kriteriene i vedlegg V nr. 5, får bestemmelsene i nr. 1 og 2 ikke anvendelse på drøvtyggere som har gjennomgått en alternativ prøve som er godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, dersom resultatene av prøven er negative.

4. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 10

Opplæringsprogrammer

1. Medlemsstatene skal sørge for at personalet hos vedkommende myndighet, ved diagnoselaboratorier og landbruks- og veterinærhøyskoler, offentlige veterinærer, praktiserende veterinærer, slakteripersonale og oppdrettere, dyreholdere og personer som håndterer dyrene, har fått opplæring om kliniske tegn, epidemiologi og når det gjelder kontrollpersonale, i å tolke laboratorieresultater med hensyn til TSE.

2. For å sikre en effektiv gjennomføring av opplæringsprogrammene nevnt i nr. 1, kan det gis finansiell støtte fra Fellesskapet. Støttebeløpet skal bestemmes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

Kapittel IV

Bekjempelse og utryddelse av TSE

Artikkel 11

Melding

Med forbehold for direktiv 82/894/EØF¹² skal medlemsstatene sørge for at det umiddelbart gis melding til vedkommende myndigheter om dyr som er mistenkt for å være angrepet av TSE.

Medlemsstatene skal regelmessige underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om de meldte tilfellene av TSE.

Vedkommende myndighet skal omgående trefte de tiltak som er fastsatt i artikkel 12 i denne forordning, i tillegg til eventuelle andre nødvendige tiltak.

Artikkel 12

Tiltak rettet mot dyr under mistanke

1. Det skal innføres offentlige restriksjoner på forflytning av alle dyr som er mistenkt for å være angrepet av TSE, til resultatene av en klinisk og epidemiologisk undersøkelse som vedkommende myndighet foretar, er kjent, eller til dyret avlives med henblikk på laboratorieundersøkelse under offentlig tilsyn.

Dersom det er mistanke om forekomst av BSE hos storfe i en driftsenhet i en medlemsstat, skal det innføres offentlige restriksjoner på forflytning av alt annet storfe i denne driftsenheten til resultatene av undersøkelsen foreligger.

Dersom det er mistanke om forekomst av BSE hos en sau eller ei geit i en driftsenhet i en medlemsstat på grunnlag av objektive bevis, for eksempel resultatene av prøver som på en praktisk måte kan skille mellom de forskjellige typene av TSE, skal det innføres offentlige restriksjoner på forflytning av alle andre sauer og geiter i denne driftsenheten til resultatene av undersøkelsen foreligger.

Dersom det kan dokumenteres at det ikke er sannsynlig at driftsenheten der dyret oppholdt seg da det oppstod mistanke om BSE, er driftsenheten der dyret kan ha blitt utsatt for BSE, kan vedkommende myndighet bestemme at det skal innføres offentlige restriksjoner på forflytning bare for det dyret som er mistenkt for å være angrepet. Dersom det vurderes som nødvendig, kan vedkom-

mende myndighet også bestemme at andre driftsenheter eller bare den utsatte driftsenheten skal settes under offentlig tilsyn, avhengig av de epidemiologiske opplysningene som foreligger.

En medlemsstat kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og som unntak fra kravene i annet, tredje og fjerde ledd i dette nummer, fritas fra å anvende offentlige restriksjoner på forflytning av dyr dersom den gjennomfører tiltak som gir tilsvarende garantier.

2. Dersom vedkommende myndighet bestemmer at det ikke kan utelukkes at dyret kan være angrepet av TSE, skal dyret avlives dersom det fremdeles lever; hjernen og alt annet vev som vedkommende myndighet kan bestemme, skal fjernes og sendes til et offentlig godkjent laboratorium, det nasjonale referanselaboratoriet fastsatt i artikkel 19 nr. 1, eller Fellesskapets referanselaboratorium fastsatt i artikkel 19 nr. 2, for undersøkelse i samsvar med prøvingsmetodene nevnt i artikkel 20.

3. Alle kroppsdelene av dyret under mistanke, herunder huden, skal holdes tilbake under offentlig tilsyn til det er stilt en negativ diagnose, eller de skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

4. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 13

Tiltak ved bekreftet forekomst av TSE

1. Når forekomsten av TSE er offisielt bekreftet, skal følgende tiltak treffes snarest mulig:

- alle dyrets kroppsdelene skal destrueres fullstendig i samsvar med vedlegg V, unntatt materiale som holdes tilbake for registrering i samsvar med vedlegg III kapittel B del III nr. 2,
- det skal gjennomføres en undersøkelse for å finne fram til alle dyr som er i fare for å bli angrepet, i samsvar med vedlegg VII nr. 1,
- alle dyr og produkter av animalsk opprinnelse nevnt i vedlegg VII nr. 2 som er identifisert som å være i fare for å bli angrepet i undersøkelsen nevnt i bokstav b), skal nedslaktes og destrueres fullstendig i samsvar med vedlegg V nr. 3 og 4.

Som unntak fra bestemmelsene i dette nummer, kan en medlemsstat gjennomføre andre tiltak som gir et tilsvarende vernnivå, dersom disse tiltakene er godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

¹² Rådsdirektiv 82/894/EØF av 21. desember 1982 om melding om dyresykdom i Fellesskapet (EFT L 378 av 31.12.1982, s. 58). Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 2000/556/EF (EFT L 235 av 19.9.2000, s. 27).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

2. I påvente av at tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b) og c) blir gjennomført, skal driftsenheten der dyret oppholdt seg da forekomsten av TSE ble bekreftet, settes under offentlig tilsyn, og all forflytning til eller fra driftsenheten av dyr som er mottakelige for TSE, og av produkter av animalsk opprinnelse framstilt av disse, skal finne sted bare med tillatelse fra vedkommende myndighet, slik at de berørte dyrene og produktene av animalsk opprinnelse kan spores og identifiseres umiddelbart.

Dersom det kan dokumenteres at det ikke er sannsynlig at driftsenheten der det angrepne dyret oppholdt seg da TSE ble bekreftet, er driftsenheten der dyret ble utsatt for TSE, kan vedkommende myndighet bestemme at begge driftsenhetene eller bare driftsenheten der dyret ble utsatt for TSE, skal settes under offentlig tilsyn.

3. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, kan medlemsstater som har iverksatt en alternativ ordning som gir tilsvarende garantier som fastsatt i artikkel 12 nr. 1 femte ledd, som unntak fra kravene i nr. 1 bokstav b) og c) fritas fra kravet om å innføre offentlige restriksjoner på forflytning av dyr, og fra kravet om å nedslakte og destruere dyr.

4. Eierne skal umiddelbart motta erstatning for tap av dyr som blir avlivet, eller av produkter av animalsk opprinnelse som blir destruert i samsvar med artikkel 12 nr. 2 og nr. 1 bokstav a) og c) i denne artikkel.

5. Med forbehold for direktiv 82/894/EØF skal bekreftet forekomst av andre former for TSE enn BSE meldes til Kommisjonen på årlig basis.

6. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 14

Beredskapsplan

1. Medlemsstatene skal – i samsvar med de generelle kriteriene i fellesskapsreglene for å bekjempe dyresykdommer – utarbeide retningslinjer som angir de nasjonale tiltakene som skal gjennomføres, og som angir myndighet og ansvar dersom det bekreftes tilfeller av TSE.

¹³ Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

2. Disse retningslinjene kan harmoniseres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, dersom det er nødvendig for å sikre at Fellesskapets regelverk blir anvendt på en ensartet måte.

Kapittel V

Markedsføring og eksport

Artikkel 15

Levende dyr og sæd, embryoer og egg av disse

1. Markedsføring eller eventuell eksport av storfe, sauer og geiter, og sæd, embryoer og egg av disse, skal være underlagt vilkårene fastsatt i vedlegg VIII, eller når det gjelder import, vilkårene fastsatt i vedlegg IX. Levende dyr og embryoer og egg av disse skal ledsages av de relevante helsesertifikatene fastsatt i Fellesskapets regelverk, i samsvar med artikkel 17 eller, ved import, artikkel 18.

2. Markedsføring av avkom av første generasjon, sæd, embryoer og egg av dyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av TSE, skal være underlagt vilkårene fastsatt i vedlegg VIII kapittel B.

3. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 16

Markedsføring av produkter av animalsk opprinnelse

1. Følgende produkter av animalsk opprinnelse framstilt av friske drøvtyggere, skal ikke være underlagt restriksjoner når de markedsføres eller eventuelt eksporteres i samsvar med denne artikkel, vedlegg VIII kapittel C og D og vedlegg IX kapittel A, C, F og G:

- a) produkter av animalsk opprinnelse som omfattes av bestemmelsene i artikkel 15, særlig sæd, embryoer og egg,
- b) i) rå melk, som definert i direktiv 92/46/EØF¹³,
- ii) melk til produksjon av melkebaserte produkter, som definert i direktiv 92/46/EØF,
- iii) varmebehandlet melk til konsum, som definert i direktiv 92/46/EØF,
- iv) dikalsiumfosfat (uten spor av protein eller fett),

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- v) huder og skinn, som definert i direktiv 92/118/EØF¹⁴,
- vi) gelatin, som definert i direktiv 92/118/EØF, fra hudene og skinnet nevnt i nr. v),
- vii) kollagen fra hudene og skinnet nevnt i nr. v).

2. Produkter av animalsk opprinnelse importert fra tredjestater som er klassifisert i kategori 2, 3, 4 og 5, skal stamme fra friskt storfe, friske sauer og friske geiter som det ikke er foretatt ødeleggelse av sentralnervevev hos som nevnt i artikkel 8 nr. 3, eller som ikke er avlivet ved innsprøyting av gass i kraniet.

3. Produkter av animalsk opprinnelse som inneholder materiale fra storfe med opprinnelse i en medlemsstat, en region i en medlemsstat eller en tredjestat som er klassifisert i kategori 5, skal ikke markedsføres med mindre de stammer fra:

- a. dyr som er født etter den datoen da forbudet mot fôring av drøvtyggere med animalsk protein fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, eller
- b. dyr som er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger som har vært bekreftet fri for BSE i minst sju år.

Videre skal produkter av animalsk opprinnelse ikke sendes fra en medlemsstat eller en region i en medlemsstat som er klassifisert i kategori 5, til en annen medlemsstat eller importeres fra en tredjestat som er klassifisert i kategori 5. Dette forbudet får ikke anvendelse på produkter av animalsk opprinnelse som er oppført i vedlegg VIII kapittel C, og som oppfyller kravene i vedlegg VIII kapittel C. De skal ledsages av et helsesertifikat utstedt av en offentlig veterinær, som bekrefter at de er framstilt i samsvar med denne forordning.

4. Når et dyr flyttes fra en stat eller en region til en stat eller en region i en annen kategori, skal det klassifiseres i den høyeste av kategoriene for de statene eller regionene der det har oppholdt seg i mer enn 24 timer, med mindre det kan gis tilfredsstillende garantier for at dyret ikke har fått fôr fra staten eller regionen i den høyeste kategorien.

5. Produkter av animalsk opprinnelse som det er fastsatt særlige regler for i denne artikkel, skal ledsages av de relevante helsesertifikatene eller

handelsdokumentene som fastsatt i Fellesskapets regelverk i samsvar med artikkel 17 og 18, eller dersom det ikke er fastsatt krav om slike sertifikater eller dokumenter i Fellesskapets regelverk, av et helsesertifikat eller et handelsdokument som det skal utarbeides en modell for etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

6. Ved import til Fellesskapet skal produkter av animalsk opprinnelse oppfylle vilkårene i vedlegg IX kapittel A, C, F og G.

7. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2 kan bestemmelsene i nr. 1–6 utvides til å omfatte andre produkter av animalsk opprinnelse. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter samme framgangsmåte.

Artikkel 17

Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, skal helsesertifikatene nevnt i vedlegg F til direktiv 64/432/EØF, modell II og III i vedlegg E til direktiv 91/68/EØF og de relevante helsesertifikatene som er fastsatt i Fellesskapets regelverk for handel med sæd, embryoer og egg fra storfe, sauer og geiter, om nødvendig utfylles med en henvisning til kategorien som angir opprinnelsesmedlemsstatens eller -regionens klassifisering gitt i samsvar med artikkel 5.

De handelsdokumentene som er relevante i forbindelse med handel med produkter av animalsk opprinnelse, skal om nødvendig utfylles med en henvisning til kategorien som Kommisjonen har klassifisert opprinnelsesmedlemsstaten eller -regionen i, i samsvar med artikkel 5.

Artikkel 18

De relevante helsesertifikatene for import som er fastsatt i Fellesskapets regelverk, skal når det gjelder tredjestater som er klassifisert i en kategori i samsvar med artikkel 5 og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, utfylles med de særlige kravene fastsatt i vedlegg IX, så snart dette vedtaket om klassifisering er gjort.

Kapittel VI

Referanselaboratorier, prøvetaking, undersøkelser og kontroll

Artikkel 19

Referanselaboratorier

1. De nasjonale referanselaboratoriene i hver enkelt medlemsstat og deres funksjoner og oppgaver skal være som angitt i vedlegg X kapittel A.

¹⁴ Rådsdirektiv 92/118/EØF av 17. desember 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse og folkehelse ved handel innenfor Fellesskapet med og innførsel til Fellesskapet av produkter som ikke omfattes av nevnte krav fastsatt i særlige fellesskapsregler nevnt i vedlegg A avsnitt I i direktiv 89/662/EØF og, med hensyn til sykdomsframkallende smittestoffer, i direktiv 90/425/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49). Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 1999/724/EF (EFT L 290 av 12.11.1999, s. 32).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

2. Fellesskapets referanselaboratorium og dets funksjoner og oppgaver skal være som angitt i vedlegg X kapittel B.

Artikkel 20

Prøvetaking og metoder for laboratorieanalyse

1. Prøvetaking og laboratorieundersøkelser for å påvise forekomst av TSE skal gjennomføres etter metodene og protokollene fastsatt i vedlegg X kapittel C.

2. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel, skal det om nødvendig vedtas gjennomføringsregler, herunder metoden for å bekrefte forekomst av BSE hos sauer og geiter, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 21

Fellesskapskontroll

1. I den utstrekning det er nødvendig for å sikre ensartet anvendelse av denne forordning, kan sakkyndige fra Kommisjonen i samarbeid med vedkommende myndighet i medlemsstaten foreta kontroll på stedet. Medlemsstaten på hvis territorium det foretas kontroll, skal gi de sakkyndige all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver. Kommisjonen skal underrette vedkommende myndighet om resultatene av kontrollen.

Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel, særlig reglene om samarbeid med nasjonale myndigheter, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

2. Fellesskapskontroll med hensyn til tredjestater skal foretas i samsvar med artikkel 20 og 21 i direktiv 97/78/EF.

Kapittel VII

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 22

Overgangstiltak for spesifisert risikomateriale

1. Bestemmelsene i vedlegg XI del A får anvendelse i et tidsrom på minst seks måneder fra 1. juli 2001 og skal opphøre umiddelbart etter den datoen det gjøres et vedtak i samsvar med artikkel 5 nr. 2 eller 4; fra den datoen trer artikkel 8 i kraft.

2. Resultatene av en avgjørende statistisk undersøkelse som gjennomføres i samsvar med artikkel 5 nr. 3 i overgangsperioden, skal brukes til å

bekrefte eller avkrefte konklusjonene i risikoanalysen nevnt i artikkel 5 nr. 1, idet det tas hensyn til klassifiseringskriteriene fastsatt av OIE.

3. Nærmere regler for denne statistiske undersøkelsen skal etter samråd med den relevante vitenskapskomité vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

4. Minstekravene som denne statistiske undersøkelsen skal oppfylle, er fastsatt i vedlegg XI del B.

Artikkel 23

Endring av vedleggene og overgangstiltakene

Etter samråd med den relevante vitenskapskomiteen om alle spørsmål som kan ha innvirkning på folkehelsen, skal vedleggene endres eller utfylles og eventuelle overgangstiltak vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Etter denne framgangsmåten skal det vedtas overgangstiltak for et tidsrom på høyst to år med sikte på en overgang fra den gjeldende ordningen til ordningen fastsatt ved denne forordning.

Artikkel 24

Komiteer

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste veterinærkomité. Når det gjelder spørsmål som utelukkende angår fôrvarer, skal imidlertid Kommisjonen bistås av Den faste komité for fôrvarer, og når det gjelder spørsmål som utelukkende angår næringsmidler, av Den faste komité for næringsmidler.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder, og i tilfelle av vernetiltak som nevnt i artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, 15 dager.

3. Hver komité fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 25

Samråd med vitenskapskomiteene

De relevante vitenskapskomiteene skal rådspørres om alle spørsmål innenfor denne forordnings virkeområde som kan ha innvirkning på folkehelsen.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

Artikkel 26

Ikraftttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. mai 2001.

For Europaparlamentet
N. FONTAINE
President

For Rådet
M. WINBERG
Formann

Vedlegg I

Særlige definisjoner

I denne forordning menes med:

- «nasjonalt utbrudd av BSE»: et tilfelle av bovin spongiform encefalopati som det ikke er entydig påvist at direkte skyldes en infeksjon før levende dyr, embryoer eller egg ble importert,
- «spredt fettvev»: indre og ytre kroppsfett som fjernes i slakte- og nedskjæringsprosessen, særlig ferskt fett fra hjerte, oment, nyrer og mesenterium fra storfe og fett fra nedskjæringsrom,
- «kohort»: en gruppe dyr som omfatter alt storfe født i løpet av tolv måneder før eller etter at det angrepne dyret ble født, i samme besetning som det angrepne dyret, eller som når som helst i løpet av de første tolv månedene av sin levetid har vært oppdrettet sammen med det angrepne dyret, og som har kunnet spise av samme fôr som det angrepne dyret har fått i løpet av de første tolv månedene av sin levetid,
- «fyllplass»: et disponeringssted for avfall som definert i direktiv 1999/31/EF¹⁵.

Vedlegg II

Bestemmelse av BSE-status

Kapittel A

BSE-status i en medlemsstat eller en tredjestat eller en region i en av disse (heretter kalt «stater eller regioner») skal bestemmes på grunnlag av følgende kriterier:

- resultatet av en risikoanalyse som identifiserer alle potensielle faktorer for forekomsten av BSE som nevnt i kapittel B, og hvordan de utvikler seg over tid,
- et opplæringsprogram for veterinærer, oppdrettere og personer som transporterer, markedsfører og slakter storfe, med sikte på å oppfordre dem til å melde om alle tilfeller av nevrologiske forstyrrelser hos voksent storfe,
- obligatorisk melding om og undersøkelse av alt storfe som viser kliniske tegn på BSE,
- et system med kontinuerlig overvåking av og kontroll med BSE, særlig med hensyn til risikoene beskrevet i kapittel B, idet det tas hensyn til retningslinjene i tabellen i vedlegg III kapittel A eller relevante internasjonale standarder; rapportene om antall gjennomførte undersøkelser og resultatene av disse skal oppbevares i minst sju år,
- undersøkelse i et godkjent laboratorium av prøver av hjerner eller annet vev som samles inn innenfor rammen av overvåkingssystemet nevnt i bokstav d).

Kapittel b

Risikoanalysen nevnt i kapittel A bokstav a), skal bygge på følgende faktorer:

- storfeets inntak av kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere,
- import av kjøttbeinmel eller fettgrever som kan være kontaminert av en TSE-agens, eller fôrvarer som inneholder kjøttbeinmel eller fettgrever,
- import av dyr eller egg/embryoer som kan være angrepet av TSE,
- den epidemiologiske statusen i staten eller regionen med hensyn til TSE hos dyr,
- graden av kunnskap om strukturen i storfe-, saue- og geitepopulasjonen i staten eller regionen,
- opprinnelsen til avfallet fra dyr, parametrene for prosessene for behandling av slikt avfall og metodene for produksjon av fôrvarer.

Kapittel c

Definisjon av kategorier

BSE-status i medlemsstater eller tredjestater eller en region i en av disse skal bestemmes ved klassifisering i følgende kategorier:

- KATEGORI 1: Stat eller region fri for BSE
Stater eller regioner der det er gjennomført en

¹⁵ Rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

risikoanalyse på grunnlag av opplysningene nevnt i kapittel B, som viser at det er truffet hensiktsmessige tiltak i et tilstrekkelig tidsrom til å håndtere alle eventuelle risikoer som fastslås,

1. og der det ikke er konstatert noen tilfeller av BSE, og
 - i. kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er overholdt i minst sju år, eller
 - ii. kriteriene i kapittel A bokstav c) er overholdt i minst sju år, og det er påvist at drøvtyggere ikke har blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere eller pattedyr på minst åtte år,
2. ELLER der det er påvist at alle tilfellene av BSE har direkte opprinnelse i import av levende storfe eller egg/embryoer fra storfe, og alle de angrepne dyrene og, dersom det gjelder hunndyr, deres siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen, dersom det ennå var i live i staten eller regionen, er nedslaktet og destruert fullstendig, og
 - i. kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er overholdt i minst sju år, eller
 - ii. kriteriene i kapittel A bokstav c) er overholdt i minst sju år, og det er påvist at drøvtyggere ikke har blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever på minst åtte år,
3. ELLER der det siste nasjonale utbruddet av BSE ble meldt for mer enn sju år siden, kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er overholdt i minst sju år, og forbudet mot å føre drøvtyggere med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere har vært håndhevet på en effektiv måte i minst åtte år.

B. KATEGORI 2: Stat eller region som foreløpig er fri for BSE, og som ikke har meldt om nasjonale utbrudd

Stater eller regioner der det er gjennomført en risikoanalyse i samsvar med kapittel B, som viser at det er truffet hensiktsmessige tiltak i et tilstrekkelig tidsrom til å håndtere alle eventuelle risikoer som fastslås,

1. og der det ikke er konstatert noen tilfeller av BSE, og
 - i. kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er overholdt, men ikke i sju år, eller
 - ii. det er påvist at drøvtyggere ikke har blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever på minst åtte år, men kriteriene i kapittel A bokstav c) er ikke overholdt i sju år,
2. ELLER der det er påvist at alle tilfellene av BSE har direkte opprinnelse i import av levende storfe eller egg/embryoer fra storfe, og alle de

angrepne dyrene og, dersom det gjelder hunndyr, deres siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen, dersom det ennå var i live i staten eller regionen, er nedslaktet og destruert fullstendig, og

- i. kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er overholdt, men ikke i sju år, eller
- ii. det er påvist at drøvtyggere ikke har blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever på minst åtte år, men kriteriene i kapittel A bokstav c) er ikke overholdt i sju år.

C. KATEGORI 3: Stat eller region som foreløpig er fri for BSE, og som har meldt om minst ett nasjonalt utbrudd

Stater eller regioner der det er gjennomført en risikoanalyse på grunnlag av opplysningene nevnt i kapittel B, som viser at det er truffet hensiktsmessige tiltak i et tilstrekkelig tidsrom til å håndtere alle eventuelle risikoer som fastslås,

1. og der det siste nasjonale utbruddet av BSE ble meldt for mer enn sju år siden, kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) overholdes, og forbudet mot å føre drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere håndheves på en effektiv måte, men
 - i. kriteriene i kapittel A bokstav b)-e) er ikke overholdt i sju år, eller
 - ii. forbudet mot å føre drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere har ikke vært håndhevet i åtte år,
2. ELLER der det siste nasjonale utbruddet ble meldt for mindre enn sju år siden, og forekomsten av BSE beregnet på grunnlag av de nasjonale utbruddene har vært mindre enn ett tilfelle per million i hver av de siste fire tolv månederperiodene innen storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder, i staten eller regionen (eller i en stat eller region der denne storfepopulasjonen er på under én million dyr, ett tilfelle per faktisk antall i denne populasjonen beregnet på grunnlag av Eurostat-statistikkene), og der:
 - i. forbudet mot å føre drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere har vært håndhevet på en effektiv måte i minst åtte år,
 - ii. kriteriene i kapittel bokstav b)-e) er overholdt i minst sju år,
 - iii. det angrepne storfeet samt
 - dersom det gjelder hunndyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen,

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- alt storfe fra kohorten, dersom disse dyrene ennå var i live i staten eller regionen, er nedslaktet og destruert fullstendig.
- Som unntak fra nr. iii) kan det ved denne klassifiseringen tas hensyn til andre tiltak i forbindelse med avlving av dyr i faresonen som gir et tilsvarende vernenivå.

D. KATEGORI 4: Stat eller region med lav forekomst av BSE

Alle stater eller regioner der

1. kriteriene i kapittel A overholdes, og forekomsten av BSE, beregnet for de siste tolv månedene, har vært større enn eller lik ett nasjonalt utbrudd per million og mindre enn eller lik 100 tilfeller per million innen storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder i staten eller regionen, eller
2. kriteriene i kapittel A overholdes, og forekomsten av BSE, beregnet i samsvar med nr. 1, har vært mindre enn ett nasjonalt utbrudd per million i mindre enn fire etterfølgende tolvmånedersperioder, og der det angrepne storfeet samt
 - dersom det gjelder hunndyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen,
 - alt storfe fra kohorten, dersom disse dyrene ennå var i live i staten eller regionen, er nedslaktet og destruert fullstendig.

Som unntak fra nr. iii) kan det ved denne klassifiseringen tas hensyn til andre tiltak i forbindelse med avlving av dyr i faresonen som gir et tilsvarende vernenivå.

Stater eller regioner der forekomsten av BSE, beregnet for de siste tolv månedene, har vært mindre enn ett nasjonalt utbrudd per million innen storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder, men der det er gjennomført en risikoanalyse som beskrevet i kapittel A som viser at minst ett av kriteriene for at staten eller regionen kan klassifiseres i kategori 2 eller 3, ikke over-

holdes, skal anses som stater eller regioner som tilhører kategori 4.

E. KATEGORI 5: Stat eller region med høy forekomst av BSE

Alle stater eller regioner der

1. kriteriene i kapittel A overholdes, og forekomsten av BSE, beregnet for de siste tolv månedene, har vært større enn 100 tilfeller per million innen storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder i staten eller regionen, eller
2. forekomsten av BSE, beregnet for de siste tolv månedene, har vært større enn eller lik ett tilfelle per million og mindre enn eller lik 100 tilfeller per million innen storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder i staten eller regionen, og minst ett av kriteriene i kapittel A ikke overholdes.

Vedlegg III

Overvåkingssystem

kapittel A

I. Minstekrav til et program for overvåking av BSE hos storfe

1. Utvelging av delpopulasjoner

Følgende storfe som er eldre enn 30 måneder:

1.1. Dyr som har gjennomgått «særskilt nødslakting» som definert i artikkel 2 bokstav n) i direktiv 64/433/EØF¹⁶, og dyr som er slaktet i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF (herunder dyr som er nevnt i forordning (EF) nr. 716/96¹⁷, og som har gjennomgått «særskilt nødslakting» som nevnt ovenfor, eller som er slaktet i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF).

1.2. Døde dyr som ikke er slaktet for konsum, selvdøde dyr eller dyr som har dødd under transport (unntatt dyr nevnt i forordning (EF) nr. 716/96).

1.3. Dyr som er slaktet normalt for konsum.

1.4. Dyr som har nevrologiske forstyrrelser.

2. Prøvestørrelse

2.1. Det antall prøver som undersøkes per år i hver medlemsstat fra delpopulasjonen nevnt i nr. 1.1, skal omfatte alle dyr i denne delpopulasjonen.

2.2. Det antall prøver som undersøkes per år i hver medlemsstat fra delpopulasjonen nevnt i nr. 1.2, skal minst tilsvare prøvestørrelsene angitt i tabellen. Prøvene skal være tilfeldig utvalgt. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og skal utføres løpende.

¹⁶ Rådsdirektiv 64/433/EØF av 26. juni 1964 om helseproblemer ved handel med ferskt kjøtt innenfor Fellesskapet (EFT L 121 av 29.7.1964, s. 2012). Direktivet sist endret ved direktiv 95/23/EF (EFT L 243 av 11.10.1993, s. 7).

¹⁷ Kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96 av 19. april 1996 om vedtakelse av særskilte støtteiltak for markedet for storfe-kjøtt i Det forente kongerike (EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14). Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1176/2000 (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 37).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Tabell 2.1

Samlet populasjon eldre enn 30 måneder ¹	Prøvestørrelse ²
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000	3 000
2 000 000	3 500
2 500 000	4 000
3 000 000	4 500
3 500 000	5 000
4 000 000	5 500
4 500 000	6 000
5 000 000	6 500
5 500 000	7 000
6 000 000	7 500
6 500 000	8 000
7 000 000	8 500
7 500 000	9 000
8 000 000	9 500
8 500 000	10 000
9 000 000	10 500
9 500 000	11 000
10 000 000	11 500
10 500 000	12 000
11 000 000	12 500
11 500 000	13 000
12 000 000	13 500

¹ Når størrelsen på den samlede populasjonen som er eldre enn 30 måneder, er ukjent, skal grunnlaget være størrelsen på populasjonen som er eldre enn 24 måneder.

² Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,1 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i delpopulasjonene nevnt i nr. 1, idet det antas at disse delpopulasjonene utgjør 1 % av den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 30 måneder. Når den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 30 måneder, er minst 1 500 000 dyr, er prøvestørrelsen økt med 500 prøver per 500 000 dyr som en tilpasning av forholdsmessigheten for å ta hensyn til at det er større sannsynlighet for variasjon i risikoen for BSE i populasjonen.

2.3. Det antall prøver som undersøkes per år i hver medlemsstat fra delpopulasjonen nevnt i nr. 1.3, skal omfatte alle dyr i denne delpopulasjonen.

II. Minstekrav til et program for overvåking av scrapie hos sau og geit

1. Utvelging av delpopulasjoner

Utvelgingen foretas ved hjelp av en risikovur-

Tabell 2.2 Minste antall årlige nevrohistologiske undersøkelser av dyr som viser kliniske tegn som er forenlige med TSE

Samlet populasjon eldre enn tolv måneder*	Prøvestørrelse
100 000	10
300 000	30
500 000	50
700 000	69
1 000 000	99
2 500 000	195
5 000 000	300
7 000 000	336
10 000 000	367
20 000 000	409
30 000 000	425
40 000 000	433

* Når størrelsen på den samlede populasjonen som er eldre enn tolv måneder, er ukjent, skal grunnlaget for prøvestørrelsen være den samlede populasjonen som er eldre enn seks måneder.

dering av delpopulasjoner av dyr av nasjonal opprinnelse som viser kliniske tegn som er forenlige med scrapie. Innen hver delpopulasjon og aldersgruppe skal utvelgingen være tilfeldig.

Følgende kriterier skal gjelde for utvelgingen:

- dyr som viser atferdsmessige eller nevrologiske forstyrrelser i minst 15 dager og ikke er mottakelige for behandling,
- døende dyr uten tegn på infeksjonssykdom eller traumatisk sykdom,
- dyr som viser andre symptomer på progressiv sykdom.

Sauer og geiter skal undersøkes for scrapie, og, når det foreligger prøver som i praksis kan skille mellom forskjellige former for TSE, for BSE.

2. Alder på dyrene i målgruppen

Prøven skal tas av de eldste dyrene i delpopulasjonen. Alle dyr i målgruppen skal imidlertid være eldre enn tolv måneder.

3. Prøvestørrelse

Det minste antallet dyr som skal undersøkes per år, skal være i samsvar med prøvestørrelsene nevnt i tabellen. Dyr som undersøkes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12, kan medregnes i den minste prøvestørrelsen.

III. Overvåking av høyrisikodyr

Overvåking av høyrisikodyr I tillegg til overvåkingsprogrammene nevnt i del I og II kan medlemsstate-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

ne på frivillig grunnlag foreta målrettet overvåking for å påvise TSE hos høyrisikodyr, for eksempel:

- dyr med opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av TSE,
- dyr som har inntatt fôrvarer som kan ha vært kontaminert,
- dyr som er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av TSE.

IV. Felles bestemmelser

Medlemsstatene skal sørge for at ingen kroppsde-
ler av dyrene det er tatt prøver av i samsvar med
dette vedlegg, brukes til næringsmidler, fôrvarer
eller gjødsel før laboratorieundersøkelsen er av-
sluttet med negative resultater.

kapittel b

I. Opplysninger som skal tas med i medlemsstate-
nes rapporter

1. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 1 er underlagt restriksjoner på forflytning.
2. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 2 har gjennomgått en laboratorieundersøkelse, og resultatene av undersøkelsen.
3. Den anslåtte størrelsen på hver av delpopulasjonene nevnt i kapittel A del I nr. 1.
4. Antallet storfe som er undersøkt i hver delpopulasjon som nevnt i kapittel A del I nr. 1 og kapittel A del III, samt metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
5. Antallet sauer og geiter som er undersøkt i hver delpopulasjon som nevnt i kapittel A del II nr. 1 og kapittel A del III, og resultatene av undersøkelsene.
6. Antallet, aldersfordelingen og den geografiske fordelingen av positive tilfeller av BSE og scrapie. Det bør opplyses om fødselsår og om mulig fødselsmåned for BSE-positive dyr som er født etter at det ble innført forbud mot å bruke proteiner fra drøvtyggere i fôrvarer.
7. Positive tilfeller av TSE som er bekreftet hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.

II. Opplysninger som skal tas med i kommisjonens sammendrag

Sammendraget skal framlegges i form av tabeller og minst inneholde følgende opplysninger for hver medlemsstat:

1. den samlede populasjonen av storfe som er eldre enn 24 måneder, og den anslåtte størrelsen på hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 1,

2. antallet tilfeller under mistanke per dyreart som nevnt i artikkel 12,
3. antallet storfe som det er tatt prøver av, som nevnt i kapittel A del I nr. 1,
4. antallet sauer og geiter som er undersøkt, som nevnt i kapittel A del II nr. 1,
5. antallet og aldersfordelingen av BSE-positive dyr,
6. BSE-positive dyr som er født etter at det ble innført fôrforbud, samt dyrenes fødselsår og fødselsmåned,
7. positive tilfeller av scrapie,
8. positive tilfeller av TSE hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.

III. Registre

1. Vedkommende myndighet skal føre registre, som skal oppbevares i sju år, over:
 - antallet og typene dyr som er underlagt restriksjoner på forflytning som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av kliniske og epidemiologiske undersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av laboratorieundersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 2,
 - antallet, identiteten og opprinnelsen til dyr som det er tatt prøver av innenfor rammen av overvåkingsprogrammene nevnt i del I, og om mulig, opplysninger om alder, rase og tidligere sykdommer.
2. Laboratoriet som utfører undersøkelsene, skal i sju år oppbevare registre med alle opplysninger fra prøvene, særlig laboratoriejournaler, parafinblokker og eventuelt fotografier av Western blot.

Vedlegg IV

Fôrvarer

1. I medlemsstater eller regioner av medlemsstater som er klassifisert i kategori 5, utvides forbudet nevnt i artikkel 7 nr. 1 til å omfatte:
 - a. fôring av alle produksjonsdyr med protein fra pattedyr,
 - b. fôring av alle pattedyr med bearbeidet animalsk protein fra pattedyr; dette forbudet får ikke anvendelse på fôring av hunder og katter eller på produksjon av hunde- og kattemat,
 - c. fôring av alle drøvtyggere med smeltet fett fra drøvtyggere.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

2. Forbudet fastsatt i artikkel 7 nr. 1 og 2, får ikke anvendelse på følgende produkter framstilt av friske dyr:
 - a. melk og melkeprodukter,
 - b. gelatin fra huder og skinn,
 - c. hydrolyserte proteiner med en molekylvekt på under 10 000 dalton
 - i. dersom de er framstilt av huder og skinn fra dyr som er slaktet i et slakteri etter at en offentlig veterinær har kontrollert dem ante mortem i samsvar med bestemmelsene i kapittel VI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, og er godkjent som egnet til slakting i henhold til nevnte direktiv som et resultat av en slik kontroll, og
 - ii. dersom de er produsert ved en prosess som omfatter hensiktsmessige tiltak for i størst mulig grad å redusere kontamineringen fra huder og skinn, tilberedning av huder og skinn ved å legge dem i saltlake, kalke dem og vaske dem kraftig før materialet blir utsatt for en pH-verdi på over 11 i over tre timer ved en temperatur på over 80 °C og deretter blir varmebehandlet ved over 140 °C i 30 minutter ved over 3,6 bar eller ved en tilsvarende produksjonsprosess som er godkjent av Kommisjonen etter samråd med vedkommende vitenskapskomité etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og
 - iii. dersom de kommer fra driftsenheter som gjennomfører sitt eget kontrollprogram på grunnlag av HACCP-systemet,
 - d. dikalsiumfosfat (uten spor av protein eller fett),
 - e. tørket plasma og andre blodprodukter, unntatt produkter av storfeblod til fôring av drøvtyggere.

Vedlegg V

Spesifisert risikomateriale

1. Følgende vev skal betegnes som spesifisert risikomateriale avhengig av kategorien til medlems- eller tredjestaten som dyret har opprinnelse eller opphold i, fastlagt i samsvar med artikkel 5:

KATEGORI 1 OG 2

Ingen.

KATEGORI 3 OG 4

- a. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra storfe som er eldre enn tolv måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen fra storfe uansett alder,
- b. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en frambrutt blivende fortann, og milten fra sauer og geiter uansett alder.

KATEGORI 5

- a. hele hodet (unntatt tungen), herunder hjernen, øynene, trigeminale nerveknuter og mandlene, brisselen, milten og ryggmargen fra storfe som er eldre enn seks måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen fra storfe uansett alder,
 - b. virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggmargen, fra storfe som er eldre enn 30 måneder,
 - c. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en frambrutt blivende fortann, og milten fra sauer og geiter uansett alder.
2. Spesifisert risikomateriale skal fjernes:
 - a. i slakterier,
 - b. i nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler nevnt i artikkel 3 og 7 i direktiv 90/667/EØF¹⁸ under tilsyn av en representant utpekt av vedkommende myndighet. Disse virksomhetene skal være godkjent for dette formålet av vedkommende myndighet.

Virvelsøylen kan imidlertid fjernes på utsalgsstedet på den berørte medlemsstatens territorium.

Dersom spesifisert risikomateriale ikke fjernes fra døde dyr som ikke er slaktet med henblikk på konsum, blir kroppsdelene som inneholder

¹⁸ Rådsdirektiv 90/667/EØF av 27. november 1990 om helsebestemmelser for disponering, foredling og markedsføring av animalsk avfall og for vern mot sykdomsframkallende stoffer i fôrvarer av animalsk opprinnelse eller framstilt av fisk, og om endring av direktiv 90/425/EØF (EFT L 363 av 27.12.1990, s. 51). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- spesifisert risikomateriale, eller hele skrotten behandlet som spesifisert risikomateriale.
3. Alt spesifisert risikomateriale skal farges med et fargestoff og eventuelt merkes med en markør umiddelbart etter at det er fjernet, og destrueres fullstendig:
 - a. ved forbrenning uten forbehandling eller
 - b. dersom fargestoffet eller merkingen fortsatt synes, etter forbehandling:
 - i. i samsvar med systemene beskrevet i kapittel I-IV, VI og VII i vedlegget til vedtak 92/562/EØF¹⁹:
 - ved forbrenning,
 - ved medforbrenning,
 - ii. i samsvar med minst standardene nevnt i vedlegg I til vedtak 1999/534/EF²⁰, ved nedgraving på en godkjent fyllplass.
 4. Medlemsstatene kan fastsette unntak fra bestemmelsene i nr. 2 og 3 for å tillate forbrenning eller nedgraving av spesifisert risikomateriale eller hele skrotter uten farging på forhånd, eller eventuelt uten fjerning av det spesifiserte risikomaterialet, på de vilkår som er fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 90/667/EØF, og etter en metode som utelukker enhver risiko for overføring av TSE og er godkjent og kontrollert av vedkommende myndighet, særlig dersom dyrene er døde eller er avlivet som et ledd i tiltak for å bekjempe sykdommer og med forbehold for artikkel 12 og 13.
 5. Bruk av en alternativ prøve for å fjerne det spesifiserte risikomaterialet kan godkjennes på følgende vilkår:
 - a. prøvene skal foretas i slakterier på alle dyr som det skal fjernes spesifisert risikomateriale fra,
 - b. ingen produkter av storfe, sauer eller geiter som er beregnet på konsum eller fôrvarer, kan fjernes fra slakteriet før vedkommende myndighet har mottatt og godkjent resultatene av prøvene av alle slaktede dyr som kan være kontaminert, dersom det bekreftes at ett av dem har BSE,
 - c. når en alternativ prøve gir et positivt resultat, skal alt materiale fra storfe, sauer og geiter som kan være kontaminert ved slakteriet, destrueres i samsvar med nr. 3, med mindre alle kroppsdelene av det infiserte dyret, herunder huden, kan identifiseres og holdes atskilt.
 6. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å sikre at dette vedlegg anvendes riktig, og at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for avfall fra dyr, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler som medlemsstatene har godkjent i samsvar med artikkel 7 i direktiv 90/667/EØF, utsalgssteder, fyllplasser og andre lagrings- eller forbrenningsanlegg.
 7. Medlemsstatene skal særlig innføre en ordning som sikrer og kontrollerer:
 - a. at spesifisert risikomateriale som brukes til framstilling av produkter nevnt i artikkel 1 nr. 2, brukes bare til det godkjente formålet,
 - b. at storfe, sauer eller geiter som innføres til en medlemsstat som er klassifisert i en numerisk lavere kategori som angir en høyere BSE-status enn de innførte dyrene, blir holdt under offentlig kontroll til de slaktes eller forlater statens territorium,
 - c. at spesifisert risikomateriale, særlig når det disponeres i andre virksomheter eller lokaler enn slakterier, er fullstendig atskilt fra annet avfall som ikke er beregnet på forbrenning, innsamles separat og disponeres i samsvar med nr. 2, 3 og 4. Medlemsstatene kan tillate at hoder eller skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale, sendes til en annen medlemsstat dersom den andre medlemsstaten samtykker i både å motta materialet og overholde de særlige vilkårene som gjelder for slik forflytning.
 8. Medlemsstatene kan sende spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette til forbrenning i andre medlemsstater bare på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 4 nr. 2 i vedtak 97/735/EF²¹, når det er relevant.

Dette nummer kan endres på anmodning fra en medlemsstat for å tillate at spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette sendes til forbrenning i tredjestater. Vilårene for eksport skal vedtas samtidig og etter samme framgangsmåte.

¹⁹ Kommisjonsvedtak 92/562/EØF av 17. november 1992 om godkjenning av alternative varmebehandlingssystemer for foredling av høyrisikostoffer (EFT L 359 av 9.12.1992, s. 23). Vedtaket endret ved tiltrædelsesakten av 1994.

²⁰ Rådsvedtak 1999/534/EF av 19. juli 1999 om tiltak til vern mot overførbare spongiform encefalopati ved foredling av visse typer avfall fra dyr og om endring av vedtak 97/735/EF (EFT L 204 av 4.8.1999, s. 37).

²¹ Kommisjonsvedtak 97/735/EF av 21. oktober 1997 om visse vernetiltak ved handel med visse typer avfall fra pattedyr (EFT L 294 av 28.10.1997, s. 7). Vedtaket endret ved rådsvedtak 1999/534/EF (EFT L 204 av 4.8.1999, s. 37).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Vedlegg VI

Standarder for visse produkter av animalsk opprinnelse som er framstilt av eller inneholder materiale fra drøvtyggere

I samsvar med artikkel 9 nr. 1 er det forbudt å bruke materiale fra drøvtyggere til framstilling av følgende produkter av animalsk opprinnelse:

- a. mekanisk utbeinet kjøtt,
- b. dikalsiumfosfat beregnet på fôrvarer til produksjonsdyr,
- c. gelatin, med mindre det er framstilt av huder fra drøvtyggere,
- d. avledede produkter av smeltet fett fra drøvtyggere,
- e. smeltet fett fra drøvtyggere, med mindre det er framstilt av:
 - i. spredt fettvev som er erklært egnet til konsum,
 - ii. råstoff som er bearbeidet i samsvar med standardene nevnt i direktiv 90/667/EØF.

Vedlegg VII

Utryddelse av overførbare spongiform encefalopati

1. I undersøkelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav b), skal følgende identifiseres:
 - a. for storfe:
 - alle andre drøvtyggere i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - alle embryoer, egg og siste avkom av et hunndyr som sykdommen er bekreftet hos, og hunndyrets embryoer og avkom som er oppsamlet eller født innen to år før eller etter sykdommens kliniske utbrudd hos mordyret,
 - alle dyr i den kohorten som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
 - sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som kan være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
 - forflytning av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført TSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten,
 - b. for sauer og geiter:
 - alle andre drøvtyggere enn sauer og geiter i den driftsenheten der dyret som

sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,

- i den grad de kan identifiseres, foreldrene til, alle embryoer, egg og siste avkom av dyret som sykdommen er bekreftet hos,
- alle dyr i den kohorten som skal defineres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
- alle andre sauer og geiter i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, i tillegg til dyrene nevnt i annet og tredje strekpunkt,
- sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som kan være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
- forflytning av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført BSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten.

2. Tiltakene fastsatt i artikkel 13 nr. 1, skal minst omfatte:

- a. dersom BSE bekreftes hos storfe, nedslakting og fullstendig destruering av enkelt dyr og destruering av embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt,
- b. dersom BSE bekreftes hos sauer eller geiter, nedslakting og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet til sjette strekpunkt.

Vedlegg VIII

Markedsføring og eksport

kapittel A

Vilkår for handel innenfor Fellesskapet med levende dyr, embryoer og egg

I. VILKÅR SOM FÅR ANVENDELSE UAVHENGIG AV KATEGORIEN TIL MEDLEMS- ELLER TREDJESTATEN DYRET HAR OPPRINNELSE ELLER OPPHOLD I

1. Vilkårene i artikkel 15 nr. 1 får anvendelse på forsendelser til andre medlemsstater.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

2. Følgende vilkår får anvendelse på forflytning av embryoer og egg fra storfe:

Embryoer og egg fra storfe skal stamme fra hunndyr som på oppsamlingstidspunktet:

 - ikke var mistenkt for å være angrepet av BSE,
 - oppfylte vilkårene fastsatt i del II.
3. Følgende vilkår får anvendelse på handel med sauer og geiter:
 - a. Avlsdyr av sau og geit skal:
 - i. komme fra en driftsenhet som oppfyller følgende krav:
 - det foretas regelmessig offentlig veterinerkontroll i driftsenheten,
 - dyrene er merket,
 - det har ikke vært noe bekreftet tilfelle av scrapie på minst tre år,
 - det foretas stikkprøvekontroll av gamle hunndyr som er beregnet på slakting,
 - hunndyr innføres til driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller de samme kravene,
 - ii. ha oppholdt seg kontinuerlig siden fødselen eller i de siste tre årene i en driftsenhet eller driftsenheter som oppfyller kravene fastsatt i nr. i),
 - iii. dersom de er beregnet på en medlemsstat der hele eller deler av territoriet omfattes av bestemmelsene i bokstav b), oppfylle garantiene som er fastsatt i programmene nevnt i denne bokstav.
 - b. En medlemsstat som har et obligatorisk eller frivillig nasjonalt program for bekjempelse av scrapie for hele eller deler av sitt territorium:
 - i. kan framlegge dette programmet for Kommisjonen med nærmere opplysninger om:
 - situasjonen med hensyn til sykdommen i medlemsstaten,
 - begrunnelsen for programmet, idet det tas hensyn til sykdommens alvor og nytte/kostnadsforholdet,
 - det geografiske området der programmet vil bli iverksatt,
 - statuskategoriene som skal anvendes for driftsenhetene, standardene som skal overholdes i hver kategori, samt prøvingsmetodene som skal brukes,
 - kontrollordningene for programmet,
 - tiltakene som skal treffes dersom en driftsenhet av en eller annen grunn mister sin status,
 - tiltakene som skal treffes dersom resultatene av kontrollen som gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i programmet, er positive,
 - ii. programmene nevnt i nr. i), kan godkjennes ved at kriteriene i nevnte nummer overholdes og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Samtidig, eller senest tre måneder etter at programmene er godkjent, skal det etter samme framgangsmåte fastsettes hvilke generelle og særlige tilleggsgarantier som kan kreves for handelen innenfor Fellesskapet. Disse garantiene må ikke gå ut over de nasjonale garantiene som medlemsstaten iverksetter.
 - iii. programmene som medlemsstatene har framlagt, kan endres eller utfylles etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Etter samme framgangsmåte kan det gis godkjenning til en endring av eller et tillegg til et program som allerede er godkjent, eller til garantier som er fastsatt i samsvar med nr. ii).
- c. Dersom en medlemsstat mener at hele eller deler av dens territorium er fritt for scrapie hos sau:
 - i. skal den framlegge for Kommisjonen relevant dokumentasjon, særlig med nærmere opplysninger om:
 - utviklingen i sykdommens forekomst på statens territorium,
 - resultatene av overvåkingsundersøkelsene basert på serologisk, mikrobiologisk, patologisk eller epidemiologisk undersøkelse,
 - overvåkingsperiodens varighet,
 - ordningene for å kontrollere at sykdommen ikke forekommer,
 - ii. de generelle eller særlige tilleggsgarantiene som kan kreves for handel innenfor Fellesskapet, skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Disse garantiene må ikke gå ut over de nasjonale garantiene som medlemsstaten iverksetter,
 - iii. den berørte medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om alle endringer i dokumentasjonen nevnt i nr. i) som gjelder sykdommen. På bakgrunn av en slik melding kan garantiene fastsatt i samsvar med nr. ii), endres eller trekkes til-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

bake etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

II. VILKÅR SOM FÅR ANVENDELSE AVHENGIG AV KATEGORIEN TIL MEDLEMSSTATEN DYRET HAR OPPRINNELSE ELLER OPPHOLD I, I SAMSVAR MED VEDLEGG II KAPITTEL C

1. Vilråene i artikkel 15 nr. 1 får anvendelse på forsendelser til andre medlemsstater.
2. Mottakermedlemsstaten skal underrettes om BSE-kategorien til storfeets, sauenes og geitenes opprinnelsesmedlemsstat.
3. Følgende vilkår får anvendelse på forflytninger som nevnt i nr. 1 av storfe som kommer fra eller har oppholdt seg i medlemsstater eller en av regionene i disse som er klassifisert i:

KATEGORI 3 OG 4

Dyrene skal

- a. være født, oppdrettet og ha oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, eller
- b. være født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte.

KATEGORI 5

Dyrene skal

- a. være født etter den datoen da forbudet mot føring av produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte,
- b. være født, oppdrettet og ha oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, og som inneholder bare storfe som er født i driftsenheten eller kommer fra en besetning med tilsvarende status.

kapittel b

Vilkår for avkom av dyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av TSE i samsvar med artikkel 15 nr. 2

Det er forbudt å markedsføre det sist fødte avkommet som hunddyr av storfe som er angrepet av TSE, eller som sauer eller geiter som BSE er bekreftet hos, fødte i de siste to årene eller i tidsrommet etter at de første kliniske tegnene på sykdommen viste seg.

kapittel c

Vilkår for handel innenfor Fellesskapet med visse produkter av animalsk opprinnelse

I. Følgende produkter av animalsk opprinnelse er unntatt fra forbudet nevnt i artikkel 16 nr. 3, forutsatt at de er framstilt av storfe som oppfyller kravene i del II eller III nedenfor:

- ferskt kjøtt,
- hakket kjøtt,
- bearbeidet kjøtt,
- kjøttprodukter,
- fôr til kjæledyr beregnet på kjøttetende husdyr.

Databasert ordning

II. Utbeinet ferskt kjøtt som alt tilhørende vev, herunder synlig lymfe- og nervevev, er fjernet fra, og produkter av animalsk opprinnelse nevnt i del I fra dyr som oppfyller vilråene og kommer fra stater eller regioner i kategori 5, kan markedsføres i samsvar med artikkel 16 nr. 3 annet ledd dersom kjøttet eller produktene kommer fra dyr som er født etter den datoen da standardene for fôrvarer nevnt i artikkel 7 nr. 2 ble iverksatt på en effektiv måte, og det er attestert at dyrene oppfyller vilråene nevnt i nr. 1, og at kjøttet eller produktene er framstilt i virksomheter som oppfyller vilrået nevnt i nr. 9. Vedkommende myndighet skal sørge for at vilråene med hensyn til kontrollen nevnt i nr. 2–8 og i nr. 10, overholdes.

1. Storfe oppfyller vilråene for den databaserte ordningen dersom de ble født og oppdrettet i den berørte medlemsstaten, og det på slakketidspunktet kan påvises at følgende vilkår er oppfylt:

- a. det har vært mulig å identifisere dyret klart gjennom hele levetiden, slik at det kan spores tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen; dyrets entydige øremerkenummer, fødselsdato og fødselsenhet og alle forflytninger etter fødselen er registrert enten i dyrets offisielle pass eller i et offisielt databasert identifikasjons- og sporingssystem; mordyrets identitet er kjent,
- b. dyret er eldre enn seks måneder, men yngre enn 30 måneder ifølge en offisiell dataregistrering av dyrets fødselsdato, eller ifølge dyrets offisielle pass,
- c. vedkommende myndighet har mottatt og kontrollert det konkrete beviset for at dyrets mordyr har levd i minst seks måneder etter at dyret som oppfyller vilråene, ble født,

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- d. dyrets mordyr har ikke utviklet BSE og er ikke mistenkt for å være angrepet av BSE.

Kontroll

2. Dersom et dyr som skal slaktes, eller forhold i forbindelse med slaktingen ikke oppfyller alle kravene i denne forordning, skal dyret automatisk avvises og passet inndras. Dersom disse opplysningene framkommer etter slaktingen, skal vedkommende myndighet umiddelbart stanse utstedelsen av sertifikater og annullere de utstedte sertifikatene. Dersom forsendelsen allerede har funnet sted, skal vedkommende myndighet underrette vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet. Vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet skal treffe hensiktsmessige tiltak.
3. Slakting av dyr som oppfyller vilkårene, skal foretas i slakterier som ikke brukes til slakting av annet storfe enn det som slaktes i henhold til en databasert ordning eller en attesteringsordning for besetninger.
4. Vedkommende myndighet skal påse at nedskjæringsanleggene bruker metoder som sikrer at følgende lymfeknuter er fjernet: poplietale lymfeknuter, ischiadikuslymfeknuter, overflatiske ingvinale lymfeknuter, dype ingvinale lymfeknuter, mediale og laterale iliacuslymfeknuter, renale lymfeknuter, prefemorale lymfeknuter, lumbale lymfeknuter, kostocervikale lymfeknuter, sternale lymfeknuter, preskapulære lymfeknuter, aksillære lymfeknuter og dype kaudale cervikallymfeknuter.
5. Kjøtt skal kunne spores tilbake til dyret som oppfylte vilkårene, eller etter nedskjæring til dyrene som er nedskåret i samme parti, ved hjelp av et offisielt sporingssystem som er brukt fram til slaktetidspunktet. Etter slaktingen skal det ved hjelp av merkingen være mulig å spore ferskt kjøtt og produkter nevnt i del I, tilbake til dyret som oppfylte vilkårene, slik at den berørte forsendelsen kan kalles tilbake. Når det gjelder fôr til kjæledyr, skal følgedokumenter og registre muliggjøre sporing.
6. Alle godkjente skrotter som oppfyller vilkårene, skal ha individuelle numre som refererer til øremerkenummeret.
7. Medlemsstaten skal ha detaljerte protokoller som omfatter:
 - a. sporing og kontroll før slakting,
 - b. kontroll under slakting,
 - c. kontroll under produksjon av fôr til kjæledyr,
 - d. alle krav til merking og utstedelse av sertifikater etter slakting fram til utsalgsstedet.

8. Vedkommende myndighet skal innføre et system for registrering av samsvarskontroll, slik at det kan godtgjøres at kontrollen har funnet sted

Virksomheten

9. Virksomheten kan godkjennes dersom den utarbeider og iverksetter et system som gjør det mulig å identifisere kjøttet og/eller produktene som oppfyller vilkårene, og spore alt kjøtt tilbake til dyret som oppfylte vilkårene, eller etter nedskjæring til dyrene som ble nedskåret i samme parti. Systemet skal gjøre det mulig å spore kjøttet eller produktene av animalsk opprinnelse på alle trinn i prosessen, og de registrerte opplysningene skal oppbevares i minst to år. Virksomhetens ledelse skal skriftlig framlegge for vedkommende myndighet nærmere opplysninger om systemet.
10. Vedkommende myndighet skal vurdere, godkjenne og overvåke systemet som virksomheten har innført, for å sikre at det gir garanti for en fullstendig atskillelse av produktene og for sporing både bakover og framover.

Attesteringsordning for besetninger

III. Utbeinet ferskt kjøtt som alt tilhørende vev, herunder synlig lymfe- og nervevev, er fjernet fra, og produkter av animalsk opprinnelse nevnt i del I fra dyr som oppfyller vilkårene og kommer fra stater eller regioner i kategori 5, kan markedsføres i samsvar med artikkel 16 nr. 3 annet ledd dersom kjøttet eller produktene kommer fra dyr som det er attestert at oppfyller vilkårene nevnt i nr. 2 og kommer fra besetninger der det ikke har forekommet noe tilfelle av BSE på de siste sju årene, og at oppfyller vilkårene nevnt i nr. 1, og at kjøttet eller produktene er framstilt i virksomheter som oppfyller vilkåret nevnt i nr. 11. Vedkommende myndighet skal sørge for at vilkårene med hensyn til det databaserte sporingssystemet og kontrollen nevnt i nr. 3–10 og i nr. 12, overholdes.

Vilkår for besetninger

1.
 - a. En besetning er en gruppe dyr som utgjør en atskilt og egen enhet, det vil si en gruppe dyr som oppdrettes, anbringes og holdes atskilt fra andre grupper dyr, og som er identifisert med entydige identifikasjonsnumre for besetningen og dyrene.
 - b. En besetning oppfyller vilkårene dersom det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år eller ikke har vært mis-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatis, med endringer

tanke om BSE-smitte der diagnosen BSE har vært utelukket, hos noe dyr som fremdeles oppholdt seg i besetningen eller hadde vært plassert i eller blitt flyttet fra besetningen.

- c. Som unntak fra bokstav b) kan en besetning som har eksistert i mindre enn sju år, anses å oppfylle vilkårene etter at vedkommende veterinærmyndighet har foretatt en grundig undersøkelse, dersom:
 - i. alle dyr som er født i eller er ført inn i den nyetablerte besetningen, oppfyller vilkårene nevnt i nr. 2 bokstav a), d) og e), og
 - ii. besetningen har oppfylt vilkårene nevnt i bokstav b), så lenge den har eksistert.
- d. Dersom en besetning er nyetablert i en driftsenhet der det har forekommet et bekreftet tilfelle av BSE hos et dyr som fremdeles oppholdt seg i en besetning i driftsenheten eller var blitt flyttet fra besetningen, kan den nyetablerte besetningen bare anses å oppfylle vilkårene etter at vedkommende veterinærmyndighet har foretatt en grundig undersøkelse som viser at hvert av de følgende vilkårene er oppfylt på en tilfredsstillende måte:
 - i. alle dyrene i den berørte besetningen som tidligere oppholdt seg i samme driftsenhet, er fjernet eller avlivet,
 - ii. alle fôrvarer er fjernet og destruert, og alle fôrbeholdere er grundig rengjort,
 - iii. alle bygninger er tømt og grundig rengjort før de nye dyrene ble sluppet inn i dem,
 - iv. alle vilkårene nevnt i bokstav c), er oppfylt.

Vilkår for dyr

2.

- a. alle dokumenter om dyrets fødsel, identitet og forflytninger skal registreres i et offisielt databasert sporingssystem,
- b. dyret skal være eldre enn seks måneder, men yngre enn 30 måneder ifølge en offisiell dataregistrering av fødselsdatoen,
- c. dyrets mordyr skal ha levd i minst seks måneder etter dyrets fødsel,
- d. mordyret skal ikke ha utviklet BSE eller skal ikke være mistenkt for å være angrepet av BSE,
- e. besetningen dyret er født i og alle besetninger det har vært plassert i, skal oppfylle vilkårene.

Databasert sporingssystem

3. Det offisielle databaserte sporingssystemet nevnt i nr. 2 bokstav a), godkjennes bare dersom det har vært i drift i tilstrekkelig lang tid til at det inneholder alle opplysninger om dyrenes liv og forflytninger som er nødvendige for å kontrollere at kravene i denne forordning oppfylles, og gjelder bare for dyr som er født etter at systemet ble satt i drift. Historiske data som lastes inn i en datamaskin, og som dekker et tidsrom fra før systemet ble satt i drift, godkjennes ikke.

Kontroll

4. Dersom et dyr som skal slaktes, eller forhold i forbindelse med slaktingen ikke oppfyller alle kravene i denne forordning, skal dyret automatisk avvises og passet inndras. Dersom disse opplysningene framkommer etter slaktingen, skal vedkommende myndighet umiddelbart stanse utstedelsen av sertifikater og annullere de utstedte sertifikatene. Dersom forsendelsen allerede har funnet sted, skal vedkommende myndighet underrette vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet. Vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet skal treffe hensiktsmessige tiltak.
5. Slakting av dyr som oppfyller vilkårene, skal foretas i slakterier som brukes utelukkende til slakting av dyr i henhold til en databasert ordning eller en attesteringsordning for besetninger.
6. Vedkommende myndighet skal påse at nedskjæringsanleggene bruker metoder som sikrer at følgende lymfeknuter er fjernet:
 - poplietale lymfeknuter, ischiadikuslymfeknuter, overflatiske ingvinale lymfeknuter, dype ingvinale lymfeknuter, mediale og laterale iliacuslymfeknuter, renale lymfeknuter, prefemorale lymfeknuter, lumbale lymfeknuter, kostocervikale lymfeknuter, sternale lymfeknuter, preskapulære lymfeknuter, aksillære lymfeknuter og dype kaudale cervikallymfeknuter.
7. Kjøtt skal kunne spores tilbake til besetningen til dyret som oppfylte vilkårene, eller etter nedskjæring til dyrene som er nedskåret i samme parti, ved hjelp av det databaserte sporingssystemet som er brukt fram til slaktetidspunktet. Etter slaktingen skal det ved hjelp av merkingen være mulig å spore ferskt kjøtt og produkter nevnt i del I, tilbake til besetningen, slik at den berørte forsendelsen kan kalles tilbake. Når det gjelder fôr til kjæledyr, skal følgedokumenter og registre muliggjøre sporing.
8. Alle godkjente skrotter som oppfyller vilkåre-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

ne, skal ha individuelle numre som refererer til øremerkenummeret.

9. Medlemsstaten skal ha detaljerte protokoller som omfatter:
 - a. sporing og kontroll før slakting,
 - b. kontroll under slakting,
 - c. kontroll under produksjon av fôr til kjøledyr,
 - d. alle krav til merking og utstedelse av sertifikater etter slakting fram til utsalgsstedet.
10. Vedkommende myndighet skal innføre et system for registrering av samsvarskontroll, slik at det kan godtgjøres at kontrollen har funnet sted.

Virksomheten

11. Virksomheten kan godkjennes dersom den utarbeider og iverksetter et system som gjør det mulig å identifisere kjøttet og/eller produktene som oppfyller vilkårene, og spore alt kjøtt tilbake til opprinnelsesbesetningene, eller etter nedskjæring til dyrene som ble nedskåret i samme parti. Systemet skal gjøre det mulig å spore kjøttet eller produktene av animalsk opprinnelse på alle trinn i prosessen, og de registrerte opplysningene skal oppbevares i minst to år. Virksomhetens ledelse skal skriftlig framlegge for vedkommende myndighet nærmere opplysninger om systemet.
12. Vedkommende myndighet skal vurdere, godkjenne og overvåke systemet som virksomheten har innført, for å sikre at det gir garanti for en fullstendig atskillelse av produktene og for sporing både bakover og framover.

kapittel d

Vilkår for eksport

Reglene fastsatt i denne forordning for handel innenfor Fellesskapet får også anvendelse på eksport til tredjestater av levende storfe og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe.

Vedlegg IX

Import til fellesskapet av levende dyr, embryoer, egg og produkter av animalsk opprinnelse

kapittel a

Ved import fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 1, skal vedkommende myndighet kreve at det for storfe og alle varer fra storfe som det er fastsatt særlige regler for i denne forordning, framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer at staten eller regionen oppfyller

vilklårene i vedlegg II kapittel C for å bli klassifisert i denne kategorien.

kapittel b

Import av storfe

A. Ved import av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 2, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

- a. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
- b. at storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet, er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for å være angrepet av BSE.

B. Ved import av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 3, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet,
 - er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og å fastslå at de ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE, og
 - er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, eller
 - er født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte.

C. Ved import av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 4, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet,
 - a. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og å fastslå at de ikke er

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE, og

- b. er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, eller
- c. er født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte.

D. Ved import av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 5, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at det angrepne storfeet er nedslaktet og destruert fullstendig, i tillegg til:
 - a. dersom det gjelder hunndyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen,
 - b. alt storfe fra den samme kohorten, dersom slike dyr ennå var i live i staten eller regionen,
3. at storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet,
 - a. er født etter den datoen da forbudet mot føring av produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte,
 - b. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE, OG
 - c. er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det aldri har vært noe bekreftet tilfelle av BSE, og som omfatter bare storfe som er født i driftsenheten, eller som kommer fra en besetning med tilsvarende helsetilstand, eller
 - d. er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, og som omfatter bare storfe som er født i driftsenheten, eller som kommer fra en besetning med tilsvarende helsetilstand.

kapittel c

Import av ferskt kjøtt og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe

A. Ved import av ferskt kjøtt (ikke utbeinet eller utbeinet) og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 2, skal det framlegges et internasjonalt helsesertifikat som attesterer at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte.

B. Ved import av ferskt kjøtt (ikke utbeinet eller utbeinet) og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 3, skal det framlegges et internasjonalt helsesertifikat som attesterer:

- a. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
- b. at det ferske kjøttet og produktene av animalsk opprinnelse framstilt av storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet, ikke inneholder eller ikke er framstilt av spesifisert risikomateriale nevnt i vedlegg V, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra kraniet eller virvelsøylen.

C. Ved import av ferskt kjøtt (ikke utbeinet eller utbeinet) og kjøttprodukter av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 4, skal det framlegges et internasjonalt helsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at det ferske kjøttet og produktene av animalsk opprinnelse framstilt av storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet, ikke inneholder eller ikke er framstilt av spesifisert risikomateriale nevnt i vedlegg V, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra kraniet eller virvelsøylen.

D. Import av ferskt kjøtt og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 5, er forbudt, unntatt produktene av animalsk opprinnelse oppført i vedlegg VIII kapittel C del I. Ved denne importen skal det framlegges et internasjonalt helsesertifikat som attesterer:

1. at vilkårene i artikkel 16 nr. 2 og i vedlegg VIII kapittel C del II og III er oppfylt,
2. at kjøttproduktene som er beregnet på eksport til Fellesskapet, verken inneholder eller er framstilt av noen av produktene nevnt i kapittel F, eller inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V,
3. at det finnes et system som gjør det mulig å spore ferskt kjøtt og produkter av animalsk

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- opprinnelse framstilt av storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet, tilbake til driftsenhetene de kommer fra,
4. at storfeet som kjøttet eller kjøttproduktene beregnet på eksport til Fellesskapet kommer fra:
 - a. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen,
 - b. ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE, og enten:
 - er født etter den datoen da forbudet mot føring av produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, eller
 - er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år,
 5. at det er forbudt å føre produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
 6. at det angrepne storfeet er nedslaktet og destruert fullstendig, i tillegg til:
 - a. dersom det gjelder hunndyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen,
 - b. alt storfe fra den samme kohorten, dersom slike dyr ennå var i live i staten eller regionen.

kapittel d

Import av embryoer og egg fra storfe

A. Ved import av embryoer/egg fra storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 2, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at embryoene/eggene er oppsamlet, behandlet og oppbevart i samsvar med bestemmelsene i vedlegg A og B til direktiv 89/556/EØF²².

B. Ved import av embryoer/egg fra storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 3, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at embryoene/eggene beregnet på eksport til Fellesskapet, kommer fra hunndyr som:
 - a. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og som ikke er avkom av hunndyr som er bekreftet å være angrepet av BSE,
 - b. ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE,
 - c. ikke var mistenkt for å være angrepet av BSE da embryoene ble oppsamlet,
3. at embryoene/eggene er oppsamlet, behandlet og oppbevart i samsvar med bestemmelsene i vedlegg A og B til direktiv 89/556/EØF.

C. Ved import av embryoer/egg fra storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 4, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
2. at embryoene/eggene beregnet på eksport til Fellesskapet, kommer fra hunndyr som:
 - a. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og som ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE,
 - b. ikke er angrepet av BSE,
 - c. ikke var mistenkt for å være angrepet av BSE da embryoene ble oppsamlet, og
 - i. er født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, eller
 - ii. er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år,
3. at embryoene/eggene er oppsamlet, behandlet og oppbevart i samsvar med bestemmelsene i vedlegg A og B til direktiv 89/556/EØF.

D. Ved import av embryoer/egg fra storfe fra stater eller regioner som er klassifisert i kategori 5, skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

1. at det er forbudt å føre avlsdyr med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,

²² Rådsdirektiv 89/556/EØF av 25. september 1989 om krav til dyrehelse ved handel med embryoer fra storfe innenfor Fellesskapet og innførsel av slike embryoer fra tredjestater (EFT L302 av 19.10.1989, s. 1). Vedtaket sist endret ved kommisjonsvedtak 94/113/EF (EFT L 53 av 24.2.1994, s. 23).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

2. at det angrepne storfeet samt dersom det gjelder hunddyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen, er nedslaktet og destruert fullstendig dersom slike dyr ennå var i live i staten eller regionen,
3. at embryoene/eggene beregnet på eksport til Fellesskapet, kommer fra hunddyr som:
 - a. er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og som ikke er avkom av hunddyr som er mistenkt for eller bekreftet å være angrepet av BSE,
 - b. ikke er angrepet av BSE,
 - c. ikke var mistenkt for å være angrepet av BSE da embryoene ble oppsamlet, og som
 - i. er født etter den datoen da forbudet mot føring av produksjonsdyr med proteiner fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, eller
 - ii. aldri har blitt føret med proteiner fra pattedyr og er født, oppdrettet og har oppholdt seg i besetninger der det ikke har vært noe bekreftet tilfelle av BSE på minst sju år, og som omfatter bare storfe som er født i driftsenheten, eller som kommer fra en besetning med tilsvarende helsetilstand,
4. at embryoene/eggene er oppsamlet, behandlet og oppbevart i samsvar med bestemmelsene i vedlegg A og B til direktiv 89/556/EØF.

kapittel e

Import av sauer og geiter

Sauer og geiter som importeres til Fellesskapet, skal oppfylle de kravene som gir helsegarantier som tilsvarer de garantiene som kreves i denne forordning eller i henhold til denne forordning.

kapittel f

Import til Fellesskapet fra tredjestater eller regioner i tredjestater som er klassifisert i kategori 5, av produktene av animalsk opprinnelse nevnt i vedlegg VIII kapittel C i samsvar med artikkel 16 nr. 3, er forbudt dersom de inneholder eller er framstilt av følgende produkter eller materiale fra drøvtyggere:

- mekanisk utbeinet kjøtt,
- dikalsiumfosfat beregnet til fôrvarer til produksjonsdyr,
- gelatin, med mindre det er framstilt av huder eller skinn,

- smeltet fett fra drøvtyggere og avledede produkter av dette, med mindre de er framstilt av spredt fettvev som er erklært egnet til konsum, eller av råstoff som er bearbeidet i samsvar med standardene nevnt i vedtak 1999/534/EF.

kapittel g

Ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra tredjestater eller regioner i tredjestater som ikke er klassifisert i kategori 1, skal det i de relevante sertifikatene som kreves i henhold til Fellesskapets regelverk, tilføyes en erklæring som er underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Produktet av animalsk opprinnelse inneholder ikke og er ikke framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, eller av mekanisk utbeinet kjøtt fra hodeknoklene eller virvelsøylen fra storfe. Dyrene er ikke slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniet eller avlivet umiddelbart ved hjelp av samme metode og er ikke slaktet, etter bedøving, ved at sentralnervevev er blitt ødelagt ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.»

Vedlegg X

Referanselaboratorier, prøvetaking og metoder for laboratorieanalyse

kapittel a

Nasjonale referanselaboratorier

1. Det utpekte nasjonale referanselaboratoriet skal:
 - a. ha utstyr og kvalifisert personale slik at det til enhver tid, og særlig første gang den berørte sykdommen forekommer, kan påvise TSE-agensens type og stamme og bekrefte resultater som de regionale diagnostelaboratoriene har kommet fram til. Dersom det ikke kan karakterisere agensens stammetype, skal det utarbeide en rutine som sikrer at stammekarakteriseringen vises til Fellesskapets referanselaboratorium,
 - b. kontrollere de diagnostiske metodene som brukes ved de regionale diagnostelaboratoriene,
 - c. ha ansvar for å samordne diagnostiske stan-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

darder og metoder i medlemsstaten. Med henblikk på dette:

- kan det levere diagnosereagenser til laboratorier som er godkjent av medlemsstaten,
- skal det kontrollere kvaliteten på alle diagnosereagenser som brukes i medlemsstaten,
- skal det med jevne mellomrom organisere sammenlignende prøver,
- skal det oppbevare isolater av den berørte sykdommens agenser eller tilsvarende vev som inneholder slike agenser, fra bekreftede tilfeller i medlemsstaten,
- skal det bekrefte resultatene som er framkommet ved diagnoselaboratoriene som medlemsstaten har utpekt,

d. samarbeide med Fellesskapets referanselaboratorium.

2. Som unntak fra nr. 1 skal medlemsstater som ikke har et nasjonalt referanselaboratorium, imidlertid benytte Fellesskapets referanselaboratorium eller nasjonale referanselaboratorier i andre medlemsstater.
3. De nasjonale referanselaboratoriene er:

Belgia:

CERVA-CODA-VAR
Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Danmark:

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Bülowsvej 27
DK-1790 København V

Det forente kongerike:

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Det forente kongerike

Finland:

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos
Hämeentie 57
FIN-00 550 Helsinki

Frankrike:

Agence française de sécurité sanitaire des aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69 342 Lyon Cedex

Hellas:

1. Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine
University of Thessaloniki
Giannitson & Voutyra St.
GR-54 627 Thessaloniki
2. Athens Centre of Veterinary Institutes
Laboratory of Pathology
25 Neapoleos St.
GR-14 310 Athens

Irland:

The Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Irland

Italia:

Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte
Liguria e Valle d'Aosta
CEA
Via Bologna
I-148–10 150 Torino

Luxembourg:

Laboratoire «CERVA»
CODA-VAR
Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Nederland:

Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid
Edelhertweg 15
Postbus 65
8200 AB Lelystad
Nederland

Portugal:

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1500 Lisboa

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Spania:

1. Laboratorio de la Facultad de Veterinaria
Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica)
Zaragoza
Spania
2. Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid
Spania
(Bare BSE-prøver nevnt i vedlegg IVA til vedtak 98/272/EF)

Sverige:

Statens veterinärmedicinska anstalt
S-751 89 Uppsala

Tyskland:

Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Tübingen
Postfach 1149
D-72 001 Tübingen

Østerrike:

Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung,
Mödling
Robert Koch Gasse 17
A-2340 Mödling

Kapittel b

Fellesskapets referanselaboratorium

1. Fellesskapets referanselaboratorium for TSE er:
The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Det forente kongerike
2. Fellesskapets referanselaboratorium skal ha følgende funksjoner og oppgaver:
 - a. i samråd med Kommisjonen å samordne de metodene som brukes i medlemsstatene for å diagnostisere BSE, særlig ved:
 - å oppbevare og levere tilsvarende vev som inneholder agensen, for å utvikle eller utarbeide de relevante diagnoseprøvene eller for å karakterisere stammer av agensen,
 - å levere standardsera og andre referanseagenser til de nasjonale referanselaboratoriene med sikte på å standardi-

sere de prøvene og reagensene som brukes i medlemsstatene,

- å bygge opp og oppbevare en samling av tilsvarende vev som inneholder TSE-agensene og -stammene,
 - med jevne mellom å organisere sammenlignende prøver av diagnostiske metoder på fellesskapsplan,
 - å samle inn og klassifisere data og opplysninger om de diagnostiske metodene som brukes i Fellesskapet, og resultatene av prøver som er gjennomført i Fellesskapet,
 - å karakterisere isolater av TSE-agensen ved å bruke de mest avanserte metodene for å oppnå økt kunnskap om sykdommens epidemiologi,
 - å følge utviklingen verden over med hensyn til overvåking, epidemiologi og forebygging av TSE,
 - å opprettholde sakkunnskap om prion-sykdommer slik at det er mulig å stille en rask differensialdiagnose,
 - å tilegne seg inngående kunnskap om tilrettelegging og bruk av diagnostiske metoder for å bekjempe og utrydde TSE,
- b. å bistå aktivt ved diagnostiseringen av TSE-utbrudd i medlemsstatene ved å undersøke prøver fra dyr som er angrepet av TSE, som sendes til referanselaboratoriet med sikte på bekreftende diagnose, karakterisering og epidemiologiske undersøkelser,
 - c. å lette opplæringen eller videreutdanningen av sakkyndige når det gjelder laboratoriediagnostisering med sikte på å harmonisere de diagnostiske metodene i hele Fellesskapet.

kapittel c

Prøvetaking og laboratorieundersøkelser

1. Prøvetaking og laboratorieundersøkelser for å påvise BSE hos storfe

1.1. Prøvetaking

Vedkommende myndighet skal sørge for at prøvetakingen gjennomføres etter metodene og protokollene fastsatt i siste utgave av OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines (heretter kalt «håndboken»). Dersom det ikke finnes slike metoder og protokoller, skal vedkommende myndighet sørge for at prøvetakingen gjennomføres på en måte som er hensiktsmessig for å oppnå en korrekt anvendelse av undersøkelserne.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

1.2. Laboratorieundersøkelser

1.2.1 Tilfeller under mistanke

Vev fra storfe som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 nr. 2, skal gjennomgå en histopatologisk undersøkelse som fastsatt i siste utgave av håndboken, med mindre materialet er autolysert. Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, eller dersom materialet er autolysert, skal vevet undersøkes ved hjelp av en av de andre diagnostiske metodene som er fastsatt i håndboken (immunocyto kjemi, immunoblot-metode eller påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi).

1.2.2. Dyr som undersøkes innenfor rammen av det årlige overvåkingsprogrammet

Storfe som undersøkes innenfor rammen av det årlige overvåkingsprogrammet som fastsatt i vedlegg III kapittel A nr. 1, og det målrettede overvåkingsprogrammet fastsatt i vedlegg III kapittel A del III, skal undersøkes ved hjelp av en av prøvene som er oppført i nr. 4.

Dersom resultatene av hurtigprøven er usikre eller positive, skal vevene gjennomgå en histopatologisk undersøkelse av hjernestammen som fastsatt i siste utgave av håndboken, med mindre materialet er autolysert eller på annen måte er uegnet for en histopatologisk undersøkelse. Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, eller dersom materialet er autolysert, skal vevet undersøkes ved hjelp av en av de andre diagnostiske metodene nevnt i nr. 1.2.1; metoden skal imidlertid ikke være den samme som metoden som er brukt i kartleggingsforsøket.

1.3. Tolking av resultatene

Et dyr som er undersøkt som angitt i nr. 1.2.1, skal anses som et positivt BSE-tilfelle dersom resultatet av en av prøvene er positivt.

Et dyr som er undersøkt som angitt i nr. 1.2.2, skal anses som et positivt BSE-tilfelle dersom resultatet av kartleggingsforsøket er positivt eller usikkert, og

- resultatet av den påfølgende histopatologiske undersøkelsen er positivt, eller
- resultatet av en annen diagnostisk metode nevnt i nr. 1.2.1, er positivt.

2. Prøvetaking og laboratorieundersøkelser for å påvise TSE hos sauer og geiter

Prøvetaking og laboratorieundersøkelser for å påvise scrapie hos sauer og geiter skal gjennomføres

i samsvar med metodene og protokollene fastsatt i siste utgave av håndboken.

Regler for prøvetaking og laboratorieundersøkelser for å påvise BSE hos sauer og geiter skal utarbeides etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

3. Bekreftelse av forekomst av andre former for TSE

Undersøkelsene som gjennomføres for å bekrefte mistanken om forekomst av andre former for TSE enn dem som er nevnt i nr. 1 og 2, skal minst omfatte en histopatologisk undersøkelse av hjernevev. Vedkommende myndighet kan også kreve at det brukes andre laboratorieundersøkelser som immunocyto kjemiske og immundiagnostiske prøver til påvisning av scrapierelaterte fibriller når det anses for nødvendig. I alle tilfeller skal minst én annen laboratorieundersøkelse gjennomføres i samsvar med foregående punktum dersom den første histopatologiske undersøkelsen er negativ. Dersom sykdommen forekommer for første gang, skal alle de tre undersøkelsene gjennomføres.

4. Hurtigprøver

Med sikte på å gjennomføre prøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1, skal følgende metoder brukes som hurtigprøver i henhold til denne forordning:

- en prøve basert på Western blot-metoden for påvisning av det proteaseresistente fragmentet PrP Res (Prionics Check-prøve),
- ELISA-prøve med kjemiluminescens, som omfatter en ekstraksjonsmetode og en ELISA-teknikk ved hjelp av en forsterket kjemiluminescerende reagens (Enfer-prøve),
- immunologisk analyse (Sandwich-metode) for påvisning av PrP Res, gjennomført etter denaturering og konsentrering (Bio Rad-prøve).

5. Alternative prøver

(Fastsettes senere.)

Vedlegg XI

Overgangstiltak

Overgangstiltak nevnt i artikkel 22

A. Fjerning av spesifisert risikomateriale

1. Medlemsstatene skal sørge for at følgende spesifiserte risikomateriale fjernes og destrueres i samsvar med nr. 6–11.
 - a. Følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale:
 - i. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra storfe som

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

- er eldre enn tolv måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen fra storfe uansett alder,
- ii. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en frambrutt blivende fortann, og milten fra sauer og geiter uansett alder.
- b. I tillegg til det spesifiserte risikomaterialet oppført i bokstav a), skal følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og i Portugal, med unntak av den autonome regionen Azorene:
 - i. hele hodet, unntatt tungen, herunder hjernen, øynene, trigeminale nerveknuter og mandlene, brisselen, milten og ryggmargen fra storfe som er eldre enn seks måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen fra storfe uansett alder,
 - ii. virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggmargen, fra storfe som er eldre enn 30 måneder.
2. Spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale fra dette kan sendes bare med henblikk på eventuell forbrenning i samsvar med nr. 11 eller eventuelt nr. 7 bokstav b).
3. Medlemsstatene skal sørge for at hodeknokler og virvelsøyler fra storfe, sauer og geiter ikke brukes til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.
4. Medlemsstatene skal sørge for at det, etter bedøving, ikke ødelegges sentralnervevev ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet på storfe, sauer eller geiter hvis kjøtt er beregnet på konsum eller fôr, på deres territorium.
5. Det spesifiserte risikomaterialet nevnt i nr. 1 bokstav a), skal ikke importeres til Fellesskapet etter 31. mars 2001.
Følgende produkter av animalsk opprinnelse skal være omfattet av restriksjoner med hensyn til import til Fellesskapet:
 - *ferskt kjøtt*: kjøttet definert i direktiv 64/433/EØF,
 - *hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt*: det hakkede kjøttet og det bearbeidede kjøttet definert i direktiv 94/65/EF²³,
 - *kjøttprodukter*: kjøttproduktene definert i direktiv 77/99/EØF²⁴,
 - *bearbeidet animalsk protein* som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
 - *tarmer fra storfe* som nevnt i artikkel 2 bokstav b) v) i direktiv 77/99/EØF,
- a) Ved import etter 31. mars 2001 til Fellesskapet fra tredjestater eller regioner i tredjestater av ovennevnte produkter av animalsk opprinnelse som inneholder materiale fra storfe, sauer eller geiter, skal helsesertifikatene ledsages av en erklæring som er underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:
«Produktet av animalsk opprinnelse inneholder ikke og er ikke framstilt av noen av produktene nevnt kapittel F i vedlegg IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, eller av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V til denne forordning, produsert etter 31. mars 2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra hodeknoklene eller virvelsøylen fra storfe, sauer eller geiter, produsert etter 31. mars 2001. Etter 31. mars 2001 er dyrene ikke slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniet eller avlivet ved hjelp av samme metode og er ikke slaktet, etter bedøving, ved at sentralnervevev er blitt ødelagt ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.»
- b) Alle henvisninger til «produkter av animalsk opprinnelse» betegner produkter av animalsk opprinnelse som er oppført i dette nummer, og gjelder ikke andre produkter av animalsk opprinnelse som inneholder eller er framstilt av disse produktene av animalsk opprinnelse.
6. Nr. 5 får anvendelse bare på import fra tredjestater:
 - a. som ikke har framlagt for Kommisjonen noen saksmappe som støtter søknaden om fritak for disse bestemmelsene,
 - b. som har framlagt slik saksmappe som etter en vurdering av de risikoene som bestemmer alle de potensielle risikofaktorene,

²³ Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

²⁴ Rådskdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved handel med kjøttprodukter innenfor Fellesskapet (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85). Direktivet sist endret ved rådskdirektiv 97/76/EF (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

imidlertid har vist seg ikke å være tilfredsstillende.

7. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å sikre at dette vedlegg anvendes riktig, og at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for avfall fra dyr, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler som medlemsstatene har godkjent i samsvar med artikkel 7 i direktiv 90/667/EØF, utsalgssteder, fyllplasser og andre lagrings- eller forbrenningsanlegg. Medlemsstatene skal særlig innføre en ordning som sikrer og kontrollerer:

- a. at spesifisert risikomateriale som brukes til framstilling av produktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, brukes bare for det godkjente formålet,
- b. at spesifisert risikomateriale, særlig når det fjernes i andre virksomheter eller lokaler enn slakterier, er fullstendig atskilt fra annet avfall som ikke er beregnet på forbrenning, innsamles separat og disponeres i samsvar med nr. 1 og nr. 8–11. Medlemsstatene kan tillate at hoder eller skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale, sendes til en annen medlemsstat dersom den andre medlemsstaten samtykker i både å motta materialet og overholde de særlige vilkårene som gjelder for slik forflytning.

8. Medlemsstatene skal sørge for at spesifisert risikomateriale fjernes:

- a. i slakterier,
- b. i nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler nevnt i artikkel 3 og 7 i direktiv 90/667/EØF, under tilsyn av en representant utpekt av vedkommende myndighet. Disse virksomhetene skal være godkjent for dette formålet av vedkommende myndighet. Virvelsøylen kan imidlertid fjernes på utsalgssteder på deres territorium. Dersom spesifisert risikomateriale ikke fjernes fra døde dyr som ikke er slaktet med henblikk på konsum, skal kroppsdelene som inneholder spesifisert risikomateriale, eller hele skroten behandles som spesifisert risikomateriale.

9. Medlemsstatene skal sørge for at alt spesifisert risikomateriale farges med et fargestoff og eventuelt merkes umiddelbart etter at det er fjernet, og destrueres fullstendig:

- a. ved forbrenning uten forbehandling, eller
- b. dersom fargestoffet eller merkingen fortsatt synes, etter forbehandling:

- i. i samsvar med systemene beskrevet i kapittel I-IV, VI og VII i vedlegget til vedtak 92/562/EØF:
 - ved forbrenning,
 - ved medforbrenning,
- ii. i samsvar med minst standardene nevnt i vedlegg I til rådsvedtak 1999/534/EF, ved nedgraving på en godkjent fyllplass.

10. Medlemsstatene kan fastsette unntak fra bestemmelsene i nr. 8 og 9 for å tillate forbrenning eller nedgraving av spesifisert risikomateriale eller hele skrotter uten farging på forhånd, eller eventuelt uten fjerning av det spesifiserte risikomaterialet, på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 90/667/EØF, og etter en metode som utelukker enhver risiko for overføring av TSE og er godkjent og kontrollert av vedkommende myndighet, særlig dersom dyrene er døde eller er avlivet som et ledd i tiltak for å bekjempe sykdommer.

11. Medlemsstatene kan sende spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette til forbrenning i andre medlemsstater på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 4 nr. 2 i kommisjonsvedtak 97/735/EF, når det er relevant. Dette nummer kan endres på anmodning fra en medlemsstat for å tillate at spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette sendes til forbrenning i tredjestater, samtidig som vilkårene for slik eksport vedtas.

B. Statistiske undersøkelser

Den statistiske undersøkelsen nevnt i artikkel 22, skal omfatte alle dyr nevnt i vedlegg III kapittel A del I nr. 1.1 og 1.2.

Denne bestemmelsen, som får anvendelse i ett år, kan gjennomgås på nytt på bakgrunn av erfaringene fra de seks første månedene.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001 av 22. juni 2001 om endring av vedlegg III, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til epidemiologisk overvåking og undersøkelse for å påvise overførbare spongiforme encefalopatier

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme en-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

cefalopatier²⁵, særlig artikkel 20 nr. 2 og artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

1. I vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt nærmere regler for overvåking av overførbare spongiform encefalopati (TSE) hos storfe, sauer og geiter. Disse reglene omfatter systematisk undersøkelse av storfe som er eldre enn 30 måneder og inngår i næringsmiddelkjeden, og stikkprøvekontroll av storfe som er eldre enn 30 måneder og ikke inngår i næringsmiddelkjeden. Dessuten skal alt storfe som er nødslaktet eller funnet å være sykt ved slakting med henblikk på destruering i samsvar med programmet for slakting av dyr som er eldre enn 30 måneder (OTMS), undersøkes. Sau og geiter med kliniske tegn som er forenlige med TSE, skal overvåkes aktivt.
2. Siden det er påvist bovin spongiform encefalopati (BSE) hos to storfe med en alder på 28 måneder ved rutineundersøkelser av nødslaktede dyr, og for å innføre et system for tidlig varslings av negative utviklingstrekk i BSE-insidensen hos yngre dyr, må aldersgrensen settes ned til 24 måneder for dyr som tilhører visse risikopopulasjoner.
3. I forbindelse med overvåkingen i første kvartal i 2001, ble det påvist positive BSE-tilfeller i alle medlemsstatene, unntatt Hellas, Luxembourg, Østerrike, Finland og Sverige. Antallet storfe som tilhørte visse risikogrupper som ble undersøkt i ovennevnte medlemsstater, var 248 i Hellas, 763 i Luxembourg, 3 295 i Østerrike, 4 527 i Finland og 8 254 i Sverige.
4. I sin uttalelse av 6. juli 2000 om den geografiske risikoen for BSE (GBR) konkluderte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål med at GBR-nivået i Luxembourg var III (BSE bekreftet på lavt nivå), og at GBR-nivået i Østerrike, Finland og Sverige var II (BSE usannsynlig, men ikke utelukket). Med henvisning til juridisk og teknisk usikkerhet framla Hellas ingen dokumentasjon til vurdering.
5. På bakgrunn av overvåkingen som gjennomføres i Østerrike, Finland og Sverige og vurderingen til Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål, er det usannsynlig, men ikke utelukket, at BSE forekommer i disse medlemsstatene. Dersom BSE forekommer, vil sykdommen sannsynligvis bli påvist ved undersøkelse av storfe som er selvdødt, nødslaktet eller funnet å være sykt ved normal slakting. Derfor bør dis-

se medlemsstatene tillates å redusere omfanget av undersøkelsene av friskt, slaktet storfe.

6. For å innhente flere opplysninger om BSE-forekomsten i Det forente kongerike, bør undersøkelsene innenfor rammen av programmet for slakting av dyr som er eldre enn 30 måneder, utvides til å omfatte alle dyr som er født innen ett år etter at fôringsforbudet ble iverksatt på en effektiv måte. Annet storfe som slaktes i samsvar med programmet for slakting av dyr som er eldre enn 30 måneder, bør kontrolleres ved stikkprøver
7. Det bør være tillatt for medlemsstatene å undersøke annet storfe på frivillig grunnlag, særlig dersom disse dyrene anses å utgjøre en høyere risiko, forutsatt at det gjøres uten å forstyrre handelen.
8. Det er nødvendig å avklare hvilke tiltak som skal treffes etter at storfeet er undersøkt, og å innføre tiltak som hindrer at skrotter som kan være kontaminert av skrotter som er påvist å være positive i undersøkelsen, inngår i næringsmiddelkjeden.
9. Det bør innføres hurtigprøver post mortem på stikkprøvebasis for å forbedre påvisningen av scrapie hos sauer og geiter. For å få et mer utfyllende bilde av situasjonen er det nødvendig å foreta stikkprøvekontroll i to forskjellige målpopulasjoner, selvdøde dyr og slaktede dyr.
10. I medlemsstater med små nasjonale besetninger av sauer og geiter er det vanskelig å gjennomføre en statistisk relevant stikkprøvekontroll i begge målgruppene. I disse medlemsstatene bør det derfor være tillatt å bruke en mindre prøvestørrelse, men som er rettet mot dyr der det er størst sannsynlighet for å finne positive tilfeller.
11. På bakgrunn av den betydningen genetisk resistens har for utviklingen av klinisk scrapie og muligheten for å bruke avlsprogrammer til å forebygge, bekjempe og utrydde scrapie, bør genotypen til alle scrapie-tilfeller bestemmes, og tilfeller med resistente genotyper må gjennomgå stammekarakterisering.
12. Listen over nasjonale referanselaboratorier må ajourføres.
13. Etter innføringen av hurtigprøver i overvåkingsprogrammene for sauer og geiter, er det nødvendig å fastsette hensiktsmessige diagnostiske metoder og protokoller. Videre bør de diagnostiske metodene og protokollene som er fastsatt for storfe, ajourføres.
14. I henhold til artikkel 22 i forordning (EF) nr. 999/2001 skal det brukes en avgjørende statistisk undersøkelse til å bekrefte eller avkrefte

²⁵ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

konklusjonene i risikoanalysen som foretas som et første trinn når BSE-statusen til en stat eller region skal bestemmes. Minstekravene til den statistiske undersøkelsen er fastsatt i vedlegg XI del B. Siden Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål vurderer at BSE-risikoen er lavere i Østerrike, Finland og Sverige, og på bakgrunn av de uforholdsmessig store ressursene som brukes, må det gjøres et unntak for disse medlemsstatene slik at selvdøde dyr i fjerntliggende områder med lav dyretetthet unntas fra undersøkelsen.

15. Av klarhetshensyn bør kommisjonsvedtak 98/272/EF²⁶ om epidemiologisk overvåking for overførbart spongiform encefalopati, sist endret ved vedtak 2001/8/EF²⁷, og kommisjonsvedtak 2000/764/EF²⁸ om undersøkelse for å påvise bovin spongiform encefalopati hos storfe, endret ved vedtak 2001/8/EF, oppheves.
16. Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste veterinærkomité —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg III erstattes med vedlegg I til denne forordning.
2. Vedlegg X kapittel A nr. 3 erstattes med vedlegg II til denne forordning.
3. Vedlegg X kapittel C erstattes med vedlegg III til denne forordning.
4. Vedlegg XI kapittel B erstattes med vedlegg IV til denne forordning.

Artikkel 2

1. Vedtak 98/272 og 2000/764 oppheves.
2. Henvisninger til de opphevede vedtakene skal forstås som henvisninger til forordning (EF) nr. 999/2001. Særlig skal henvisninger til vedlegg IV del A til vedtak 98/272/EF forstås som henvisninger til vedlegg X kapittel C nr. 4 til forordning (EF) nr. 999/2001.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2001. Bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del II til forordning (EF) nr. 999/2001, som fastsatt i vedlegg I til denne forordning, får imidlertid anvendelse fra 1. januar 2002.

Bestemmelsene i vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001, som fastsatt i vedlegg I til denne forordning, skal gjennomgås på nytt på bakgrunn av resultatene av de seks første månedene med overvåking.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. juni 2001.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I

«Vedlegg III

Overvåkingssystem

Kapittel A

I. Overvåking av storfe

1. Generelt

Storfe skal overvåkes i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.1 bokstav b).

2. Overvåking av dyr som slaktes for konsum

2.1. Alt storfe som er eldre enn 24 måneder, og:

- som har gjennomgått «særsilt nødslakting» som definert i artikkel 2 bokstav n) i rådsdirektiv 64/433/EØF²⁹, eller
- som er slaktet i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF,
- skal undersøkes for BSE.

2.2. Alt storfe som er eldre enn 30 måneder, og som er slaktet normalt for konsum, skal undersøkes for BSE.

2.3. Som unntak fra nr. 2.2 kan Østerrike, Finland og Sverige vedta å undersøke bare et tilfeldig utvalg av storfe som er født, oppdrettet og slaktet på deres territorium. Utvalget skal omfatte minst 10 000 dyr per år.

²⁶ EFT L 122 av 24.4.1998, s. 59.

²⁷ EFT L 2 av 5.1.2001, s. 28.

²⁸ EFT L 305 av 6.12.2000, s. 28.

²⁹ EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Tabell 2.3

Samlet populasjon eldre enn 24 måneder	Prøvestørrelse*	Samlet populasjon eldre enn 24 måneder	Prøvestørrelse*
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,1 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i delpopulasjonee nevnt i nr. 3, idet det antas at disse delpopulasjonene utgjør 1 % av den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder. Når den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder, er minst 1 500 000 dyr, er prøvestørrelsen økt med 500 prøver per 500 000 dyr som en tilpasning av forholdsmessigheten for å ta hensyn til at det er større sannsynlighet for variasjon i risikoen for BSE i populasjonen.

3. Overvåking av dyr som ikke slaktes for konsum

Storfe eldre enn 24 måneder som er døde eller avlivet, men som ikke:

- ble avlivet med henblikk på destruering i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96³⁰,
- ble avlivet i forbindelse med en epidemi, for eksempel munn- og klovsyke,
- ble slaktet for konsum,

skal kontrolleres for BSE ved stikkprøver. Antallet prøver skal ikke være lavere enn prøvestørrelsen angitt i tabellen. Prøvene skal være representative for hver region og tas kontinuerlig.

4. Overvåking av dyr som er kjøpt med henblikk på destruering i samsvar med forordning (EF) nr. 716/96

4.1. Alle nødslaktede dyr eller dyr som ved kontrollen ante mortem er funnet å være syke, skal undersøkes for BSE.

4.2. Alle dyr som er født mellom 1. august 1996 og 1. august 1997, skal undersøkes for BSE.

4.3. Dyr som ikke omfattes av nr. 4.1 og 4.2, skal undersøkes for BSE ved en stikkprøvekontroll som omfatter minst 50 000 dyr per år.

5. Overvåking av andre dyr

I tillegg til undersøkelsene nevnt i nr. 2–4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag undersøke annet storfe på sitt territorium, særlig dersom disse dyrene har opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av BSE, har inntatt fôrvarer som kan være kontaminert, eller som er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av BSE.

6. Tiltak etter undersøkelse

6.1. Når et dyr som er slaktet for konsum, er undersøkt for BSE, skal skroten ikke påføres stempelmerket fastsatt i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, før det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven.

6.2. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 6.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene som er stempelmerket, forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven.

6.3. Alle kroppsdeler av et dyr som er undersøkt for BSE, herunder huden, skal holdes under offentlig kontroll til det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

6.4. Alle kroppsdeler av et dyr som er påvist å være positivt i hurtigprøven, herunder huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4,

³⁰ EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14.

unntatt materialet som skal oppbevares i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III.

6.5. Dersom et dyr som er slaktet for konsum, er påvist å være positivt i hurtigprøven, skal i tillegg til skroten som er påvist å være positiv, minst skroten umiddelbart før denne og de to skrottene umiddelbart etter denne på samme slaktelinje, destrueres i samsvar med nr. 6.4.

6.6. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 6.5 dersom det er etablert et system i slakteriet som hindrer at skrottene kontaminerer hverandre.

II. Overvåking av sauer og geiter

1. Generelt

Sauer og geiter skal overvåkes i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b).

2. Overvåking av dyr som slaktes for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder, og som er slaktet for konsum, skal undersøkes i samsvar med prøvestørrelsen angitt i tabellen. Prøvene skal være representative for hver region og for årstiden. Utvelgingen av prøver skal tilrettelegges med henblikk på å unngå at en gruppe overrepresente-

res med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller andre egenskaper. Dyrenes alder skal anslås på grunnlag av tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning.

3. Overvåking av dyr som ikke slaktes for konsum

Dyr eldre enn 18 måneder som er døde eller avlivet, men som ikke:

- ble avlivet i forbindelse med en epidemi, for eksempel munn- og klovsyke,
- ble slaktet for konsum,

skal undersøkes i samsvar med prøvestørrelsen angitt i tabellen. Prøvene skal være representative for hver region og for årstiden. Utvelgingen av prøver skal tilrettelegges med henblikk på å unngå at en gruppe overrepresenteres med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller andre egenskaper. Dyrenes alder skal anslås på grunnlag av tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning.

Tabell 2.4

Antall slaktede dyr eldre enn 18 måneder	Minste prøvestørrelse, slaktede dyr*	Antall slaktede dyr eldre enn 18 måneder	Minste prøvestørrelse, slaktede dyr*
5 000	4 750	450 000	14 730
10 000	7 760	500 000	14 760
15 000	9 470	600 000	14 790
20 000	10 540	700 000	14 820
25 000	11 270	800 000	14 840
30 000	11 790	900 000	14 850
40 000	12 490	1 000 000	14 870
50 000	12 940	1 100 000	14 880
60 000	13 260	1 200 000	14 890
70 000	13 490	1 300 000	14 890
80 000	13 660	1 400 000	14 900
90 000	13 800	1 500 000	14 900
100 000	13 910	1 600 000	14 910
150 000	14 250	1 700 000	14 910
200 000	14 430	1 800 000	14 920
250 000	14 540	1 900 000	14 920
300 000	14 610	2 000 000	14 920
350 000	14 660	2 100 000	14 920
400 000	14 700	2 200 000 eller mer	14 930

* Prøvestørrelsen er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,02 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % blant de slaktede dyrene.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Tabell 2.5

Samlet antall dyr eldre enn 18 måneder*	Minste prøvestørrelse, døde dyr**
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000 eller mer	3 000

* Dersom det samlede antall sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder, er ukjent, skal det samlede antall «søyer og bedekkede søyer» og «geiter som har fått kje og bedekkede geiter» brukes i stedet.

** Prøvestørrelsen er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,1 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % blant de døde dyrene, idet det antas at andelen døde dyr utgjør 1 % av den samlede saue- og geitepopulasjonen som er eldre enn 18 måneder.

4. Overvåking i medlemsstater med en liten saue- og geitepopulasjon

Medlemsstater der det samlede antall sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder, er 500 000 eller mindre, kan som unntak fra prøvestørrelsen fastsatt i nr. 2 og 3, velge å overvåke følgende kombinerte delpopulasjon:

- dyr eldre enn 18 måneder som er døde eller avlivet, men som ikke:
 - ble avlivet i forbindelse med en epidemi, for eksempel munn- og klovsyke,
 - ble slaktet for konsum («døde dyr»), og
- dyr eldre enn 18 måneder som viser tegn på en kronisk avmagringssykdom («dyr med en kronisk avmagringssykdom»).

Antallet prøver som undersøkes per år i hver medlemsstat fra den kombinerte delpopulasjonen, skal ikke være lavere enn prøvestørrelsen angitt i tabellen.

Prøvene skal være representative for hver region og for årstiden. Utvelgingen av prøver skal tilrettelegges med henblikk på å unngå at en gruppe overrepresenteres med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller andre egenskaper. Ved stikkprøver av døde dyr skal dyrenes alder anslås på grunnlag av tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Ved stikkprøver av dyr med en kronisk avmagringssykdom skal det tas prøver bare av dyr som er undersøkt av en offentlig veterinær, og dersom alder og kliniske symptomer er godt doku-

Tabell 2.6

Samlet antall sauer og geiter eldre enn 18 måneder*	Minste prøvestørrelse, døde dyr og dyr med en kronisk avmagringssykdom
10 000	100
20 000	200
30 000	300
40 000	400
50 000	500
60 000	600
70 000	700
80 000	800
90 000	900
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250

* Dersom det samlede antall sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder, er ukjent, skal det samlede antall «søyer og bedekkede søyer» og «geiter som har fått kje og bedekkede geiter» brukes i stedet.

mentert. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning.

5. Overvåking av andre dyr

I tillegg til overvåkingsprogrammene fastsatt i nr. 2–4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag overvåke andre dyr, særlig:

- dyr som brukes til melkeproduksjon,
- dyr med opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av TSE,
- dyr som har inntatt fôrvarer som kan være kontaminert,
- dyr som er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av TSE,
- dyr fra besetninger som er angrepet av TSE.

6. Tiltak etter undersøkelse av sauer og geiter

Alle kroppsdeler av et dyr som er undersøkt, herunder huden, skal holdes under offentlig kontroll til det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

Alle kroppsdeler av et dyr som er påvist å være positivt i hurtigprøven, herunder huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, unntatt materialet som skal oppbevares i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III.

7. Bestemmelse av genotype

Prionproteinets genotype skal bestemmes for hvert enkelt positivt tilfelle av TSE hos sau. Det

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

skal umiddelbart gis melding til Kommisjonen om TSE-tilfeller med resistente genotyper (sauer med genotyper som koder for alanin på begge alleler i kodon 136, arginin på begge alleler i kodon 154 og arginin på begge alleler i kodon 171). Om mulig skal slike tilfeller gjennomgå stammekarakterisering. Dersom stammekarakterisering av slike tilfeller ikke er mulig, skal opprinnelsesbesetningen og alle andre besetninger som dyret har oppholdt seg i, overvåkes særlig nøye med henblikk på å avdekke andre TSE-tilfeller med sikte på stammekarakterisering.

kapittel b

I. Opplysninger som skal tas med i medlemsstatenes rapporter

1. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 1 er underlagt restriksjoner på forflytning.
2. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 2 har gjennomgått en laboratorieundersøkelse, og resultatene av undersøkelsen.
3. Antall besetninger der tilfeller av sauer og geiter under mistanke er meldt og undersøkt i henhold til artikkel 12 nr. 1 og 2.
4. Den anslåtte størrelsen på hver av delpopulasjonene nevnt i kapittel A del I nr. 3 og 4.
5. Antallet storfe som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 2//5, metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
6. Den anslåtte størrelsen på delpopulasjonene nevnt i kapittel A del II nr. 2–4, som er utvalgt til prøvetaking.
7. Antallet sauer og geiter og besetninger av disse som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 2–5, metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
8. Antallet, aldersfordelingen og den geografiske fordelingen av positive tilfeller av BSE og scrapie. Opprinnelsesstaten, dersom den ikke er den samme som rapporteringsstaten, for positive tilfeller av BSE og scrapie. Antallet og den geografiske fordelingen av scrapiepositive besetninger. Det bør opplyses om fødselsår og om mulig fødselsmåned for hvert enkelt BSE-positive dyr.
9. Positive tilfeller av TSE som er bekreftet hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.

II. Opplysninger som skal tas med i kommisjonens sammendrag
Sammendraget skal framlegges i form av tabeller og minst inneholde opplysningene nevnt i del I for hver medlemsstat:

III. Registre

1. Vedkommende myndighet skal føre registre, som skal oppbevares i sju år, over:
 - antallet og typene dyr som er underlagt restriksjoner på forflytning som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av kliniske og epidemiologiske undersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av laboratorieundersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 2,
 - antallet, identiteten og opprinnelsen til dyr som det er tatt prøver av innenfor rammen av overvåkingsprogrammene nevnt i kapittel A, og om mulig, opplysninger om alder, rase og tidligere sykdommer,
 - prionproteinets genotype for positive tilfeller av TSE hos sau,
 - metoden for å bestemme alderen og de kliniske symptomene på alle de undersøkte dyrene dersom sauer og geiter med en kronisk avmagringssykdom er utvalgt til prøvetaking.
2. Laboratoriet som utfører undersøkelsen, skal i sju år oppbevare registre med alle opplysninger fra prøvene, særlig laboratoriejournaler og eventuelt parafinblokker og fotografier av Western blot.»

Vedlegg II

«3. De nasjonale referanselaboratoriene er:

Belgia:

CERVA-CODA-VAR

Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques

Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde

en Agrochemie

Veterinary and Agrochemical Research Centre

Groeselenberg 99

B-1180 Bruxelles

Danmark:

Danish Veterinary Laboratory

Bülowsvej 27

DK-1790 København V

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Det forente kongerike:

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Det forente kongerike

Finland:

Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos
Hämeentie 57
FIN-00 550 Helsinki

Frankrike:

Agence française de sécurité sanitaire des aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69 342 Lyon Cedex

Hellas:

Laboratory of Microbiology and Infectious Diseases
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotelian University of Thessaloniki
University Campus
GR-54 006 Thessaloniki
(hurtigprøver og immunprøver)
Laboratory of Gross Pathology (Morgue)
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotelian University of Thessaloniki
Giannitson & Voutyra St
GR-54 627 Thessaloniki
(histopatologi)

Irland:

The Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Irland

Italia:

Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte
Liguria e Valle d'Aosta
CEA
Via Bologna
I-148–10 150 Torino

Luxembourg:

CERVA-CODA-VAR
Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Nederland:

Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid, ID Lelystad
Edelhertweg 15
Postbus 65
8200 AB Lelystad
Nederland

Portugal:

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1500 Lisboa

Spania:

Laboratorio de la Facultad de Veterinaria
Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica)
Zaragoza
Spania
(BSE og scrapie, andre metoder enn hurtigprøver)
Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid
Spania
(hurtigprøver)
Centro de Investigacion en Sanidad Animal (CISA)
Ctra, De Algete al Casar de Talamanca
28 130 Valdeolmos (Madrid)
Spania
(andre former for TSE enn BSE og scrapie)

Sverige:

The National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala

Tyskland:

Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Insel Riems
Boddenblick 5A
D-17 498 Insel Riems

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

Østerrike:

Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung,
Mödling
Robert Koch Gasse 17
A-2340 Mödling»

Vedlegg III

«kapittel c

Prøvetaking og laboratorieundersøkelser

1. Prøvetaking

Alle prøver som skal undersøkes for å påvise TSE, skal tas etter metodene og protokollene fastsatt i siste utgave av Manual of standards for diagnostic tests and vaccines fra Det internasjonale kontor for epizootier (OIE) (heretter kalt «håndboken»). Dersom det ikke finnes slike metoder og protokoller, skal prøvene tas på en måte som er hensiktsmessig for å oppnå en korrekt anvendelse av undersøkelsene. Prøvene skal være riktig merket, slik at dyret som prøven er tatt fra, kan identifiseres.

2. Laboratorier

Alle laboratorieundersøkelser for TSE skal foretas i laboratorier som er godkjent for dette formålet.

3. Metoder og protokoller

3.1 Laboratorieundersøkelser for å påvise BSE hos storfe

a. Tilfeller under mistanke

Vev fra storfe som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 nr. 2, skal gjennomgå en histopatologisk undersøkelse som fastsatt i siste utgave av håndboken, med mindre materialet er autolysert. Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, eller dersom materialet er autolysert, skal vevet undersøkes ved hjelp av en av de andre diagnostiske metodene som er fastsatt i håndboken (immunocyto kjemi, immunoblot-metode eller påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi). Hurtigprøver kan imidlertid ikke brukes for dette formålet.

Dersom resultatet av en av undersøkelsene nevnt ovenfor er positivt, skal dyret anses som et positivt BSE-tilfelle.

b. Overvåking av BSE

Vev fra storfe som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del I (Overvåking av storfe), skal undersøkes ved hjelp av en hurtigprøve.

Dersom resultatene av hurtigprøven er usikre eller positive, skal vevene umiddelbart gjennomgå bekreftende undersøkelser i et offentlig laboratorium. Den bekreftende undersøkelsen skal begynne med en histopatologisk undersøkelse av hjernestammen som fastsatt i siste utgave av håndboken, med mindre materialet er autolysert eller på annen måte er uegnet for en histopatologisk undersøkelse. Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, eller dersom materialet er autolysert, skal vevet undersøkes ved hjelp av en av de andre diagnostiske metodene nevnt i bokstav a).

Et dyr skal anses som et positivt BSE-tilfelle dersom resultatet av hurtigprøven er positivt eller usikkert og:

- resultatet av den påfølgende histopatologiske undersøkelsen er positivt, eller
- resultatet av en annen diagnostisk metode nevnt i bokstav a), er positivt.

3.2. Laboratorieundersøkelser for å påvise scrapie hos sauer og geiter

a. Tilfeller under mistanke

Vev fra sauer og geiter som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 nr. 2, skal gjennomgå en histopatologisk undersøkelse som fastsatt i siste utgave av håndboken, med mindre materialet er autolysert. Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, eller dersom materialet er autolysert, skal vevet undersøkes ved hjelp av immunocyto kjemi eller immunoblot-metode, som fastsatt i håndboken. Hurtigprøver kan imidlertid ikke brukes for dette formålet.

Dersom resultatet av en av undersøkelsene nevnt ovenfor er positivt, skal dyret anses som et positivt scrapie-tilfelle.

b. Overvåking av scrapie

Vev fra sauer og geiter som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del II (Overvåking av sauer og geiter), skal undersøkes ved hjelp av en hurtigprøve.

Dersom resultatene av hurtigprøven er usikre eller positive, skal hjernestammen umiddelbart sendes til et offentlig laboratorium for å gjennomgå bekreftende undersøkelser ved hjelp av immunocyto kjemi eller immunoblot-metode, som fastsatt i bokstav a).

Et dyr skal anses som et positivt scrapie-tilfelle dersom resultatet av den bekreftende undersøkelsen er positivt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

3.3. Laboratorieundersøkelser for å påvise andre former for TSE enn dem som er nevnt i nr. 3.1 og 3.2

Undersøkelsene som gjennomføres for å bekrefte mistanken om forekomst av andre former for TSE enn dem som er nevnt i nr. 3.1 og 3.2, skal minst omfatte en histopatologisk undersøkelse av hjernevev. Vedkommende myndighet kan også kreve at det brukes andre laboratorieundersøkelser som immunocyto kjemi, immunoblot-metode, påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi eller andre metoder som er utarbeidet for å påvise den sykdomsrelaterte formen av prionproteinet. I alle tilfeller skal minst én annen laboratorieundersøkelse gjennomføres dersom den første histopatologiske undersøkelsen er negativ eller usikker. Dersom sykdommen forekommer for første gang, skal minst tre forskjellige undersøkelser gjennomføres.

Særlig dersom det er mistanke om BSE hos andre arter enn storfe, skal prøvene, om mulig, gjennomgå stammekarakterisering.

4. Hurtigprøver

Med sikte på å gjennomføre prøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1, skal følgende metoder brukes som hurtigprøver i henhold til denne forordning:

- en prøve basert på Western blot-metoden for påvisning av det proteaseresistente fragmentet PrP^{Res} (Prionics Check-prøve),
- ELISA-prøve med kjemiluminescens, som omfatter en ekstraksjonsmetode og en ELISA-teknikk ved hjelp av en forsterket kjemiluminescerende reagens (Enfer-prøve),
- immunologisk analyse (Sandwich-metode) for påvisning av PrP^{Res}, gjennomført etter denaturering og konsentrering (Bio-Rad Platelia-prøve).

5. Alternative prøver

(Fastsettes senere.)»

Vedlegg IV

«B. Statistiske undersøkelser

1. Den statistiske undersøkelsen nevnt i artikkel 22, skal omfatte:
 - dyrene som er kontrollert ved stikkprøver i samsvar med bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del I nr. 2.1 og 4.1,

- alle dyr i delpopulasjonen nevnt i vedlegg III kapittel A del I nr. 3, i stedet for stikkprøvekontrollen.

Denne bestemmelsen, som får anvendelse i ett år, kan gjennomgå på nytt på bakgrunn av erfaringene fra de seks første månedene.

2. Østerrike, Finland og Sverige kan velge å fravike bestemmelsene i nr. 1 annet strekpunkt i fjerntliggende områder med lav dyretetthet.»

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001 om fastsettelse av overgangstiltak med henblikk på overgang til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, og om endring av vedlegg VII og XI til nevnte forordning

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii³¹, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001³², særlig artikkel 23, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved artikkel 7, 9 og 15–18 i forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt regler om forvarer og innført ytterligere restriksjoner for produkter framstilt av drøvtyggere og markedsføring av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse. Kravene i disse artiklene varierer avhengig av hvordan de berørte medlemsstatene eller tredjestatene er klassifisert med hensyn til BSE-status. Klassifiseringen som bestemmer BSE-status, skal fastsettes på grunnlag av kriteriene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 999/2001. Til dags dato er det ikke truffet noen beslutning om at en medlemsstat eller tredjestat skal klassifiseres i en kategori på grunnlag av de nye bestemmelsene fastsatt i artikkel 5. Alle bestemmelsene i forordningen får dermed anvendelse fra 1. juli 2001, med mindre det er vedtatt overgangstiltak på grunnlag av artikkel 23. Da det ikke foreligger vedtak om klassifisering, kan ikke artikkel 7, 9 og 15–18 få an-

³¹ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

³² EFT L 173 av 27.6.2001, s. 12.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

vendelse, og det er derfor nødvendig med overgangstiltak.

- 2) Overgangstiltak for visse regler som er basert på klassifiseringen, særlig regler som gjelder spesifisert risikomateriale, er allerede fastsatt i artikkel 22, der det framgår at de får anvendelse minst til 1. januar 2002 og skal opphøre umiddelbart etter den datoen da det gjøres et vedtak om klassifisering i samsvar med artikkel 5, da artikkel 8, som gjelder spesifisert risikomateriale, får anvendelse. Av klarhetshensyn bør de andre artiklene som er basert på klassifiseringen, omfattes av de samme reglene for overgangen fra overgangsbestemmelsene til forordningens bestemmelser.
- 3) Fellesskapsreglene for overførbare spongiform encefalopati om forbud med hensyn til fôrvarer som var gjeldende umiddelbart før forordning (EF) nr. 999/2001 trådte i kraft, er fastsatt ved rådsvedtak 2000/766/EF³³ om visse vernetiltak i forbindelse med overførbare spongiform encefalopati og om fôring med animalske proteiner, og ved kommisjonsvedtak 2001/9/EF³⁴, endret ved vedtak 2001/165/EF³⁵, om kontrolltiltak som er nødvendige for gjennomføringen av rådsvedtak 2000/766/EF. Ved vedtak 2000/766/EF innstilles, med visse unntak, fôringen av alle produksjonsdyr med bearbeidet animalsk protein til 30. juni 2001. Rådet konkluderte 24. april 2001 med at tidsrommet for anvendelse av vedtaket skulle forlenges. Sistnevnte vedtak skal derfor som et overgangstiltak endres tilsvarende. Eventuelle ytterligere endringer avhenger av et vedtak om klassifisering av medlemsstater, og av hvor effektive kontrolltiltakene som iverksettes av de enkelte medlemsstatene, er.
- 4) Fellesskapsreglene for overførbare spongiform encefalopati om markedsføring og eksport av levende storfe og visse produk-

ter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe, som var gjeldende umiddelbart før forordning (EF) nr. 999/2001 trådte i kraft, er fastsatt ved eller vedtatt i henhold til kommisjonsvedtak 92/290/EØF av 14. mai 1992 om visse vernetiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) i Det forente kongerike i forbindelse med storfeembryoer³⁶, rådsvedtak 98/256/EF av 16. mars 1998 om nødtiltak til vern mot bovin spongiform encefalopati, om endring av vedtak 94/474/EF, og om oppheving av vedtak 96/239/EF³⁷, kommisjonsvedtak 98/351/EF av 29. mai 1998 om fastsettelse av datoen da forsendelse kan begynne fra Nord-Irland av produkter framstilt av storfe etter ordningen for besetninger som oppfyller vilkårene for eksport i henhold til artikkel 6 nr. 5 i rådsvedtak 98/256/EF³⁸, kommisjonsvedtak 1999/514/EF av 23. juli 1999 om fastsettelse av den dato da forsendelse av storfeprodukter fra Det forente kongerike under den datobaserte eksportordningen kan begynne i henhold til artikkel 6 nr. 5 i rådsvedtak 98/256/EF³⁹, kommisjonsvedtak 2000/345/EF av 22. mai 2000 om fastsetjing av datoen då sending frå Portugal til Tyskland av visse produkt til forbrenning kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 6 i vedtak 98/653/EF⁴⁰, kommisjonsvedtak 2000/371/EF av 6. juni 2000 om fastsetjing av datoen då sending av oksar til tyrefekting frå Portugal til Frankrike kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 7 i vedtak 98/653/EF⁴¹, kommisjonsvedtak 2000/372/EF av 6. juni 2000 om fastsetjing av datoen då sending av oksar til tyrefekting frå Portugal til Spania kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 7 i vedtak 98/653/EF⁴² og kommisjonsvedtak 2001/376/EF av 18. april 2001 om tiltak som følge av forekomst av bovin spongiform encefalopati i Portugal og om gjennomføring av en datobasert eksportordning⁴³. Disse vedtakene skal derfor fortsatt gjelde i overgangsperioden.

- 5) Fellesskapsreglene for overførbare spongiform encefalopati om spesifisert risikomateriale som var gjeldende umiddelbart før forordning (EF) nr. 999/2001 trådte i kraft, er fastsatt ved eller vedtatt i henhold til kommisjonsvedtak 2000/418/EF av 29. juni 2000 om regulering av bruk av risikomateriale med hensyn til overførbare spongiform encefalopati og om endring av vedtak 94/474/EF⁴⁴, sist endret ved vedtak 2001/384/

³³ EFT L 306 av 7.12.2000, s. 32.

³⁴ EFT L 2 av 5.1.2001, s. 32.

³⁵ EFT L 58 av 28.2.2001, s. 43.

³⁶ EFT L 152 av 4.6.1992, s. 37.

³⁷ EFT L 113 av 15.4.1998, s. 32.

³⁸ EFT L 157 av 30.5.1998, s. 110.

³⁹ EFT L 195 av 28.7.1999, s. 42.

⁴⁰ EFT L 121 av 23.5.2000, s. 9.

⁴¹ EFT L 134 av 7.6.2000, s. 34.

⁴² EFT L 134 av 7.6.2000, s. 35.

⁴³ EFT L 132 av 15.5.2001, s. 17.

⁴⁴ EFT L 158 av 30.6.2000, s. 76.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

EF⁴⁵. Dette vedtak er endret med hensyn til virvelsøylen hos storfe, mekanisk utbeinet kjøtt og import fra tredjestater etter at Rådets felles holdning (EF) nr. 8/2001 av 12. februar 2001 med sikte på vedtak av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier⁴⁶ ble vedtatt. I vedlegg XI til nevnte forordning er det fastsatt regler om spesifisert risikomateriale som får anvendelse i overgangsperioden. Kapittel A i nevnte vedlegg bør derfor ajourføres slik at det omfatter bestemmelsene om spesifisert risikomateriale som er vedtatt etter at Rådets felles holdning ble vedtatt.

- 6) Til det er gjort vedtak om klassifisering av tredjestater, og som en forholdsregel, er det hensiktsmessig å fastsette at minstekravet til vernetiltak fastsatt ved forordning (EF) nr. 999/2001 ved import fra alle tredjestater som ikke vurderes som BSE-frie, bør få anvendelse ved all import av levende storfe, embryoer og egg. Videre er fjerning av spesifisert risikomateriale fra produkter som er beregnet på konsum eller fôr, det klart viktigste tiltaket for vern av folkehelsen. Det er derfor hensiktsmessig som et overgangstiltak å utvide listen over produkter som omfattes av importrestriksjonene i samsvar med vedtak 2000/418/EF, slik at den omfatter alle produkter som inneholder materiale fra storfe, sauer eller geiter som omfattes av Fellesskapets hygienesertifikater. De tredjestatene som er unntatt fra vedtak 2000/418/EF, bør imidlertid også unntas fra dette overgangstiltaket. Med sikte på å overholde internasjonale forpliktelser i henhold til Verdens handelsorganisasjons avtale om anvendelse av helse- og plantehelsetiltak, særlig framgangsmåten ved melding, får bestemmelsene om import ikke anvendelse før 1. oktober 2001.
- 7) I vedlegg VII til forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt nærmere regler for tiltakene som skal iverksettes ved bekreftet forekomst av TSE. Disse bestemmelsene må ajourføres for å gjenspeile de detaljerte tek-

niske bestemmelsene om utryddelse som anvendes av medlemsstatene, idet det tas hensyn til uttalelsen fra Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål av 15. september 2000 om BSE-relatert slakting av storfe. Komiteen konkluderte i sin uttalelse med at nedslakting av (hele) besetninger allerede har en viss virkning både med hensyn til fjerning av tilfeller som ellers ikke hadde blitt oppdaget, og med hensyn til forebygging av nye tilfeller. Tilnærmet samme virkning kan imidlertid oppnås ved nedslakting av alle dyr som er født og/eller oppdrettet i samme besetning som det bekreftede tilfellet, innen et tidsrom på omtrent 12 måneder før og etter fødselsdatoen til det bekreftede tilfellet (nedslakting av fødselskohorter). Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål anbefalte å nedslakte minst fødselskohorten når det oppstår et nasjonalt BSE-tilfelle, uavhengig av den gjeldende epidemiologiske situasjonen. Det er derfor hensiktsmessig å endre de nærmere bestemmelsene om utryddelse ved at nedslakting av hele besetningen blir valgfritt avhengig av den gjeldende lokale situasjonen.

- 8) Av klarhetshensyn må kommisjonsvedtak 94/474/EF av 27. juli 1994 om visse vernetiltak mot bovin spongiform encefalopati og om oppheving av vedtak 89/469/EØF og 90/200/EØF⁴⁷, kommisjonsvedtak 94/381/EF av 27. juni 1994 om visse vernetiltak i forbindelse med bovin spongiform encefalopati og om fôring med proteiner fra pattedyr⁴⁸ og vedtak 2000/418/EF om regulering av bruk av risikomateriale med hensyn til overførbare spongiform encefalopati og om endring av vedtak 94/474/EF oppheves.
- 9) Den faste veterinærkomité har ikke avgitt uttalelse. Kommisjonen har derfor foreslått disse tiltakene for Rådet 15. juni 2001 i samsvar med artikkel 24 i forordning (EF) nr. 999/2001, og Rådet skal treffe sin beslutning innen tre måneder.
- 10) Rådet har imidlertid verken vedtatt tiltakene eller motsatt seg forslaget, og det vedtok 19. juni 2001 at det ikke ville endre sin holdning i denne perioden.
- 11) Under disse omstendighetene og med hensyn til at det haster å få gjennomført disse tiltakene som Europaparlamentet er underrettet om i samsvar med bestemmelsene i rådsvedtak 1999/468/EF⁴⁹, og med forbehold for artikkel 8 i nevnte vedtak, bør disse

⁴⁵ EFT L 137 av 19.5.2001, s. 29.

⁴⁶ EFT C 88 av 19.3.2001, s. 1.

⁴⁷ EFT L 194 av 29.7.1994, s. 96.

⁴⁸ EFT L 172 av 7.7.1994, s. 23.

⁴⁹ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

tiltakene nå vedtas av Kommisjonen uten unødig forsinkelse —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Som et overgangstiltak som unntak fra forordning (EF) nr. 999/2001:

1. får bestemmelsene i forordning (EF) nr. 999/2001 som er nevnt i vedlegg I til denne forordning, ikke anvendelse for en medlemsstat eller tredjestat før vedtaket som bestemmer medlemsstatens eller tredjestatens BSE-status, og som er gjort i samsvar med artikkel 35 i forordning (EF) nr. 999/2001, er trådt i kraft. Vedlegg XI kapittel D får anvendelse for den berørte medlemsstaten eller tredjestaten til nevnte dato. Ingen slike vedtak kan tre i kraft før 1. januar 2002,
2. får artikkel 7 nr. 2, 3 og 4 ikke anvendelse for en medlemsstat før vedtaket som bestemmer medlemsstatens BSE-status, er trådt i kraft, og før fellesskapsbestemmelsene om forvarer i forbindelse med overførbare spongiform encefalopati er gjennomført på en effektiv måte i medlemsstaten. Vedlegg XI kapittel C får anvendelse for den berørte medlemsstaten til artikkel 7 nr. 2, 3 og 4 får anvendelse.

Artikkel 2

1. I artikkel 4 i vedtak 2000/766/EF utgår annet og tredje ledd.
2. Vedtak 94/381/EF, 94/474/EF og 2000/418/EF oppheves.

Artikkel 3

I forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg VII erstattes med vedlegg II til denne forordning.
2. Vedlegg XI kapittel A erstattes med vedlegg III til denne forordning.
3. I vedlegg XI tilføyes vedlegg IV til denne forordning.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2001.

Bestemmelsene i kapittel A nr. 5 fjerde til sjuende og niende og tiende strekpunkt og kapittel D

nr. 2 og 3 i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001, endret ved denne forordning, får imidlertid anvendelse fra 1. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. juni 2001.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I

- Artikkel 9 om visse produkter fra drøvtyggere,
- Artikkel 15 nr. 1 om markedsføring av levende dyr og sæd, embryoer og egg av disse,
- Artikkel 16 nr. 2, 3, 4 og 6 om markedsføring av produkter av animalsk opprinnelse,
- Artikkel 17 om helsesertifikater og handelsdokumenter som er relevante i forbindelse med handel,
- Artikkel 18 om helsesertifikater som er relevante med hensyn til import,
- Vedlegg VIII kapittel A del II om markedsføring av levende storfe innenfor Fellesskapet,
- Vedlegg VIII kapittel C om markedsføring av produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe innenfor Fellesskapet,
- Vedlegg IX kapittel A, B, C, D, F og G om import fra tredjestater av levende storfe, produkter av animalsk opprinnelse framstilt av storfe, embryoer og egg fra storfe og andre produkter av animalsk opprinnelse fra drøvtyggere.

Vedlegg II

«vedlegg VII

Utryddelse av overførbare spongiform encefalopati

1. I undersøkelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav b), skal følgende identifiseres:
 - a. for storfe:
 - alle andre drøvtyggere i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - alle embryoer, egg og avkom av et hunndyr som sykdommen er bekreftet hos, som er oppsamlet eller født innen to år før eller etter sykdommens kliniske utbrudd,
 - alle dyr i den kohorten som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
 - sykdommens mulige opprinnelse,

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

- andre dyr, embryoer eller egg i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, eller i andre driftsenheter som kan være infisert med TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
 - flytting av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført TSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten,
- b. for sauer og geiter:
- alle andre drøvtyggere enn sauer og geiter i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - i den grad de kan identifiseres, foreldrene til, alle embryoer, egg og siste avkom av dyret som sykdommen er bekreftet hos,
 - alle dyr i den kohorten som skal defineres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
 - alle andre sauer og geiter i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, i tillegg til dyrene nevnt i annet og tredje strekpunkt,
 - sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som kan være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
 - flytting av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført BSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten.
2. Tiltakene fastsatt i artikkel 13 nr. 1 bokstav c), skal minst omfatte:
- a. dersom BSE bekreftes hos storfe, nedslakting og fullstendig destruering av enkeltdyr og destruering av embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt. Medlemsstaten kan velge ikke å nedslakte og destruere alt storfe i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, som nevnt i nr. 1 bokstav a) første strekpunkt, avhengig av den epidemiologiske situasjonen og muligheten til å spore dyrene i nevnte driftsenhet,
- b. dersom BSE bekreftes hos sauer eller geiter, nedslakting og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet til sjette strekpunkt.»
- Vedlegg III*
- «Vedlegg XI
- A. Fjerning av spesifisert risikomateriale
1. Medlemsstatene skal sørge for at følgende spesifiserte risikomateriale fjernes og destrueres i samsvar med nr. 7–11.
- a. Følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale:
- i. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene, virvelsøylen unntatt halevirvlene og lendevirvlens tverrgående beinspisser, men inkludert nerveknutene i ryggmargen og ryggmargen fra storfe som er eldre enn tolv måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen fra storfe uansett alder,
 - ii. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en frambrutt blivende fortann, og milten fra sauer og geiter uansett alder.
- Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, kan det, særlig med sikte på å justere alderen for fjerning av virvelsøylen hos storfe, gjøres vedtak på bakgrunn av den statistiske sannsynligheten for forekomst av BSE hos de relevante aldersgruppene av Felleskapets storfepopulasjon som framgår av resultatene av BSE-overvåkingen, særlig med hensyn til undersøkelser av storfe som fastsatt i vedlegg III.
- b. I tillegg til det spesifiserte risikomaterialet oppført i bokstav a), skal følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og i Portugal, med unntak av den autonome regionen Azorene:
- hele hodet, unntatt tungen, herunder hjernen, øynene, trigeminale nerveknuter og mandlene, brisselen, milten og ryggmargen fra storfe som er eldre enn seks måneder.
2. Spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale fra dette kan sendes bare med henblikk på eventuell forbrenning i samsvar med nr. 11 eller eventuelt nr. 7 bokstav b).
3. Medlemsstatene skal sørge for at bein fra stor-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

fe, sauer og geiter ikke brukes til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.

4. Medlemsstatene skal sørge for at det, etter bedøving, ikke ødelegges sentralnervevev ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet på storfe, sauer eller geiter hvis kjøtt er beregnet på konsum eller fôr, på deres territorium.
5. Det spesifiserte risikomaterialet nevnt i nr. 1 bokstav a), skal ikke importeres til Fellesskapet etter 31. mars 2001.

Følgende produkter av animalsk opprinnelse skal være omfattet av restriksjoner på import til Fellesskapet:

- ferskt kjøtt: kjøttet definert i direktiv 64/433/EØF,
- hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt: det hakkede kjøttet og det bearbeidede kjøttet definert i direktiv 94/65/EF⁵⁰,
- kjøttprodukter: kjøttproduktene definert i direktiv 77/99/EØF⁵¹,
- andre produkter av animalsk opprinnelse: andre produkter av animalsk opprinnelse som definert i direktiv 77/99/EØF,
- smeltet fett som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- gelatin som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- fôr til kjæledyr som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- bearbeidet animalsk protein som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- bein og beinprodukter som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- råstoff til produksjon av fôrvarer som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- tarmer fra storfe som nevnt i artikkel 2 bokstav b) v) i direktiv 77/99/EØF,

- a. Ved import til Fellesskapet fra tredjestater eller regioner i tredjestater av ovennevnte produkter av animalsk opprinnelse som inneholder materiale fra storfe, sauer eller geiter, skal helsesertifikatene ledsages av en erklæring som er underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Produktet av animalsk opprinnelse inneholder ikke og er ikke framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i kapit-

tel A i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, produsert etter 31. mars 2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter, produsert etter 31. mars 2001. Etter 31. mars 2001 er dyrene ikke slaktet etter bedøving ved innsprøytning av gass i kraniet eller avlivet ved hjelp av samme metode og er ikke slaktet, etter bedøving, ved at sentralnervevev er blitt ødelagt ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.

Hele, halve og kvarte skrotter kan inneholde virvelsøyle ved import.»

- b. Alle henvisninger til «produkter av animalsk opprinnelse» betegner produkter av animalsk opprinnelse som er oppført i dette nummer, og gjelder ikke andre produkter av animalsk opprinnelse som inneholder eller er framstilt av disse produktene av animalsk opprinnelse.
6. Nr. 5 får ikke anvendelse på import fra:
 - Australia
 - Argentina
 - Botswana
 - Brasil
 - Chile
 - Costa Rica
 - Namibia
 - New Zealand
 - Nicaragua
 - Paraguay
 - Uruguay
 - Singapore
 - Swaziland.
 7. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å sikre at denne del anvendes riktig, og at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for avfall fra dyr, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler som medlemsstatene har godkjent i samsvar med artikkel 7 i direktiv 90/667/EØF, utsalgssteder, fyllplasser og andre lagrings- eller forbrenningsanlegg. Medlemsstatene skal særlig innføre en ordning som sikrer og kontrollerer:
 - a. at spesifisert risikomateriale som brukes til framstilling av produktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, brukes bare for det godkjente formålet,
 - b. at spesifisert risikomateriale, særlig når det fjernes i andre virksomheter eller lokaler

⁵⁰ Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

⁵¹ Rådsdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved handel med kjøttprodukter innenfor Fellesskapet (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85). Direktivet sist endret ved rådsdirektiv 97/76/EF (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

enn slakterier, er fullstendig atskilt fra annet avfall som ikke er beregnet på forbrenning, innsamles separat og disponeres i samsvar med nr. 1 og nr. 8–11. Medlemsstatene kan tillate at hoder eller skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale sendes til en annen medlemsstat dersom den andre medlemsstaten samtykker i både å motta materialet og overholde de særlige vilkårene for slik forflytning.

Hele, halve og kvarte skrotter som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggmargen, kan importeres til en medlemsstat eller sendes til en annen medlemsstat uten at sistnevnte har godkjent det.

8. Medlemsstatene skal sørge for at spesifisert risikomateriale fjernes:

- a. i slakterier,
- b. i nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for høyrisikoprodukter eller lokaler nevnt i artikkel 3 og 7 i rådsdirektiv 90/667/EØF, under tilsyn av en representant utpekt av vedkommende myndighet. Disse virksomhetene skal være godkjent for dette formålet av vedkommende myndighet.

Medlemsstatene kan imidlertid fastsette at virvelsøylen skal fjernes på utsalgsstedet.

Dersom spesifisert risikomateriale ikke fjernes fra døde dyr som ikke er slaktet med henblikk på konsum, skal kroppsdelene som inneholder spesifisert risikomateriale, eller hele skrotten behandles som spesifisert risikomateriale.

9. Medlemsstatene skal sørge for at alt spesifisert risikomateriale farges med et fargestoff eller eventuelt merkes umiddelbart etter at det er fjernet, og destrueres fullstendig:

- a. ved forbrenning uten forbehandling, eller
- b. dersom fargestoffet eller merkingen fortsatt synes, etter forbehandling:
 - i. i samsvar med systemene beskrevet i kapittel I-IV, VI og VII i vedlegget til vedtak 92/562/EØF:
 - ved forbrenning,
 - ved medforbrenning,
 - ii. i samsvar med minst standardene nevnt i vedlegg I til vedtak 1999/534/EF, ved nedgraving på en godkjent fyllplass.

10. Medlemsstatene kan fastsette unntak fra bestemmelsene i nr. 8 og 9 for å tillate forbrenning eller nedgraving av spesifisert risikomateriale eller hele skrotter uten farging på forhånd, eller eventuelt uten fjerning av det spesifiserte risikomaterialet, på de vilkårene som er

fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 90/667/EØF, og etter en metode som utelukker enhver risiko for overføring av TSE og er godkjent og kontrollert av vedkommende myndighet, særlig dersom dyrene er døde eller er avlivet som et ledd i tiltak for å bekjempe sykdommer.

11. Medlemsstatene kan sende spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette til forbrenning i andre medlemsstater på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 4 nr. 2 i vedtak 97/735/EF, når det er relevant.

Dette nummer kan endres på anmodning fra en medlemsstat for å tillate at spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette sendes til forbrenning i tredjestater, samtidig som vilkårene for slik eksport vedtas.

12. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) i) kan det gjøres vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2 om å tillate bruk av virvelsøylen og nerveknutene i ryggmargen fra storfe:

- a. som er født, oppdrettet og slaktet i medlemsstater der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er svært usannsynlig eller usannsynlig, men ikke utelukket, at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten, eller
- b. som er født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med protein fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, og som stammer fra medlemsstater der det er konstatert BSE hos dyr som er hjemmehørende i staten, eller der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er sannsynlig at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten.

Det forente kongerike, Portugal, Finland, Sverige og Østerrike kan innvilges dette unntaket på grunnlag av tidligere innsendt og evaluert dokumentasjon. Andre medlemsstater kan søke om et slikt unntak ved å framlegge for Kommisjonen avgjørende underlagsdokumenter med hensyn til bokstav a) eller b).

Medlemsstater som får innvilget et slikt unntak, skal i tillegg til kravene i vedlegg III kapittel A del I sørge for at en av de godkjente hurtigprøvene oppført i vedlegg X kapittel C nr. 4, anvendes på alt storfe som er eldre enn 30 måneder:

- a. som er selvdødt eller har dødd under transport, men som ikke er slaktet for konsum, unntatt de dyrene som er døde i fjerntliggende områder med lav dyretetthet i medlemsstater der det er lite sannsynlig at BSE forekommer,
- b. som er slaktet normalt for konsum.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Dette unntaket skal ikke innvilges for å tillate bruk av virvelsøylen og nerveknutene i ryggmargen fra storfe som er eldre enn 30 måneder og kommer fra Det forente kongerike eller Portugal, unntatt den autonome regionen Azorene.

Sakkyndige fra Kommisjonen kan foreta kontroll på stedet for ytterligere å vurdere dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med artikkel 21.»

Vedlegg IV

«C. Forbud med hensyn til fôrvarer

Rådsvedtak 2000/766/EF om visse vernetiltak i forbindelse med overførbare spongiform encefalopati og om fôring med animalske proteiner, og kommisjonsvedtak 2001/9/EF om kontrolltiltak som er nødvendige for gjennomføringen av rådsvedtak 2000/766/EF, skal fortsatt gjelde som overgangstiltak.

Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, kan det gjøres vedtak om å tilpasse vedtak 2000/766/EF til situasjonen i hver enkelt medlemsstat på grunnlag av resultatene av Kommisjonens kontroller og BSE-forekomsten som framgår av resultatene av BSE//overvåkingen, særlig med hensyn til undersøkelser av storfe som fastsatt i vedlegg III.

D. Markedsføring og eksport

1. Følgende bestemmelser skal fortsatt gjelde som overgangstiltak:

Kommisjonsvedtak 92/290/EØF av 14. mai 1992 om visse vernetiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) i Det forente kongerike i forbindelse med storfeembryoer.

Rådsvedtak 98/256/EF av 16. mars 1998 om nødtiltak til vern mot bovin spongiform encefalopati, om endring av vedtak 94/474/EF, og om oppheving av vedtak 96/239/EF.

Kommisjonsvedtak 98/351/EF av 29. mai 1998 om fastsettelse av datoen da forsendelse kan begynne fra Nord-Irland av produkter framstilt av storfe etter ordningen for besetninger som oppfyller vilkårene for eksport i henhold til artikkel 6 nr. 5 i rådsvedtak 98/256/EF.

Kommisjonsvedtak 1999/514/EF av 23. juli 1999 om fastsettelse av den dato da forsendelse av storfeprodukter fra Det forente kongerike under den datobaserte eksportordningen kan begynne i henhold til artikkel 6 nr. 5 i rådsvedtak 98/256/EF.

Kommisjonsvedtak 2000/345/EF av 22. mai 2000 om fastsettelse av datoen da sending fra Portugal til Tyskland av visse produkt

til forbrenning kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 6 i vedtak 98/653/EF.

Kommisjonsvedtak 2000/371/EF av 6. juni 2000 om fastsettelse av datoen da sending av oksar til tyrefekting fra Portugal til Frankrike kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 7 i vedtak 98/653/EF.

Kommisjonsvedtak 2000/372/EF av 6. juni 2000 om fastsettelse av datoen da sending av oksar til tyrefekting fra Portugal til Spania kan ta til i medhald av artikkel 3 nr. 7 i vedtak 98/653/EF.

Kommisjonsvedtak 2001/376/EF av 18. april 2001 om tiltak som følge av forekomst av bovin spongiform encefalopati i Portugal og om gjennomføring av en datobasert eksportordning.

2. Ved import av storfe skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer:

- a. at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte,
- b. at storfe som er beregnet på eksport til Fellesskapet, er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er avkom av hunndyr som er mistenkt for å være angrepet av BSE.

3. Ved import av embryoer og egg fra storfe skal det framlegges et internasjonalt dyrehelsesertifikat som attesterer at det er forbudt å føre drøvtyggere med proteiner fra pattedyr, og at forbudet håndheves på en effektiv måte.

4. Nr. 2 og 3 får ikke anvendelse på import fra:

Australia
Argentina
Botswana
Brasil
Chile
Costa Rica
Namibia
New Zealand
Nicaragua
Paraguay
Uruguay
Singapore
Swaziland.»

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002 av 14. februar 2002 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til spesifisert risikomateriale og epidemiologisk overvåking av overførbare spongiforme encefalopatier og om endring av forordning (EF) nr. 1326/2001 med hensyn til forvarer og markedsføring av sauer og geiter og produkter av disse

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier⁵², sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001⁵³, særlig artikkel 23, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt nærmere regler for overvåking av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) hos sauer og geiter.
- 2) Disse reglene bør revideres igjen for å ta hensyn til uttalelse av 18.–19. oktober 2001 fra Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål, som anbefaler at det omgående utføres en undersøkelse om forekomsten av TSE med de tilgjengelige hurtigprøvene, og med bruk av statistisk korrekte prøvetakingsplaner og prøveantall.
- 3) Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål har angitt i sin uttalelse av 29.-30. november 2001 om krav til statistisk autoritative BSE/TSE-undersøkelser, at TSE-prevalensen i voksne sauer kan variere fra 20 til 500 TSE-positive per 1 million sauer, avhengig av medlemsstaten. I medlemsstater med store populasjoner av sauer er et prøveantall som er tilstrekkelig til å påvise en prevalens på ett positivt dyr av 20 000 sunne slaktedyr, med et konfidensnivå på 95 %, det høyeste som det er realistisk å oppnå på nåværende tidspunkt. Prøveantallet for land med en liten sauepopulasjon bør tilpasses for å ta hensyn til det faktiske antall dyr som kan undersøkes.
- 4) Alderskriteriene for å definere hvilke populasjoner det skal tas prøver av, bør av praktiske

grunner utvides ved at det henvises til tannsett. Medlemsstater som har iverksatt andre systemer som gjør det mulig å bestemme dyrets alder, bør fortsatt ha tillatelse til å bruke en alder på 18 måneder.

- 5) Uttalelsen fra Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål 29.-30. november 2001 anbefalte også at genotypen for prionproteinet hos en tilfeldig valgt delprøve av kontrollerte sauer, bør bestemmes. Prøveantallet for land med en liten sauepopulasjon bør tilpasses for å ta hensyn til det faktiske antall dyr som kan undersøkes.
- 6) Finland og Østerrike bekreftet henholdsvis 7. og 13. desember 2001 sine første tilfeller av bovin spongiform encefalopati (BSE). Det er derfor ikke lenger hensiktsmessig at disse medlemsstatene fritas med hensyn til kontroll av sunne slaktestorfe, fjerning av virvelsøylen og gjennomføringen av en avgjørende statistisk undersøkelse.
- 7) I denne overgangsperioden fastsettes det nærmere regler for fjerning og destruering av spesifisert risikomateriale i vedlegg XI del A i forordning (EF) nr. 999/2001.
- 8) For å unngå unødvendige forstyrrelser av det indre marked og for å ta hensyn til uttalelsene fra Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål som det vises til i kommisjonsvedtak 2001/233/EF⁵⁴, bør skrotter og deler av skrotter av storfe som fortsatt inneholder virvelsøyler, godkjennes for handel innenfor Fellesskapet og ved import fra tredjestater. For å sikre at medlemsstatene kontrollerer at virvelsøylen fjernes, bør det fastsettes særlige kontrolltiltak.
- 9) Medlemsstatene bør også ha mulighet til å tillate at virvelsøylen fjernes i slakterforretninger som er særlig godkjent, kontrollert og registrert for dette formålet.
- 10) Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål pekte i sin uttalelse av 29. juni 2001 om fettvev i forbindelse med fordøyelseskanalen hos storfe, sauer og geiter, at potensiell smittsomhet kan finnes i mesenteriets nerver og lymfeknuter, som finnes i nærheten av arteria mesenterica hos storfe. Ettersom det sannsynligvis ikke kan kontrolleres at utelukkende dette bestemte området er fjernet, bør derfor hele mesenterium hos storfe anses som spesifisert risikomateriale.
- 11) Det er nødvendig å klargjøre reglene som gjelder etter fjerning av spesifisert risikomateriale og særlig de som gjelder farging av slikt materiale.
- 12) Fjerningen av spesifisert risikomateriale fra

⁵² EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁵³ EFT L 177 av 30.6.2001, s. 60.

⁵⁴ EFT L 84 av 23.3.2001, s. 59.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

produkter beregnet på næringsmidler og fôrvarer er det enkelte viktigste tiltak for vern av folkehelsen. Inntil det er truffet beslutninger om klassifisering for tredjestater, og som et forebyggende tiltak, er det hensiktsmessig å opprettholde minstekravet til vernetiltak fastsatt i forordning (EF) nr. 999/2001 angående import fra alle tredjestater som ikke anses å være fri for BSE. For noen tredjestater er risikoen for forekomst av BSE i besetninger hjemmehørende i området svært usannsynlig, slik det ble vist gjennom Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmåls risikovurdering, og de har fått innvilget unntak fra overgangstiltakene. Det er nødvendig å klarlegge hvilke vilkår import fra disse statene som omfattes av unntaket, er tillatt under, og særlig når det gjelder opprinnelsen til de importerte produktene.

- 13) Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål konkluderte i sin uttalelse av 29. juni 2001 om den geografiske BSE-rikoen i visse tredjestater, at i tillegg til i de tidligere vurderte stater, er forekomsten av BSE i besetninger hjemmehørende i området svært usannsynlig i Panama og El Salvador. Panama og El Salvador bør derfor tilføyes til listen over tredjestater som omfattes av et unntak for all import av produkter av animalsk opprinnelse, levende storfe, embryoer og egg.
- 14) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 15) Erfaringen har vist at det er nødvendig å klargjøre tiltakene som gjelder fôr, i forordning (EF) nr. 1326/2001, samtidig som forbudet fastsatt ved rådsvedtak 2000/766/EF⁵⁵, opprettholdes i overgangsperioden. Det bør også klarjøres at reglene i denne forordningen om markedsføring av levende sauer og geiter samt sæd, embryoer og egg av disse, gjelder i overgangsperioden.
- 16) Forordning (EF) nr. 1326/2001 bør derfor endres.
- 17) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste veterinærkomité —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg III erstattes med teksten i vedlegg I til denne forordning.

2. Vedlegg XI endres som følger:

- a. Del A erstattes med teksten i vedlegg II til denne forordning.

- b. I del B skal nr. 2 lyde:

«2. Sverige kan beslutte å fravike bestemmelsene i nr. 1 annet strekpunkt, i fjerntliggende områder med lav dyretetthet.»

- c. I del D skal nr. 4 lyde:

«4. Nr. 2 og 3 får ikke anvendelse på import av storfe som er født og oppdrettet i følgende land, eller på import av embryoer og egg fra slike dyr:

Argentina
Australia
Botswana
Brasil
Chile
Costa Rica
El Salvador
Namibia
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Uruguay
Singapore
Swaziland.»

Artikkel 2

I forordning (EF) nr. 1326/2001 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 skal nr. 2 lyde:

«2. får artikkel 7 ikke anvendelse for en medlemsstat før vedtaket som bestemmer medlemsstatens BSE-status, har trådt i kraft, og før fellelesskapsbestemmelsene om fôrvarer i forbindelse med overførbare spongiform encefalopati er iverksatt på en effektiv måte i medlemsstaten. Vedlegg XI del C får anvendelse for den berørte medlemsstaten til artikkel 7 kommer til anvendelse.»

2. I vedlegg I skal annet strekpunkt lyde:

«— artikkel 15 nr. 1 om markedsføring av levende storfe samt sæd, embryoer og egg av disse.»

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellelesskaps Tidende*.

Den får anvendelse fra 1. april 2002.

Bestemmelsene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav

⁵⁵ EFT L 306 av 7.12.2000, s. 32.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

c) og vedlegg XI delA nr. 10 i forordning (EF) nr. 999/2001, endret ved vedlegg II til denne forordning, får imidlertid anvendelse fra 1. mars 2002.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utført i Brussel, 14. februar 2002.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I

«Vedlegg III

Overvåkingssystem

Kapittel A

I. Overvåking av storfe

1. Generelt

Overvåking av storfe skal utføres i samsvar med de laboratoriemetodene som er fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.1 bokstav b).

⁵⁶ EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64.

⁵⁷ EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14.

2. Overvåking av dyr som er slaktet for konsum

2.1 Alt storfe som er eldre enn 24 måneder:

- som er gjenstand for «særskilt nødslakting» som definert i artikkel 2 bokstav n) i rådsdirektiv 64/433/EØF⁵⁶, eller
- som er slaktet i samsvar med vedlegg I kapittel VI nr. 28 bokstav c) i direktiv 64/433/EØF, skal undersøkes for BSE.

2.2 Alt storfe som er eldre enn 30 måneder, og som er blitt slaktet på normal måte for konsum, skal undersøkes for BSE.

2.3 Som unntak fra nr. 2.2 og med hensyn til storfe som er født, oppdrettet og slaktet på dets territorium, kan Sverige beslutte å undersøke bare et tilfeldig utvalg. Stikkprøven må omfatte minst 10 000 dyr per år.

3. Overvåking av dyr som ikke er slaktet for konsum

- Storfe som er eldre enn 24 måneder og som har dødd eller er blitt avlivet, men som ikke er blitt:
- avlivet for destruering i henhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96⁵⁷,
- avlivet innenfor rammen av en epidemi, slik som munn- og klovsyke,
- slaktet for konsum,

skal undersøkes for BSE på tilfeldig grunnlag. Antall prøver skal ikke ligge under prøveantallet som

Tabell 2.7

Samlet populasjon som er eldre enn 24 måneder	Minste årlige prøveantall*	Samlet populasjon som er eldre enn 24 måneder	Minste årlige prøveantall*
100 000	950	4 500 000	6000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,1 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i delpopulasjonene nevnt i nr. 3, idet det antas at disse delpopulasjonenes forholdsmessige andel av den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder, er 1 %. Når den samlede storfepopulasjonen som er eldre enn 24 måneder, er på 1 500 000 dyr eller mer, er prøveantallet økt med 500 prøver per 500 000 dyr som en tilpasning av forholdsmessigheten, slik at det tas hensyn til den økte sannsynligheten for variasjon i risikoen for BSE innen populasjonen.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

er angitt i tabellen. Stikkprøvene skal være representative for hver region og utføres kontinuerlig.

4. Overvåking av dyr som er kjøpt opp for å destrueres i henhold til forordning (EF) nr. 716/96

4.1 Alle dyr som er nødslaktet eller som er funnet å være syke ved kontroll ante mortem skal undersøkes for BSE.

4.2 Alle dyr født mellom 1. august 1996 og 1. august 1997 skal undersøkes for BSE.

4.3 Et tilfeldig utvalg som omfatter minst 50 000 dyr i året, av dyr som ikke omfattes av nr. 4.1 eller 4.2, skal undersøkes for BSE.

5. Overvåking av andre dyr

I tillegg til undersøkelsene nevnt i nr. 2–4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag beslutte å undersøke andre storfe på sitt territorium, særlig dersom disse dyrene kommer fra land med naturlig forekommende BSE, har konsumert fôr som muligens er forurensset, eller er født av eller stammer fra hunndyr som er angrepet av BSE.

6. Tiltak etter undersøkelsene

6.1 Når et dyr som er slaktet for konsum, undersøkes for BSE, skal stempelmerket som er omhandlet i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, ikke påføres skroten av dette dyret før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

6.2 Medlemsstater kan fravike bestemmelsene i nr. 6.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene med stempelmerker forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

6.3 Alle deler av skroten av et dyr som er undersøkt for BSE, herunder huden, skal holdes tilbake under offisielt tilsyn til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

6.4 Alle deler av skroten av et dyr som viser seg å være positiv på hurtigprøven, herunder huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, utenom materiale som skal bevares i forbindelse med registrene i samsvar med kapittel B del III.

6.5 Når et dyr som er slaktet for konsum, viser seg å være positivt på hurtigprøven, skal i tillegg til skroten som viste seg å være positiv, minst den skroten som kommer rett foran den positive skroten, og minst to skrotter som kommer rett bak den, på samme slaktelinje, destrueres i samsvar med nr. 6.4.

6.6 Medlemsstater kan fravike bestemmelsene

i nr. 6.5 dersom det er etablert et system i slakteriet som hindrer forurensning mellom skrotenne.

II. Overvåking av sauer og geiter

1. Generelt

Overvåking av sauer og geiter skal utføres i samsvar med de laboratoriemetodene som er fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b).

2. Overvåking av dyr som er slaktet for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har mer enn to permanente fortenner som har brutt fram gjennom tannkjøttet, og som slaktes for konsum, skal undersøkes i de antall som er angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og sesong. Utvelgingen av stikkprøver skal være utformet for å unngå at en gruppe blir overrepresentert med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller eventuelle andre kjennetegn. Dyrenes alder skal anslås ut fra tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Om mulig skal det unngås å ta flere stikkprøver av samme flokk.

3. Overvåking av dyr som ikke er slaktet for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har mer enn to permanente tenner som har brutt fram

Tabell 2.8

Medlemsstater	Minste årlige prøveantall Slaktede dyr*
Belgia	3750
Danmark	3000
Tyskland	60 000
Hellas	60 000
Spania	60 000
Frankrike	60 000
Irland	60 000
Italia	60 000
Luxembourg	250
Nederland	39 000
Østerrike	8200
Portugal	22 500
Finland	1900
Sverige	5250
Det forente kongerike	60 000

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,005 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i slaktede dyr i medlemsstater der det slaktes et stort antall voksne sauer. I medlemsstater der det slaktes et mindre antall voksne sauer, beregnes prøveantallet som 25 % av det beregnede eller registrerte antall søyer som ble slaktet i 2000.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Tabell 2.9

Medlemsstater	Minste årlige prøve- antall døde dyr*
Belgia	450
Danmark	400
Tyskland	6000
Hellas	6000
Spania	6000
Frankrike	6000
Irland	6000
Italia	6000
Luxembourg	30
Nederland	5000
Østerrike	1100
Portugal	6000
Finland	250
Sverige	800
Det forente kongerike	6000

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,05 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i døde dyr i medlemsstater med en stor sauepopulasjon. I medlemsstater der det slaktes en mindre sauepopulasjon, beregnes prøveantallet som 50 % av det beregnede antallet døde dyr (beregnet dødelighet 1 %).

gjennom tannkjøttet, og som har dødd eller er blitt avlivet, men som ikke er blitt:

- avlivet innenfor rammen av en epidemi, slik som munn- og klovsyke,
- slaktet for konsum,

skal undersøkes i de antall som er angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og sesong. Utvelgingen av stikkprøver skal være utformet for å unngå at en gruppe blir overrepresentert med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller eventuelle andre kjennetegn. Dyrets alder skal anslås ut fra tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Om mulig skal det unngås å ta flere stikkprøver av samme flokk.

4. Overvåking av andre dyr

I tillegg til undersøkelsene nevnt i nr. 2 og 3, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag utføre overvåking av andre dyr, særlig:

- dyr som brukes til melkeproduksjon,
- dyr med opprinnelse i land med naturlig forekommende TSE,
- dyr som har konsumert fôr som kan være forurenset,
- dyr som er født av eller stammer fra hunddyr som er angrepet av TSE,
- dyr fra flokker som er angrepet av TSE.

5. Tiltak etter undersøkelse av sauer og geiter

Alle deler av skroten av et dyr som er undersøkt, herunder huden, skal holdes tilbake under offisielt tilsyn til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

Alle deler av skroten av et dyr som viser seg å være positiv på hurtigprøven, medregnet huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, utenom materiale som skal bevares i forbindelse med registrene i samsvar med kapittel B del III.

6. Genotypebestemmelse

6.1 Genotypen for prionprotein skal bestemmes for hvert positivt TSE-tilfelle hos sauer. TSE-tilfeller som påvises i resistente genotyper (sauer av genotyper som koder for alanin på begge alleler ved kodon 136, arginin på begge alleler ved kodon 154 og arginin på begge alleler ved kodon 171), skal rapporteres umiddelbart til Kommisjonen. Når det er mulig skal slike tilfeller oversendes for typebestemmelse av stamme. Når typebestemmelse av stamme ikke er mulig, skal opprinnelsesbesetningen og alle andre besetninger der dyret har befunnet seg, underlegges skjerpet overvåking med det formål å finne andre TSE-tilfeller for å typebestemme stammen.

6.2 I tillegg til dyrene som genotypebestemmes i henhold til bestemmelsene i nr. 6.1, skal genotypen for prionprotein i en tilfeldig utvalgt delprøve av sauer som er undersøkt i henhold til bestemmelsene i kapittel A del II nr. 2, bestemmes. Denne delprøven skal representere minst én prosent av det samlede antall prøver for hver medlemsstat, og skal utgjøre minst 100 dyr per medlemsstat. Som unntak kan medlemsstatene velge å genotypebestemme et tilsvarende antall levende dyr av samme alder.

Kapittel B

I. Opplysninger som skal tas med i medlemsstatenes rapport

1. Antallet tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 1 er underlagt begrensninger med hensyn til forflytning.
2. Antallet tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 2 har gjennomgått laboratorieundersøkelse, samt resultatene av undersøkelsen.
3. Antallet flokker av sauer og geiter der tilfeller under mistanke er rapportert og undersøkt i henhold til artikkel 12 nr. 1 og 2.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

4. Den anslåtte størrelsen på hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 3 og 4.
5. Antallet storfe som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 2–5, samt metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
6. Den anslåtte størrelsen på de delpopulasjonene som er nevnt i kapittel A del II nr. 2 og 3, som er valgt ut for prøvetaking.
7. Antallet sauer og geiter og flokker som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 2–4, samt metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
8. Antallet, aldersfordelingen og den geografiske fordelingen av positive tilfeller av BSE og scrapie. Opprinnelsesland, dersom det er forskjellig fra rapporteringslandet, for positive tilfeller av BSE og scrapie. Antallet og den geografiske fordelingen av scrapie-positive flokker. Det bør opplyses om fødselsår og om mulig fødselsmåned for hvert BSE-tilfelle.
9. Positive tilfeller av TSE som er bekreftet hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.
10. Genotype og om mulig rase for hvert dyr som det er tatt prøve av innenfor hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 6.1 og 6.2.

II. Opplysninger som skal tas med i Kommisjonens sammendrag

Sammendraget skal framlegges i form av tabeller og minst inneholde opplysningene nevnt i del I for hver medlemsstat.

III. Register

1. Vedkommende myndighet skal registrere følgende opplysninger, som oppbevares i sju år:
 - antallet og typene dyr som er underlagt begrensninger med hensyn til forflytning som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av kliniske og epidemiologiske undersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av laboratorieundersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 2,
 - antallet, identiteten og opprinnelsen til dyr som det er tatt prøver av innen rammen av overvåkingsprogrammene nevnt i kapittel A, og om mulig, opplysninger om alder, rase og anamnese,
 - genotypen for prionprotein for positive tilfeller av TSE hos sauer.
2. Laboratoriet som utfører undersøkelsene, skal i sju år oppbevare registre med alle opplysning

ger fra undersøkelsene, særlig laboratoriejournaler og eventuelt parafinblokker og fotografier av Western blots.»

Vedlegg II

«Vedlegg XI

Overgangstiltak som nevnt i artikkel 22 og 23

A. Om spesifisert risikomateriale, maskinutbenet kjøtt og slaktemetoder

1. Spesifisert risikomateriale som angitt under, skal fjernes og destrueres i samsvar med nr. 5–8, og om det er hensiktsmessig, nr. 11.
 - a. Følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale:
 - i. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene, virvelsøylen unntatt halens ryggvirvler og lendeirvirenes tverrgående beinspisser, men herunder dorsaltrotgangliene og ryggmargen fra storfe som er eldre enn tolv måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen og mesenterium fra storfe i alle aldre,
 - ii. kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en permanent fortann som har brutt fram gjennom tannkjøttet, og milten fra sauer og geiter i alle aldre.

Alderen som er fastsatt over for fjerning av virvelsøylen hos storfe, kan justeres ved å endre denne forordningen på bakgrunn av den statistiske sannsynligheten for forekomst av BSE i de relevante aldersgruppene av Fellesskapets storfepopulasjon, som framgår av resultatene av BSE-overvåkingen som fastsatt i kapittel A.I i vedlegg III, og kapittel B nr. 1 i dette vedlegg.

- b. I tillegg til det spesifiserte risikomaterialet oppført i bokstav a) skal følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og i Portugal med unntak av den autonome regionen Azorene:
 - hele hodet (unntatt tungen), herunder hjernen, øynene, trigeminusgangliene og mandlene, brisselen, milten og ryggmargen fra storfe som er eldre enn seks måneder.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) i) kan det gjøres et vedtak i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2, om å tillate bruk av virvelsøylen og dorsaltrotgangliene fra storfe:
 - a. som er født, oppdrettet og slaktet i med-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

lemsstater der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er svært usannsynlig, eller usannsynlig men ikke utelukket, at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten, eller

- b. som er født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med protein fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, og som stammer fra medlemsstater der det er konstatert BSE hos dyr som er hjemmehørende i staten, eller der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er sannsynlig at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten.

Det forente kongerike, Portugal og Sverige kan innvilges dette unntaket på grunnlag av tidligere innsendt og evaluert dokumentasjon. Andre medlemsstater kan søke om et slikt unntak ved å framlegge for Kommisjonen avgjørende underlagsdokumenter med hensyn til bokstav a) eller b).

Medlemsstater som får innvilget et slikt unntak, skal i tillegg til kravene i vedlegg III kapittel A del I sørge for at én av de godkjente hurtigprøvene oppført i vedlegg X kapittel C nr. 4, anvendes på alt storfe som er eldre enn 30 måneder:

- a. som er døde i driftsenheten eller under transport, men som ikke er slaktet til konsum, unntatt de dyrene som er døde i fjerntliggende områder med lav dyretetthet i medlemsstater der det er lite sannsynlig at BSE forekommer,
- b. som ble slaktet på vanlig måte til konsum.

Dette unntaket skal ikke innvilges for å tillate bruk av virvelsøylen og dorsalrotgangliene fra storfe som er eldre enn 30 måneder og kommer fra Det forente kongerike eller Portugal, unntatt den autonome regionen Azorene.

Sakkyndige fra Kommisjonen kan foreta kontroll på stedet for ytterligere å vurdere dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med artikkel 21.

3. Bein fra storfe, sauer og geiter skal ikke brukes til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.
4. Ødeleggelse av sentralnervevev etter bedøving ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniehulen, skal ikke utføres på storfe, sauer og geiter med kjøtt som er beregnet på konsum eller fôr.
5. Spesifisert risikomateriale skal fjernes ved:
 - a. slakterier;
 - b. i nedskjæringsanlegg når det gjelder virvelsøylen hos storfe;
 - c. i bearbeidingsanlegg for høyrisikoproduk-

ter eller lokaler som nevnt i artikkel 3 og 7 i rådsdirektiv 90/667/EØF under tilsyn av en representant utpekt av vedkommende myndighet. Disse virksomhetene skal være godkjent for dette formålet av vedkommende myndighet.

Dersom spesifisert risikomateriale ikke fjernes fra døde dyr, må delene av skrotten som inneholder spesifisert risikomateriale, eller hele skrotten behandles som spesifisert risikomateriale. Hele skrotter av døde dyr kan imidlertid unntas fra kravet om farging fastsatt i nr. 7.

6. Som unntak fra nr. 5 kan medlemsstatene vedta å tillate:
 - a. at kjevekjøtt og tunger fra hoder av storfe, sauer og geiter tas ut i nedskjæringsanlegg som er særlig godkjent for dette formålet,
 - b. fjerning av virvelsøylen fra sauer og geiter i nedskjæringsanlegg som er godkjent spesielt for dette formålet,
 - c. fjerning av virvelsøyler fra skrotter eller deler av skrotter i slakterforretninger som er særlig godkjent, kontrollert og registrert for dette formålet.
7. Alt spesifisert risikomateriale farges med et fargestoff eller merkes eventuelt umiddelbart etter at det er fjernet, og destrueres fullstendig:
 - a. ved forbrenning uten forbehandling eller
 - b. etter forbehandling:
 - i. i samsvar med systemene beskrevet i kapittel I-IV, VI og VII i vedlegget til vedtak 92/562/EØF:
 - ved forbrenning,
 - ved medforbrenning,
 - ii. i samsvar med minst standardene nevnt i vedlegg I til vedtak 1999/534/EF, ved nedgraving på en godkjent fyllplass.

Det forbehandlede materialet skal farges på nytt eller eventuelt merkes på nytt dersom fargestoffet eller merkingen ikke lenger er synlig.
8. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 5 og 7 for å tillate forbrenning eller nedgraving av spesifisert risikomateriale eller hele skrotter uten farging på forhånd, eller eventuelt uten fjerning av det spesifiserte risikomaterialet under de omstendigheter som er fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 90/667/EØF, og etter en metode som:
 - utelukker enhver risiko for overføring av TSE, og
 - er godkjent og kontrollert av vedkommende myndighet.
9. Medlemsstatene kan sende spesifisert risiko-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

materiale eller bearbeidet materiale av dette til forbrenning i andre medlemsstater bare på de vilkår som er fastsatt i artikkel 4 nr. 2 i vedtak 97/735/EF, eller eventuelt i samsvar med nr. 11 bokstav b).

Dette nummer kan endres på anmodning fra en medlemsstat for å tillate at spesifisert risikomateriale eller bearbeidet materiale av dette sendes til forbrenning i tredjestater, når vilkårene for slik eksport er vedtatt.

10.

a. Produktene av animalsk opprinnelse som er oppført nedenfor, skal underlegges vilkårene fastsatt i bokstav b) ved import til Fellesskapet:

- spesifisert risikomateriale nevnt i nr. 1 bokstav a),
- ferskt kjøtt: kjøtt som definert i direktiv 64/433/EØF,
- hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt: hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt som definert i direktiv 94/65/EF⁵⁸,
- kjøttprodukter: kjøttprodukter som definert i direktiv 77/99/EØF⁵⁹,
- andre produkter av animalsk opprinnelse: andre produkter av animalsk opprinnelse som definert i direktiv 77/99/EØF,
- smeltet fett som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- gelatin som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- fôr til kjæledyr som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- bearbeidet animalsk protein som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- bein og beinprodukter som nevnt i direktiv 92/118/EØF,
- råstoff til produksjon av fôrvarer som nevnt i direktiv 92/118/EØF.

Alle henvisninger til «produkter av animalsk opprinnelse» betegner produkter av animalsk opprinnelse som er oppført i dette nummer, og gjelder ikke andre produkter av animalsk opprinnelse som inneholder eller er framstilt av disse produktene av animalsk opprinnelse.

b. Ved import til Fellesskapet av ovennevnte

produkter av animalsk opprinnelse som inneholder materiale fra storfe, sauer eller geiter, fra tredjestater eller regioner i tredjestater, skal det i det påkrevde helsesertifikatet tilføyes en erklæring som er underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Dette produktet inneholder ikke og er ikke framstilt av:

enten*

spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg XI del A til forordning (EF) nr. 999/2001 framstilt etter 31. mars 2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter, produsert etter 31. mars 2001. Etter 31. mars 2001 er dyrene ikke slaktet etter bedøving ved innsprøying av gass i kraniehulen eller avlivet ved hjelp av samme metode og er ikke slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniehulen,

hele, halve og kvarte skrotter kan inneholde virvelsøyle ved import,

eller*

materiale fra storfe, sauer og geiter bortsett fra materiale fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i følgende land:

Argentina
Australia
Botswana
Brasil
Chile
Costa Rica
El Salvador
Namibia
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Uruguay
Singapore
Swaziland»

* Stryk det som ikke passer.

11. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å sikre at dette vedlegg anvendes riktig, og at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, nedskjæringsanlegg, bearbeidingsanlegg for avfall fra dyr, bearbeidingsanlegg for høyriskoprodukter eller lokaler som medlemsstatene har godkjent i samsvar med artikkel 7 i direktiv 90/667/EØF, slakterforretninger registrert i samsvar med nr. 6, fyllplasser og andre anlegg for oppbevaring eller forbrenning.

⁵⁸ Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

⁵⁹ Rådsdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved handel med kjøttprodukter innenfor Fellesskapet (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85). Direktivet sist endret ved rådsdirektiv 97/76/EF (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

Medlemsstatene skal særlig innføre en ordning som sikrer og kontrollerer:

- a. at spesifisert risikomateriale som brukes til framstilling av produktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, brukes bare for godkjente formål,
- b. at spesifisert risikomateriale, særlig når det disponeres i andre virksomheter eller lokaler enn slakterier, er fullstendig atskilt fra annet avfall som ikke er beregnet på forbrenning, innsamles separat og disponeres i samsvar med nr. 1 og nr. 5–9. Medlemsstatene kan tillate at hoder eller skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale sendes til en annen medlemsstat dersom den andre medlemsstaten samtykker i både å motta materialet og overholde de særlige vilkårene for slik transport.

Imidlertid kan hele, halve og kvarte skrotter som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder dorsalrotgangliene, importeres til en medlemsstat eller sendes til en annen medlemsstat uten at sistnevnte har godkjent det.

12. Det skal iverksettes en kontrollordning for fjerning av virvelsøylen som angitt i nr. 1 bokstav a) i). Ordningen skal minst omfatte følgende tiltak:
 - a. skrotter eller deler av skrotter av storfe, som definert i direktiv 64/433/EØF, skal identifiseres gjennom en blå stripe på merkingen nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000, når det ikke er påkrevd at virvelsøylen fjernes,
 - b. en særlig angivelse av antallet skrotter eller deler av skrotter av storfe, som det kreves at virvelsøylen fjernes fra og som det ikke kreves at virvelsøylen fjernes fra, skal innsettes i handelsdokumentet nevnt i artikkel 3 nr. 1 avsnitt A bokstav f) ii) i direktiv 64/433/EØF eller i dokumentet nevnt i artikkel 1 nr. 2 i kommisjonsvedtak 93/13/EØF⁶⁰, etter hva som er relevant,
 - c. slakterforretninger skal oppbevare handelsdokumentene nevnt i bokstav b), i minst ett år.»

Kommisjonsvedtak av 18. desember 2002 om fastsettelse av minstekrav minstekrav til en undersøkelse av prionproteinets genotyper hos saueraser [meddelt under nummer K(2002) 5102] (2002/1003/EF)

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier⁶², sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002⁶³, særlig artikkel 23, og ut fra følgende betraktninger:

1. Scrapie utgjør et omfattende problem for dyrehelsen i saue- og geitebestanden i Fellesskapet.
2. Det finnes ingen validert metode for rutinemessig diagnose som gjør det mulig å skille mellom angrep av bovin spongiform encefalopati (EPS) og angrep av scrapie hos sau og geit. Det er ennå ikke påvist BSE-angrep hos sau og geit under naturlige vilkår. Det er imidlertid uvisst hvorvidt BSE kan ha angrepet sauer og geiter og fremdeles forekommer i denne bestanden. Angrep av overførbart spongiform encefalopati (TSE) hos sau og geit utgjør derfor en potensiell risiko for folkehelsen.
3. Forskning har vist at visse genotyper av prionprotein hos sau gir resistens mot scrapie. Bevisene til nå tyder på at en lignende genetisk bestemt resistens mot BSE forekommer hos sau som utsettes for BSE-angrep oralt i forsøksammenheng.
4. I uttalelsen fra Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål av 4. og 5. april 2002 om sikker sporing av materiale fra småfe ble det fastsatt retningslinjer for hovedpunktene i et avlsprogram for TSE-resistens hos sau. Et av kravene er et anslag over hyppigheten av ARR/ARR-sauer for hver hovedrase. For å framskaffe disse opplysningene er det hensiktsmessig å gjennomføre en undersøkelse av saueraser i medlemsstatene.
5. Kommisjonen kommer til å foreslå for Rådet og Parlamentet en endring i forordning (EF) 999/2001 slik at den inneholder et rettslig grunnlag for tiltakene fastsatt i dette vedtak. I mellomtiden er det hensiktsmessig å gjøre dette vedtak som et overgangstiltak.
6. Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

⁶⁰ EFT L 9 av 15.1.1993, s. 33.

⁶² EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁶³ EFT L 225 av 22.8.2002, s. 3.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Definisjoner

I dette vedtak gjelder definisjonene i vedlegg I.

Artikkel 2

Undersøkelse av prionproteingenotypene hos saueraser

Senest 1. juli 2003 skal hver medlemsstat ha gjennomført en undersøkelse av prionproteingenotypen for hver sauerase som er hjemmehørende eller utgjør en vesentlig bestand på deres territorium.

Undersøkelsen skal gjennomføres med utgangspunkt i parameterne fastsatt i vedlegg II.

Artikkel 3

Rapporter som medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen

Medlemsstatene skal senest 1. oktober 2003 framlegge for Kommisjonen en rapport om undersøkelsen omhandlet i artikkel 2.

Artikkel 4

Kommisjonens sammenfatning av rapportene

Kommisjonen skal framlegge for medlemsstatene en sammenfatning av rapportene den mottar i svar med artikkel 3 innen tre måneder etter fristen for framlegging av rapporten.

Artikkel 5

Adressater

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.
Utferdiget i Brussel, 18. desember 2002.
For Kommisjonen
David Byrne
Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I

Definisjoner

1. Allelet skal defineres med henvisning til aminosyrene som kodes av kodon 136, 154 og 171 i prionproteingenet.

Hvert allel skal angis med en kode på tre bokstaver i henhold til nedenstående tabell:

2. Genotypen skal defineres ved å kombinere to alleler. Dersom det ikke er mulig å skille mellom ARQ-allelene og ARH-allelene, kan det brukes en kollektiv term for å beskrive disse to allelene.

3. En besetning med høy genetisk verdi skal defineres som:

- en besetning av renrasede avlsdyr av sau i henhold til rådsdirektiv 89/361/EØF om renrasede avlsdyr av sau og geit, eller
- enhver annen besetning av sau som vedkommende myndigheter i medlemsstaten anser for å være av stor betydning for markedsføringen eller produksjonen av avlsdyr av sau, og som vedkommende myndigheter ønsker å ta med i undersøkelsen,

av samme rase, som holdes på én enkelt driftsenhet og/eller er under én enkelt oppdretters ansvar. Definisjonen skal omfatte værere som brukes til kunstig sædooverføring, men ikke værere som holdes bare med tanke på bedekning av vanlige søyer.

Vedlegg II

Parametere som gjelder for undersøkelsen av prionproteingenotypen for sau fra besetninger med høy genetisk verdi

- Prøvetakingen foretas på sauer fra besetninger med høy genetisk verdi som definert i vedlegg I.
- Det skal samles inn minst 50 prøver for hver rase.
- Det bør velges prøver som er representative for rasen i sin helhet i medlemsstaten.
- Dersom det ved prøvetakingssystemet beskrevet i nr. 2 og 3 i en rase ikke påvises noe dyr som er bærer av ARR-allelet, skal antall prøver for denne rasen intensiveres.

Tabell 2.14

Allel	Aminosyre kodet i posisjon 136	Aminosyre kodet i posisjon 136	Aminosyre kodet i posisjon 136
ARR	Alanin	Arginin	Arginin
AHQ	Alanin	Histidin	Glutamin
ARH	Alanin	Arginin	Histidin
ARQ	Alanin	Arginin	Glutamin
VRQ	Valin	Arginin	Glutamin

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002 av 21. august 2002 om endring av vedlegg III, VII og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til overvåking av bovin spongiform encefalopati, utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii, tilbaketrekking av spesifisert risikomateriale og regler for import av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii⁶⁴, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002⁶⁵, særlig artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

1. Ved forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes det regler for å overvåke bovin spongiform encefalopati (BSE) hos storfe, for å destruere embryoer og egg fra storfe med BSE, for handel med embryoer og egg fra storfe og for å trekke tilbake spesifisert BSE-risikomateriale.
2. Da overvåkingsprogrammet for BSE hos storfe ble endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001⁶⁶, ble det fastsatt at overvåkingsprogrammet skulle gjennomgå på nytt i lys av de resultatene som ble oppnådd i løpet av de første seks månedene.
3. I andre halvdel av 2001 ble mer enn fem millioner storfe undersøkt for BSE, og 457 ble funnet positive. De fleste av de positive tilfellene ble påvist hos selvdøde dyr, nødslaktede dyr og dyr hvis slakting ble utsatt som følge av en mistanke om sykdom eller en forstyrrelse i deres allmenntilstand.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av overvåkingsprogrammet, er det i kapittel A del I nr. 2 i vedlegg III nødvendig å gi en klarere definisjon av dyr hvis slakting ble utsatt som følge av en mistanke om sykdom eller en forstyrrelse i deres allmenntilstand.

5. Alle selvdøde dyr som er eldre enn 24 måneder, er blitt undersøkt for BSE i forbindelse med en ettårig statistisk undersøkelse som ble innført som et overgangstiltak ved forordning (EF) nr. 999/2001. For å sikre en effektiv påvisning av BSE-tilfeller bør alle selvdøde dyr som er eldre enn 24 måneder, undersøkes på permanent basis. For å unngå uforholdsmessig store utgifter, bør det fastsettes et unntak for dyr som dør i fjerntliggende områder der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr.

6. Det er viktig å følge BSE-epidemiens utvikling hos dyr som er født etter at det ble innført et strengere fôrforbud i Det forente kongerike. Av den grunn bør undersøkelsene av dyr som nedslaktes og destrueres som del av programmet for slakting av dyr som er eldre enn 30 måneder, utvides til å omfatte alle dyr som er født etter fôrforbudet. Det er imidlertid lite sannsynlig at det vil bli påvist positive tilfeller hos dyr som er yngre enn 42 måneder, og det vil derfor være urimelig å kreve at friske dyr som er yngre enn denne alderen og som er beregnet på destruering i henhold til den særskilte ordningen fastsatt ved kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96 av 19. april 1996 om vedtakelse av særskilte støttetiltak for markedet for storfekjøtt i Det forente kongerike⁶⁷, sist endret ved forordning (EF) nr. 1176/2000⁶⁸, skal undersøkes.

7. Det er nødvendig å gjøre reglene om stempelmerking av skrotter som velges ut for å undersøkes for overførbare spongiform encefalopati, klarere.

8. For å unngå uforholdsmessig store utgifter i forbindelse med overvåkingsprogrammet for små drøvtyggere, bør det fastsettes et unntak for dyr som dør i fjerntliggende områder der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr.

9. Det bør fastsettes klarere bestemmelser om frivillige overvåkingsprogrammer for andre dyrearter enn storfe, sau og geit.

10. I sin uttalelse av 16. mai 2002 om sikkerheten ved storfeembryoer, konkluderte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål med at det ikke er behov for andre tiltak enn de som er foreskrevet i protokollene til International Embryo Transfer Society. På det generelle møtet til verdens dyrehelseorganisasjon (Det internasjonale kontor for epizootier) i mai 2002 ble det av lignende vitenskapelige grunner besluttet å fjerne alle vilkår for handel med embryoer og egg fra storfe. Bestemmelsene om å destruere

⁶⁴ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁶⁵ EFT L 45 av 15.2.2002, s. 4.

⁶⁶ EFT L 173 av 27.6.2001, s. 12.

⁶⁷ EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14.

⁶⁸ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 37.

⁶⁹ EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

storfeembryoer og -egg fra BSE-tilfeller og de BSE-relaterte vilkårene for handel med embryoer og egg fra storfe, bør derfor oppheves.

11. Det er nødvendig å gjøre reglene om tilbake-trekking av og kontroll med spesifisert risiko-materiale klarere.
12. I sin uttalelse av 27. juni 2002 om visse tred-jestaters geografiske BSE-risiko, konkluderte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål med at det i tillegg til i stater som tidligere er evaluert, er svært lite sannsynlig at BSE skal forekomme hos storfe av nasjonal opprinnelse i Island og i Vanuatu. Derfor bør Island og Vanuatu unntas fra de handelsvilkårene som gjelder levende storfe og produkter av storfe, sau og geit.
13. Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
14. Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg III, VII og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 21. august 2002.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg

1. Vedlegg III skal lyde:

«Vedlegg III

Overvåkingssystem

Kapittel A

I. Overvåking av storfe

1. Generelt

Overvåking av storfe skal utføres i samsvar med de laboratoriemetodene som er fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.1 bokstav b).

2. Overvåking av dyr som er slaktet for konsum

2.1. Alt storfe som er eldre enn 24 måneder:

- som er gjenstand for «særskilt nødslakting» som definert i artikkel 2 bokstav n) i rådsdirektiv 64/433/EØF⁶⁹, eller
- som er slaktet i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, unntatt dyr som ikke har kliniske tegn på sykdom og som er slaktet i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom,

skal undersøkes for BSE.

2.2. Alt storfe som er eldre enn 30 måneder, og som er:

- slaktet på normal måte for konsum, eller
- slaktet i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, men som ikke viser noen kliniske tegn på sykdom,

skal undersøkes for BSE.

2.3. Som unntak fra nr. 2.2 og med hensyn til storfe som er født, oppdrettet og slaktet på dets territorium, kan Sverige beslutte å undersøke bare et tilfeldig utvalg. Stikkprøven skal omfatte minst 10 000 dyr per år.

3. Overvåking av dyr som ikke er slaktet for konsum

3.1. Alt storfe som er eldre enn 24 måneder og som har dødd eller er blitt avlivet, men som ikke er blitt:

- avlivet for destruering i henhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96⁷⁰,
- avlivet i forbindelse med en epidemi, slik som munn- og klovsyke,
- slaktet for konsum,

skal undersøkes for BSE.

3.2. Medlemsstatene kan gjøre unntak fra bestemmelsene i nr. 3.1 i fjerntliggende områder med lav dyretetthet der det ikke er organisert noen

⁷⁰ EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14.

⁷¹ EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

innsamling av døde dyr. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen om dette, og oversende en liste over de områdene som er omfattet av unntaket. Unntaket skal ikke omfatte mer enn 10 % av storfepopulasjonen i medlemsstaten.

4. *Overvåking av dyr som er kjøpt opp for å destrueres i henhold til forordning (EF) nr. 716/96*

4.1. Alle dyr som er nødslaktet eller som er funnet å være syke ved kontroll ante mortem, skal undersøkes for BSE.

4.2. Alle dyr som er eldre enn 42 måneder og født etter 1. august 1996, skal undersøkes for BSE.

4.3. Et tilfeldig utvalg som omfatter minst 10 000 dyr i året, av dyr som ikke omfattes av nr. 4.1 eller 4.2, skal undersøkes for BSE.

5. *Overvåking av andre dyr*

I tillegg til undersøkelsene nevnt i nr. 2–4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag beslutte å undersøke andre storfe på sitt territorium, særlig dersom disse dyrene kommer fra stater med nasjonale utbrudd av BSE, har spist fôr som kan være forurenset, eller er født av eller stammer fra hunndyr som er angrepet av BSE.

6. *Tiltak etter undersøkelsene*

6.1. Når et dyr som er slaktet for konsum, er valgt ut for å undersøkes for BSE, skal stempelmerket som er omhandlet i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, ikke påføres skroten av dette dyret før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

6.2. Medlemsstater kan gjøre unntak fra bestemmelsene i nr. 6.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene med stempelmerker forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

6.3. Alle deler av skroten av et dyr som er undersøkt for BSE, herunder huden, skal holdes tilbake under offisielt tilsyn til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

6.4. Alle deler av skroten av et dyr som viser seg å være positiv på hurtigprøven, herunder huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, utenom materiale som skal bevares i forbindelse med registrene i samsvar med kapittel B del III.

6.5. Når et dyr som er slaktet for konsum, viser seg å være positivt på hurtigprøven, skal i tillegg til skroten som viste seg å være positiv, minst den skroten som kommer rett foran den positive skroten, og minst to skrotter som kommer rett bak den, på samme slaktelinje, destrueres i samsvar med nr. 6.4.

6.6. Medlemsstater kan gjøre unntak fra bestemmelsene i nr. 6.5 dersom det er etablert et system i slakteriet som hindrer forurensning mellom skrottene.

II. Overvåking av sauer og geiter

1. Generelt

Overvåking av sauer og geiter skal utføres i samsvar med de laboratoriemetodene som er fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b).

2. *Overvåking av dyr som er slaktet for konsum*

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har mer enn to permanente fortenner som har brutt fram gjennom tannkjøttet, og som slaktes for konsum, skal undersøkes i de antall som er angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og sesong. Utvelgingen av stikkprøver skal være utformet for å unngå at en gruppe blir overrepresentert med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller eventuelle andre kjennetegn. Dyrenes alder skal anslås ut fra tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Om mulig skal det unngås å ta flere stikkprøver av samme flokk.

Tabell 2.15

Medlemsstat	Minste årlige prøveantall Slaktede dyr*
Belgia	3 750
Danmark	3 000
Tyskland	60 000
Hellas	60 000
Spania	60 000
Frankrike	60 000
Irland	60 000
Italia	60 000
Luxembourg	250
Nederland	39 000
Østerrike	8 200
Portugal	22 500
Finland	1 900
Sverige	5 250
Det forente kongerike	60 000

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,005 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i slaktede dyr i medlemsstater der det slaktes et stort antall voksne sauer. I medlemsstater der det slaktes et mindre antall voksne sauer, beregnes prøveantallet som 25 % av det beregnede eller registrerte antall søyer som ble slaktet i 2000.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

3. Overvåking av dyr som ikke er slaktet for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har mer enn to permanente tenner som har brutt fram gjennom tannkjøttet, og som har dødd eller er blitt avlivet, men som ikke er blitt:

- avlivet i forbindelse med en epidemi, slik som munn- og klovsyke,
- slaktet for konsum,

skal undersøkes i de antall som er angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og sesong. Utvelgingen av stikkprøver skal være utformet for å unngå at en gruppe blir overrepresentert med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller eventuelle andre kjennetegn. Dyrets alder skal anslås ut fra tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Om mulig skal det unngås å ta flere stikkprøver av samme flokk.

Medlemsstater kan beslutte å unnta fjerntliggende områder med lav dyretetthet og der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr, fra prøvetakingen. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket skal underrette Kommisjonen om dette, og oversende en liste over de områdene som omfattes av unntaket. Unntaket skal ikke omfatte mer enn 10 % av saue- og geitepopulasjonen i medlemsstaten.

Tabell 2.16

Medlemsstat	Minste årlige prøveantall Døde dyr*
Belgia	450
Danmark	400
Tyskland	6 000
Hellas	6 000
Spania	6 000
Frankrike	6 000
Irland	6 000
Italia	6 000
Luxembourg	30
Nederland	5 000
Østerrike	1 100
Portugal	6 000
Finland	250
Sverige	800
Det forente kongerike	6 000

* Prøveantallet er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,05 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % i døde dyr i medlemsstater med en stor sauepopulasjon. I medlemsstater med en mindre sauepopulasjon, beregnes prøveantallet som 50 % av det beregnede antallet døde dyr (beregnet dødelighet 1 %).

4. Overvåking av andre dyr

I tillegg til overvåkingsprogrammene nevnt i nr. 2 og 3, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag utføre overvåking av andre dyr, særlig:

- dyr som brukes til melkeproduksjon,
- dyr med opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av TSE,
- dyr som har spist fôr som kan være forurenset,
- dyr som er født av eller stammer fra hunndyr som er angrepet av TSE,
- dyr fra flokker som er angrepet av TSE.

5. Tiltak etter undersøkelse av sauer og geiter

5.1. Når et dyr som er slaktet for konsum, er utvalgt for å undersøkes for TSE, skal skroten til dette dyret ikke påføres stempelmerket fastsatt i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

5.2. Medlemsstater kan gjøre unntak fra bestemmelsene i nr. 5.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene med stempelmerker forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

5.3. Alle deler av skroten av et dyr som er undersøkt, herunder huden, skal holdes tilbake under offisielt tilsyn til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.

5.4. Alle deler av skroten av et dyr som viser seg å være positivt på hurtigprøven, medregnet huden, skal destrueres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, utenom materiale som skal bevares i forbindelse med registrene i samsvar med kapittel B del III.

6. Genotypebestemmelse

6.1. Genotypen for prionproteinet skal bestemmes for hvert positivt TSE-tilfelle hos sauer. TSE-tilfeller som påvises i resistente genotyper (sauer av genotyper som koder for alanin på begge alleler ved kodon 136, arginin på begge alleler ved kodon 154 og arginin på begge alleler ved kodon 171), skal rapporteres umiddelbart til Kommisjonen. Når det er mulig skal slike tilfeller oversendes for typebestemmelse av stamme. Når typebestemmelse av stamme ikke er mulig, skal opprinnelsesbesetningen og alle andre besetninger der dyret har befunnet seg, underlegges skjerpet overvåking med det formål å finne andre TSE-tilfeller for å typebestemme stammen.

6.2. I tillegg til dyrene som genotypebestemmes i henhold til bestemmelsene i nr. 6.1, skal genotypen for prionproteinet i en tilfeldig utvalgt delprøve av sauer som er undersøkt i henhold til

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

bestemmelsene i kapittel A del II nr. 2, bestemmes. Denne delprøven skal representere minst én prosent av det samlede antall prøver for hver medlemsstat, og skal utgjøre minst 100 dyr per medlemsstat. Som unntak kan medlemsstatene velge å genotypebestemme et tilsvarende antall levende dyr av samme alder.

III. Overvåking av andre dyrearter

Medlemsstatene kan på frivillig basis foreta overvåking for TSE i andre dyrearter enn storfe, sauer og geiter.

Kapittel B

I. Opplysninger som skal tas med i medlemsstatenes rapport

1. Antallet tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 1 er underlagt begrensninger med hensyn til forflytning.
2. Antallet tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 2 har gjennomgått laboratorieundersøkelse, samt resultatene av undersøkelsen.
3. Antallet flokker av sauer og geiter der tilfeller under mistanke er rapportert og undersøkt i henhold til artikkel 12 nr. 1 og 2.
4. Den anslåtte størrelsen på hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 3 og 4.
5. Antallet storfe som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 2–5, samt metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
6. Den anslåtte størrelsen på de delpopulasjonene som er nevnt i kapittel A del II nr. 2 og 3, som er valgt ut for prøvetaking.
7. Antallet sauer og geiter og flokker som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 2–4, samt metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
8. Antallet, aldersfordelingen og den geografiske fordelingen av positive tilfeller av BSE og scrapie. Opprinnelsesstat, dersom det er forskjellig fra rapporteringsstaten, for positive tilfeller av BSE og scrapie. Antallet og den geografiske fordelingen av scrapie-positive flokker. Det bør opplyses om fødselsår og om mulig fødselsmåned for hvert BSE-tilfelle.
9. Positive tilfeller av TSE som er bekreftet hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.
10. Genotype og om mulig rase for hvert dyr som det er tatt prøve av innenfor hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 6.1 og 6.2.

II. Opplysninger som skal tas med i Kommisjonens sammendrag

Sammendraget skal framlegges i form av tabeller og minst inneholde opplysningene nevnt i del I for hver medlemsstat.

III. Registre

1. Vedkommende myndighet skal registrere følgende opplysninger, som oppbevares i sju år:
 - antallet og typene dyr som er underlagt begrensninger med hensyn til forflytning som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av kliniske og epidemiologiske undersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av laboratorieundersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 2,
 - antallet, identiteten og opprinnelsen til dyr som det er tatt prøver av i forbindelse med overvåkingsprogrammene nevnt i kapittel A, og om mulig, opplysninger om alder, rase og anamnese,
 - genotypen for prionprotein for positive tilfeller av TSE hos sauer.
2. Laboratoriet som utfører undersøkelsene, skal i sju år oppbevare registre med alle opplysninger fra undersøkelsene, særlig laboratoriejournaler og eventuelt parafinblokker og fotografier av Western blots.»
2. I vedlegg VII gjøres følgende endringer:
 - a. I nr. 1 bokstav a) skal annet strekpunkt lyde:
 - «siste avkom av et hunndyr som sykdommen er bekreftet hos, og som ble født innen to år før eller etter sykdommens kliniske utbrudd,»
 - b. I nr. 1 bokstav a) utgår ordene «embryoer og egg» i femte strekpunkt,
 - c. I nr. 2 bokstav a) utgår ordene «og destruering av embryoer og egg».
3. I vedlegg XI gjøres følgende endringer:
 - a. I del A nr. 1 skal bokstav a) i) lyde:
 - i. «kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene, virvelsøylen unntatt halens ryggvirvler, lende- og korsryggsvirvler, lende- og korsryggsvirvlens tverrgående beinspisser og korsbeinetsvinger, men medregnet dorsalrotgangliene og ryggmargen fra storfe som er eldre enn tolv måneder, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen og mesenterium fra storfe i alle aldre,»

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

- b. I del A nr. 5 skal bokstav a) lyde:
«a) slakteri eller eventuelt andre slaktsteder,»
- c. I del A skal listen over stater nevnt i nr. 10 bokstav b) lyde:
«Argentina
Australia
Botswana
Brasil
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
New-Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore
Swaziland
Uruguay
Vanuatu.»
- d. I del A nr. 12 skal bokstav a) lyde:
a. «når det ikke er påkrevd at virvelsøylen fjernes, skal skrotter eller deler av skrotter, som definert i direktiv 64/433/EØF, av storfe som inneholder ryggstøyle, identifiseres ved en blå stripe på merkingen nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000, bortsett fra i det ledd da de leveres til sluttforbrukeren,»
- e. Del B oppheves.
- f. I del D skal nr. 3 lyde:
«3. Nr. 2 får ikke anvendelse på import av storfe som er født og oppdrettet i følgende stater:
Argentina
Australia
Botswana
Brasil
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
New-Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore

Swaziland
Uruguay
Vanuatu.»

- g. I del D oppheves nr. 4.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2003 av 12. februar 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii hos sau og geit samt regler for handel med levende sauer og geiter og storfeembryoer

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked⁷¹, sist endret ved direktiv 92/118/EØF⁷², særlig artikkel 10,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii⁷³, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002⁷⁴, særlig artikkel 23, og ut fra følgende betraktninger:

1. I sin uttalelse av 4.-5. april 2002 om sikker sporing av materiale fra små drøvtyggere anbefalte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål at hele besetningen bør nedslaktes dersom et tilfelle av scrapie blir oppdaget i en driftsenhet med små drøvtyggere. Komiteen påpekte imidlertid at nedslakting av sau med prionprotein-genotypen ARR/ARR vil ha begrenset risikoreducerende virkning. For å oppfordre oppdrettere til å melde fra om sykdomstilfeller og for å verne raser som kan ha lav motstandskraft, bør nedslaktingen gjennomføres gradvis.
2. Med tanke på samsvar med reglene for nedslakting av sau bør bestemmelsene om handel med avlsdyr av sau innenfor Fellesskapet endres slik at begrensninger med hensyn til scrapie ikke omfatter handel med sau med ARR/ARR-genotypen.
3. I sin uttalelse av 16. mai 2002 om sikkerheten ved storfeembryoer, konkluderte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål med at det ikke er behov for andre tiltak enn de som er foreskrevet i protokollene til International Embryo Transfer Society. På det generelle møtet

⁷² EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49.

⁷³ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1

⁷⁴ EFT L 225 av 22.8.2002, s. 3.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

til verdens dyrehelseorganisasjon (Det internasjonale kontor for epizootier) i mai 2002 ble det av lignende vitenskapelige grunner besluttet å fjerne alle vilkår for handel med embryoer og egg fra storfe. De BSE-relaterte vilkårene i forordning (EF) nr. 999/2001 for handel med embryoer og egg fra storfe bør derfor oppheves, og kommisjonsvedtak 92/290/EØF av 14. mai 1992 om visse vernetiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) i Det forente kongerike⁷⁵, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, bør oppheves.

4. Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
5. Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg VII, VIII og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Vedtak 92/290/EØF oppheves.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den Europeiske Unions Tidende*.

Nr. 2 bokstav b) i vedlegg VII og kapittel A del I bokstav a) nr. iii) i vedlegg VIII får anvendelse fra og med 1. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 12. februar 2003.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

Vedlegg

I vedlegg VII, VIII og XI gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg VII skal lyde:

«Vedlegg VII

Utryddelse av overførbar spongiform encefalopati

1. I undersøkelsen nevnt i forordningens artikkel 13 nr. 1 bokstav b), skal følgende identifiseres:

a. for storfe:

- alle andre drøvtyggere i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
- dersom sykdommen er bekreftet hos et hunndyr, avkom som er født innen to år før eller etter sykdommens kliniske utbrudd,
- alle dyr i den kohorten som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
- sykdommens mulige opprinnelse,
- andre dyr i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg eller i andre driftsenheter, som kan være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
- forflytning av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført TSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten,

b. for sauer og geiter:

- alle andre drøvtyggere enn sauer og geiter i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
- i den grad de kan identifiseres, foreldrene til, alle embryoer, egg og siste avkom av dyret som sykdommen er bekreftet hos,
- alle andre sauer og geiter i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, i tillegg til dyrene nevnt i annet strekpunkt,
- sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som kan være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringsmateriale,
- forflytning av fôrvarer, annet materiale eller overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført BSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten.

⁷⁵ EFT L 152 av 4.6.1992, s. 37.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii, med endringer

2. Tiltakene fastsatt i artikkel 13 nr. 1, skal minst omfatte:

- a. dersom BSE bekreftes hos storfe, nedslakting og fullstendig destruering av enkeltdyr av storfe som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt. Medlemsstaten kan beslutte å ikke nedslakte og destruere alle enkeltdyr av storfe i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg i henhold til nr. 1 bokstav a) første strekpunkt avhengig av den epidemiologiske situasjonen og av sporbarheten til dyrene i driftsenheten,
- b. dersom TSE bekreftes hos sauer eller geiter, fra og med 1. oktober 2003 i samsvar med vedkommende myndighets beslutning:
 - i. enten nedslakting og fullstendig destruering av alle enkeltdyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt, eller
 - ii. nedslakting og fullstendig destruering av alle enkeltdyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt, unntatt:
 - avlsværer med ARR/ARR-genotypen
 - avlssøyer med minst ett ARR-allel og ingen VRQ-alleler, og
 - sauer med minst ett ARR-allel og som er beregnet bare på slakting,
 - iii. dersom det angrepne dyret kommer fra en annen driftsenhet, kan medlemsstaten på grunnlag av sykdomshistorien beslutte å vedta utryddelsestiltak i den opprinnelige driftsenheten i tillegg til eller i stedet for i den driftsenheten der angrepet ble bekreftet. I tilfeller der et fellesbeite brukes av mer enn én besetning, kan medlemsstatene beslutte å begrense tiltakenes anvendelse til en enkelt besetning etter en vurdering av alle epidemiologiske faktorer,
- c. dersom BSE bekreftes hos sauer eller geiter, nedslakting og fullstendig destruering av enkeltdyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet til femte strekpunkt.

3.1. Bare følgende dyr kan innføres i driftsenheten (e) der destruering er gjennomført i samsvar med nr. 2 bokstav b) nr. i) eller ii):

- a. sauer (hanndyr) med ARR/ARR-genotypen,
- b. sauer (hunndyr) med minst ett ARR-allel og ingen VRQ-alleler,

c. geiter, under forutsetning av at:

- bare sauer med ARR/ARR-genotypen oppholder seg i driftsenheten,
- en grundig rengjøring og desinfeksjon av alle husdyrlokalene i driftsenheten er gjennomført etter avviklingen av besetningen,
- driftsenheten blir gjenstand for intensivert TSE-kontroll, herunder undersøkelse av alle geiter som er tatt ut av produksjon og selvdøde geiter på over 18 måneder.

3.2. Bare følgende forplantningsmateriale fra sauer kan brukes i driftsenheten(e) der destruering er gjennomført i samsvar med nr. 2 bokstav b) nr. i) eller ii):

- a. sæd fra værer med ARR/ARR-genotypen,
- b. embryoer med minst ett ARR-allel og ingen VRQ-alleler.

4. I en overgangsperiode fram til senest 1. januar 2006 kan medlemsstatene, som unntak fra begrensningen fastsatt i nr. 3 bokstav b) og dersom det er vanskelig å få erstatningssauer med en kjent genotype, beslutte at ikke-drektige søyelam med en ukjent genotype kan innføres på driftsenhetene som er nevnt i nr. 2 bokstav b) nr. i) og ii).

5. Når tiltakene fastsatt i nr. 2 bokstav b) nr. i) og ii) har fått anvendelse på en driftsenhet:

- a. skal forflytning av ARR/ARR-sauer fra driftsenheten ikke underlegges noen begrensninger,
- b. kan sauer med bare ett ARR-allel forflyttes fra driftsenheten bare for å sendes direkte til slakting beregnet på konsum eller destruering,
- c. kan sauer med andre genotyper forflyttes fra driftsenheten bare for å bli destruert.

6. Begrensningene omhandlet i nr. 3 og 5 skal fortsatt få anvendelse på driftsenheten i et tidsrom på opptil tre år fra:

- a. den datoen når alle sauer i driftsenheten har oppnådd ARR/ARR-status, eller
- b. den siste datoen da sauer eller geiter oppholdt seg i driftsenheten, eller
- c. når det gjelder nr. 3.1 bokstav c), den datoen da den intensiverte TSE-kontrollen ble innledet.

7. Når frekvensen av ARR-allelet innenfor rasen eller i driftsenheten er lav, eller når det anses som nødvendig for å unngå innavl, kan en medlemsstat beslutte å:

- a. utsette den destrueringen av dyr som er nevnt i nr. 2 bokstav b) nr. i) og ii), med opptil to avlsår,

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

- b. tillate innføring av andre sauer enn de som er nevnt i nr. 3, i driftsenhetene nevnt i nr. 2 bokstav b) nr. i) og ii), forutsatt at dyrene ikke bærer et VRQ-allel.

8. Medlemsstater som anvender unntakene som er nevnt i nr. 4 og 7, skal underrette Kommisjonen om de underliggende vilkårene og kriteriene.

2. *Overskriften i kapittel A i vedlegg VIII og teksten i kapittel A del I i vedlegg VIII skal lyde:*

«Kapittel A

Vilkår for handel innenfor Fellesskapet med levende dyr

I. VILKÅR SOM FÅR ANVENDELSE UAVHENGIG AV KATEGORIEN TIL MEDLEMS- ELLER TREDJESTATEN DYRET HAR OPPRINNELSE ELLER OPPHOLD I

Følgende vilkår får anvendelse på handel med sauer og geiter:

- a. Avlsdyr av sau og geit skal:
 - i. komme fra en driftsenhet som har oppfylt følgende vilkår i minst tre år:
 - det foretas regelmessig offentlig veterinærkontroll i driftsenheten,
 - dyrene er merket,
 - det har ikke være noe bekreftet tilfelle av scrapie,
 - det foretas stikkprøvekontroll av gamle hunndyr som er beregnet på slakting,
 - hunndyr innføres til driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller de samme kravene.
 - ii. ha oppholdt seg kontinuerlig siden fødselen eller i de siste tre årene i en driftsenhet eller driftsenheter som oppfyller kravene fastsatt i nr. i),
 - iii. fra og med 1. oktober 2003 være dyr med prionproteingenotypen ARR/ARR, i samsvar med definisjonen i vedlegg I til kommisjonsvedtak 2002/1003/EF⁷⁶.

Dersom de er beregnet på en medlemsstat der hele eller deler av territoriet omfattes av bestemmelsene i bokstav b) eller c), skal de oppfylle de allmenne eller særlige tilleggsgarantiene som er fastsatt etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2.

- b. En medlemsstat som har et obligatorisk eller frivillig nasjonalt program for bekjempelse av scrapie for hele eller deler av sitt territorium:

- i. kan framlegge dette programmet for Kommisjonen med nærmere opplysninger om:
 - situasjonen med hensyn til sykdommen i medlemsstaten,
 - begrunnelsen for programmet, idet det tas hensyn til sykdommens alvor og nytte/kostnadsforholdet,
 - det geografiske området der programmet vil bli iverksatt,
 - statuskategoriene som skal anvendes for driftsenhetene, og standardene som skal overholdes i hver kategori
 - prøvingsmetodene som skal brukes,
 - kontrollordningene for programmet,
 - tiltakene som skal treffes dersom en driftsenhet av en eller annen grunn mister sin status,
 - tiltakene som skal treffes dersom resultatene av kontrollen som gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i programmet, er positive,

- ii. programmet nevnt i nr. i), kan godkjennes dersom kriteriene i nevnte nummer overholdes og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Samtidig, eller senest tre måneder etter at programmet er godkjent, skal det etter samme framgangsmåte fastsettes hvilke allmenne og særlige tilleggsgarantier som kan kreves for handelen innenfor Fellesskapet. Garantiene må ikke gå ut over de nasjonale garantiene som medlemsstatene iverksetter.

- iii. Programmene som medlemsstatene har framlagt, kan endres eller utfylles etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Etter samme framgangsmåte kan det gis godkjenning til en endring av eller et tillegg til et program som allerede er godkjent, eller til garantier som er fastsatt i samsvar med nr. ii).

- c. Dersom en medlemsstat mener at hele eller deler av dens territorium er fritt for scrapie:

- i. skal den framlegge for Kommisjonen relevant dokumentasjon, særlig med nærmere opplysninger om:
 - utviklingen i sykdommens forekomst på statens territorium,
 - resultatene av overvåkingsundersøkelser basert på serologisk, mikrobiologisk, patologisk eller epidemiologisk undersøkelse,
 - overvåkingsperiodens varighet,
 - ordningene for å kontrollere at sykdommen ikke forekommer,

⁷⁶ EFT L 349 av 24.12.2002, s. 105.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatier, med endringer

- ii. de allmenne eller særlige tilleggsgarantiene som kan kreves for handel innefor Fellesskapet, skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. Garantiene må ikke gå ut over de nasjonale garantiene som medlemsstaten iverksetter,
- iii. den berørte medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om alle endringer i dokumentasjonen nevnt i nr. i) som gjelder syk-

dommen. På grunnlag av en slik melding kan garantiene fastsatt i samsvar med nr. ii), endres eller trekkes tilbake etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

3. I vedlegg XI del D nr. 1 utgår følgende punktum:

«Kommisjonsvedtak 92/290/EØF av 14. mai 1992 om visse vernetiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) i Det forente kongerike i forbindelse med storfeembryoer.»
